

લૂકલિખિત: સુસંવાદ:

I પ્રથમતો યે સાક્ષિણો વાક્યપ્રચારકાશ્રાસન્ તેડસ્માકં મધ્યે યદ્યત્ સપ્રમાણં વાક્યમર્પયન્તિ સ્મ

II તદનુસારતોડન્યેપિ બહવસ્તદ્વૃત્તાન્તં રચયિતું પ્રવૃત્તાઃ।

III અતએવ હે મહામહિમથિયફિલ્ ત્વં યા યાઃ કથા અશિક્ષ્યથાસ્તાસાં દૃઢપ્રમાણાનિ યથા પ્રાપ્નોષિ

IV તદર્થં પ્રથમમારભ્ય તાનિ સર્વાણિ જ્ઞાત્વાહમપિ અનુક્રમાત્ સર્વવૃત્તાન્તાન્ તુભ્યં લેખિતું મતિમકાર્ષમ્।

V ચિહ્નદાદેશીયહેરોદ્રામકે રાજત્વં કુર્વતિ અબીયયાજકસ્ય પર્યાયાધિકારી સિખરિયનામક એકો યાજકો હારોણવંશોદ્ભવા ઇલીશેવાખ્યા

VI તસ્ય જાયા દ્વાવિમૌ નિર્દોષૌ પ્રભોઃ સર્વાજ્ઞા વ્યવસ્થાશ્ચ સંમન્ય ઈશ્વરદૃષ્ટૌ ધાર્મિકાવાસ્તામ્।

VII તયોઃ સન્તાન એકોપિ નાસીત્, યત ઇલીશેવા બન્ધ્યા તૌ દ્વાવેવ વૃદ્ધાવભવતામ્।

VIII યદા સ્વપર્યાનુક્રમેણ સિખરિય ઈશ્વાસ્ય સમક્ષં યાજકીયં કર્મ કરોતિ

IX તદા યજ્ઞસ્ય દિનપરિપાચ્યા પરમેશ્વરસ્ય મન્દિરે પ્રવેશકાલે ધૂપજ્વાલનં કર્મ તસ્ય કરણીયમાસીત્।

X તદ્ધૂપજ્વાલનકાલે લોકનિવહે પ્રાર્થનાં કર્તું બહિસ્તિષ્ઠતિ

XI સતિ સિખરિયો યસ્યાં વેદ્યાં ધૂપં જ્વાલયતિ તદક્ષિણપાર્શ્વે પરમેશ્વરસ્ય દૂત એક ઉપસ્થિતો દર્શનં દદૌ।

XII તં દૃષ્ટ્વા સિખરિય ઉદ્ધિવિજે શશક્કે યા

XIII તદા સ દૂતસ્તં બભાષે હે સિખરિય મા ભૈસ્તવ પ્રાર્થના ગ્રાહ્યા જાતા તવ ભાર્યા ઇલીશેવા પુત્રં પ્રસોષ્યતે તસ્ય નામ યોહન્ ઇતિ કરિષ્યસિ।

XIV किञ्च त्वं सानन्दः सडर्षश्च भविष्यसि तस्य जन्मनि बडव आनन्दिष्यन्ति या

XV यतो डेतोः स परमेश्वरस्य गोयरे मडान् भविष्यति तथा द्राक्षारसं सुरां वा किमपि न पास्यति, अपरं जन्मारभ्य पवित्रेणात्मना परिपूर्णः

XVI सन् ँस्रायेल्वंशीयान् अनेकान् प्रभोः परमेश्वरस्य मार्गमानेष्यति।

XVII सन्तानान् प्रति पितृणां मनांसि धर्मज्ञानं प्रत्यनाज्ञाग्राडिणश्च परावर्तयितुं, प्रभोः परमेश्वरस्य सेवार्थम् अेकां सञ्जितजतिं विधातुञ्च स अेलियड्पात्मशक्तिप्राप्तस्तस्याग्रे गमिष्यति।

XVIII तदा सिपरियो डूतमवाडीत् कथमेतद् वेत्स्यामि? यतोडं वृद्धो मम भाय्या य वृद्ध।

XIX ततो डूतः प्रत्युवाय पश्येश्वरस्य साक्षाद्धर्ती ञिब्रायेल्वनामा डूतोडं त्वया सड कथां गडितुं तुल्यमिमां शुभवार्तां दातुञ्च प्रेषितः।

XX किन्तु मदीयं वाक्यं काले डुलिष्यति तत् त्वया न प्रतीतम् अतः कारणाड् यावडेव तानि न सेत्स्यन्ति तावत् त्वं वड्तुंमशक्तो मूडो भवा

XXI तदानीं ये ये लोकाः सिपरियमपैक्षन्त ते मध्येमन्डिरं तस्य बडुविलम्बाड् आश्रय्य मेनिरे।

XXII स बडिरागतो यदा किमपि वाक्यं वड्तुमशक्तः सड्केतं कृत्वा निःशब्दस्तस्यौ तदा मध्येमन्डिरं कस्यचिड् दर्शनं तेन प्राप्तम् ँति सर्वे बुबुधिरे।

XXIII अनन्तरं तस्य सेवनपर्याये सम्पूर्णे सति स निजगेडं जगाम।

XXIV कतिपर्याडेनेषु गतेषु तस्य भाय्या ँलीशेवा गड्ढवती अबभूव

XXV पश्चात् सा पञ्चमासान् संगोष्याकथयत् लोकानां समक्षं ममापमानं ँण्डयितुं परमेश्वरो मयि दृष्टिं पातयित्वा कर्मदृशं कृतवान्।

XXVI अपरञ्च तस्या गड्ढस्य षडे मासे ज्ञाते गालीलप्रदेशीयनासरत्पुरे।

XXVII दायूडो वंशीयाय यूषड्नाम्ने पुरुषाय या मरियम्नामडुमारी वागट्तासीत् तस्याः समीपं ञिब्रायेल् डूत ँश्वरेण प्रडितः।

XXVIII સ ગત્વા જગાદ હે ઈશ્વરાનુગૃહીતકન્યે તવ શુભં ભૂયાત્ પ્રભુઃ
પરમેશ્વરસ્તવ સહાયોસ્તિ નારીણાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા।

XXIX તદાનીં સા તં દૃષ્ટ્વા તસ્ય વાક્યત ઉદ્વિજ્ય કીદૃશં ભાષણમિદમ્
ઇતિ મનસા ચિન્તયામાસા

XXX તતો દૂતોડવદત્ હે મરિયમ્ ભયં માકાર્ષીઃ, ત્વયિ
પરમેશ્વરસ્થાનુગ્રહોસ્તિ।

XXXI પશ્ય ત્વં ગર્ભર્મ ધૃત્વા પુત્રં પ્રસોષ્યસે તસ્ય નામ યીશુરિતિ
કરિષ્યસિ।

XXXII સ મહાન્ ભવિષ્યતિ તથા સર્વેભ્યઃ શ્રેષ્ઠસ્ય પુત્ર ઇતિ
ખ્યાસ્યતિ; અપરં પ્રભુઃ પરમેશ્વરસ્તસ્ય પિતુર્દાયુદઃ સિંહાસનં તસ્મૈ
દાસ્યતિ;

XXXIII તથા સ યાકૂબો વંશોપરિ સર્વ્વદા રાજત્વં કરિષ્યતિ, તસ્ય
રાજત્વસ્થાન્તો ન ભવિષ્યતિ।

XXXIV તદા મરિયમ્ તં દૂતં બભાષે નાહં પુરુષસઙ્ગં કરોમિ તર્હિં
કથમેતત્ સમ્ભવિષ્યતિ?

XXXV તતો દૂતોડકથયત્ પવિત્ર આત્મા ત્વામાશ્રાયિષ્યતિ તથા
સર્વ્વશ્રેષ્ઠસ્ય શક્તિસ્તવોપરિ છાયાં કરિષ્યતિ તતો હેતોસ્તવ ગર્ભર્મદ્
યઃ પવિત્રબાલકો જનિષ્યતે સ ઈશ્વરપુત્ર ઇતિ ખ્યાતિં પ્રાપ્સ્યતિ।

XXXVI અપરન્ન પશ્ય તવ જ્ઞાતિરિલીશેવા યાં સર્વે બન્ધ્યામવદન્
ઇદાનીં સા વાર્હક્યે સન્તાનમેકં ગર્ભર્મેડધારયત્ તસ્ય ષષ્ઠમાસોભૂત્।

XXXVII કિમપિ કર્મ નાસાધ્યમ્ ઈશ્વરસ્થા

XXXVIII તદા મરિયમ્ જગાદ, પશ્ય પ્રભેરહં દાસી મહાં તવ
વાક્યાનુસારેણ સર્વમેતદ્ ઘટતામ્; અનનતરં દૂતસ્તસ્થાઃ સમીપાત્
પ્રતસ્થે।

XXXIX અથ કતિપયદિનાત્ પરં મરિયમ્ તસ્માત્
પર્વતમયપ્રદેશીયયિહૂદાયા નગરમેકં શીઘ્રં ગત્વા

XL સિખરિયયાજકસ્ય ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય જાયામ્ ઇલીશેવાં
સમ્બોધ્યાવદત્।

XLI તતો મરિયમઃ સમ્બોધનવાક્યે ઇલીશેવાયાઃ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ તસ્યા ગર્ભસ્થબાલકો નનર્તી તત ઇલીશેવા પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણા સતી

XLII પ્રોચ્યૈર્ગદ્દિતુમારેભે, યોષિતાં મધ્યે ત્વમેવ ધન્યા, તવ ગર્ભસ્થઃ શિશુશ્ચ ધન્યઃ।

XLIII ત્વં પ્રભોર્માતા, મમ નિવેશને ત્વયા ચરણાવર્પિતૌ, મમાઘ સૌભાગ્યમેતત્।

XLIV પશ્ય તવ વાક્યે મમ કર્ણયોઃ પ્રવિષ્ટમાત્રે સતિ મમોદરસ્થઃ શિશુરાનન્દાન્ નનર્તી

XLV યા સ્ત્રી વ્યશ્વસીત્ સા ધન્યા, યતો હેતોસ્તાં પ્રતિ પરમેશ્વરોક્તં વાક્યં સર્વ્વં સિદ્ધં ભવિષ્યતિ।

XLVI તદાનીં મરિયમ્ જગાદા ધન્યવાદં પરેશસ્ય કરોતિ મામકં મનઃ।

XLVII મમાત્મા તારકેશે ચ સમુલ્લાસં પ્રગચ્છતિ।

XLVIII અકરોત્ સ પ્રભુ દુષ્ટિં સ્વદાસ્યા દુર્ગતિં પ્રતિ। પશ્યાધારભ્ય માં ધન્યાં વક્ષ્યન્તિ પુરુષાઃ સદા।

XLIX યઃ સર્વ્વશક્તિમાન્ યસ્ય નામાપિ ચ પવિત્રકં સ એવ સુમહત્કર્મ્મ કૃતવાન્ મન્નિમિત્તકં।

L યે બિભ્યતિ જનાસ્તસ્માત્ તેષાં સન્તાનપંક્તિષુ અનુકમ્પા તદીયા ય સર્વ્વદૈવ સુતિષ્ઠતિ।

LI સ્વબાહુબલતસ્તેન પ્રાકાશ્યત પરાક્રમઃ। મનઃકુમન્ત્રણાસાર્દ્ધં વિકીર્થ્યન્તેઽભિમાનિનઃ।

LII સિંહાસનગતાલ્લોકાન્ બલિનશ્ચાવરોહ્ય સઃ। પદેષૂચ્યેષુ લોકાંસ્તુ ક્ષુદ્રાન્ સંસ્થાપયત્યપિ।

LIII ક્ષુધિતાન્ માનવાન્ દ્રવ્યૈરુત્તમૈઃ પરિતર્ધ્ય સઃ। સકલાન્ ધનિનો લોકાન્ વિસૃજેદ્ રિક્તહસ્તકાન્।

LIV ઇબ્રાહીમિ ય તદ્વંશે યા દયાસ્તિ સદૈવ તાં। સ્મૃત્વા પુરા પિતૃણાં નો યથા સાક્ષાત્ પ્રતિશ્રુતાં।

LV ઇસ્રાયેલ્સેવકસ્તેન તથોપક્રિયતે સ્વયાં।

LVI अनन्तरं मरियम् प्रायेण मासत्रयम् ँलीशेवया सडोषित्वा व्याधुय्य निण्णनिवेशनं ययौ।

LVII तदनन्तरम् ँलीशेवायाः प्रसवकाल उपस्थिते सति सा पुत्रं प्रासोष्ट।

LVIII ततः परमेश्वरस्तस्यां मडानुग्रहं कृतवान् अेतत् श्रुत्वा समीपवासिनः कुटुम्भाश्रागत्य तथा सड मुमुदिरै।

LIX तथाष्टमे दिने ते ँलकस्य त्वयं ँनुम् अेत्य तस्य पितृनामानुश्रुपं तन्नाम सिभरिय ँति कर्तुमीषुः।

LX किन्तु तस्य माताकथयत् तन्न, नामास्य योडन् ँति कर्तव्यम्।

LXI तड ते व्याडरन् तव वंशमध्ये नामेदृशं कस्यापि नास्ति।

LXII ततः परं तस्य पितरं सिभरियं प्रति सङ्केत्य पप्रच्छुः शिशोः किं नाम कारिष्यते?

LXIII ततः स इलकमेकं यायित्वा लिलेभ तस्य नाम योडन् ँविष्यति। तस्मात् सर्वे आश्चर्यं मेनिरे।

LXIV तत्क्षाणं सिभरियस्य ञ्छिह्वाण्डयेडपगते स मुषं व्यादाय स्पष्टवर्णमुय्यार्थं ँश्वरस्य गुणानुवाडं यकार।

LXV तस्माय्यतुर्दिकस्थाः समीपवासिलोका लीता अेवमेताः सर्वाः कथा यिडूदायाः पर्वतमयप्रदेशस्य सर्वत्र प्रयारिताः।

LXVI तस्मात् श्रोतारो मनःसु स्थापयित्वा कथयाम्बलूवुः कीदृशोयं ँलो ँविष्यति? अथ परमेश्वरस्तस्य सडायोभूत्।

LXVII तड योडनः पिता सिभरियः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् अेतादृशं ँविष्यद्वाक्यं कथयामासा।

LXVIII ँस्त्रायेलः प्रभु र्यस्तु स धन्यः परमेश्वरः। अनुगृह्य निण्णल्लोकान् स अेव परिमोययेत्।

LXIX विपक्षणनडस्तेभ्यो यथा मोय्यामडे वयां यावण्णवञ्च धर्मेण सारव्येन य निर्भयाः।

LXX सेवामडै तमेवैकम् अेतत्कारणमेव या स्वकीयं सुपवित्रञ्च संस्मृत्य नियमं सड।

LXXI કૃપયા પુરુષાન્ પૂર્વાન્ નિકષાર્થાત્તુ નઃ પિતુઃ। ઇબ્રાહીમઃ સમીપે
યં શપથં કૃતવાન્ પુરા।

LXXII તમેવ સફલં કર્ત્ત તથા શત્રુગણસ્ય ચા ઋતૃતીયાકારિણશ્ચૈવ
કરેભ્યો રક્ષણાય નઃ।

LXXIII સૃષ્ટેઃ પ્રથમતઃ સ્વીચૈઃ પવિત્રૈ ભાવિવાદિભિઃ।

LXXIV યથોક્તવાન્ તથા સ્વસ્ય દાયુદઃ સેવકસ્ય તુ।

LXXV વંશે ત્રાતારમેકં સ સમુત્પાદિતવાન્ સ્વયમ્।

LXXVI અતો હે બાલક ત્વન્તુ સર્વેભ્યઃ શ્રેષ્ઠ એવ યઃ। તસ્યૈવ
ભાવિવાદીતિ પ્રવિષ્યાતો ભવિષ્યસિ અસ્માકં ચરણાન્ ક્ષેમે માર્ગે
યાલયિતું સદા એવં ધ્વાન્તેઽર્થતો મૃત્યોશ્છાયાયાં યે તુ માનવાઃ।

LXXVII ઉપવિષ્ટાસ્તુ તાનેવ પ્રકાશયિતુમેવ હિ કૃત્વા મહાનુકમ્પાં હિ
યામેવ પરમેશ્વરઃ।

LXXVIII ઊર્દ્ધ્વાત્ સૂર્યમુદાય્યૈવાસ્મભ્યં પ્રાદાતુ દર્શનાં તયાનુકમ્પયા
સ્વસ્ય લોકાનાં પાપમોચને।

LXXIX પરિત્રાણસ્ય તેભ્યો હિ જ્ઞાનવિશ્રાણનાય ચા પ્રભો માર્ગં
પરિષ્કર્તું તસ્યાગ્રાપી ભવિષ્યસિ।

LXXX અથ બાલકઃ શરીરેણ બુદ્ધ્યા ય વર્દ્ધિતુમારેભેઃ અપરઞ્ચ સ
ઇસ્રાયેલો વંશીયલોકાનાં સમીપે યાવન્ન પ્રકટીભૂતસ્તાસ્તાવત્ પ્રાન્તરે
ન્યવસત્।

II

I અપરઞ્ચ તસ્મિન્ કાલે રાજ્યસ્ય સર્વેષાં લોકાનાં નામાનિ લેખયિતુમ્
અગસ્તકૈસર આજ્ઞાપયામાસા

II તદનુસારેણ કુરીણિયનામનિ સુરિયાદેશસ્ય શાસકે સતિ નામલેખનં
પ્રારેભે

III અતો હેતો નામ લેખિતું સર્વે જનાઃ સ્વીયં સ્વીયં નગરં જગમુઃ।

IV તદાનીં યૂષ્કુ નામ લેખિતું વાગ્દત્તયા સ્વભાર્થયા ગબ્બર્વત્યા
મરિયમા સહ સ્વયં દાયુદઃ સજાતિવંશ ઇતિ કારણાદ્ ગાલીલ્પ્રદેશસ્ય
નાસરત્નગરાદ્

V યિહૂદાપ્રદેશસ્ય બૈત્લેહમાખ્યં દાયૂદ્ગરં જગામા

VI अन्यथ्य तत्र स्थाने तयोस्तिष्ठतोः सतो मरियमः प्रसूतिकाल उपस्थिते

VII सा तं प्रथमसुतं प्रासोष्ट किन्तु तस्मिन् वासगृहे स्थानात्मावाद् बालकं वस्त्रेण वेष्टयित्वा गोशालायां स्थापयामास।

VIII अनन्तरं ये क्रियन्तो मेषपालकाः स्वमेषप्रणरक्षायै तत्रदेशे स्थित्वा रण्य्यां प्रान्तरे प्रहरिणः कर्म कुर्वन्ति,

IX तेषां समीपं परमेश्वरस्य दूत आगत्योपतस्थौ; तदा यतुष्वार्धं परमेश्वरस्य तेजसः प्रकाशितत्वात् तेऽतिशशङ्किरे।

X तदा स दूत उवाच मा भैष्ट पश्यताद्य दायूदः पुरे युष्मन्निमित्तं त्राता प्रभुः प्रीष्टोऽणनिष्ट,

XI सर्वेषां लोकानां महानन्दणकम् एमं मङ्गलवृत्तान्तं युष्मान् ज्ञापयामि।

XII यूयं (तत्स्थानं गत्वा) वस्त्रवेष्टितं तं बालकं गोशालायां शयनं द्रक्षथ युष्मान् प्रतीदं यिहं भविष्यति।

XIII दूत एमां कथां कथितवति तत्राकस्मात् स्वर्गीयाः पृतना आगत्य कथाम् एमां कथयित्वेश्वरस्य गुणानन्ववादिषुः, यथा,

XIV सर्वोद्द्वस्थैरीश्वरस्य महिमा सम्प्रकाशयतां शान्तिर्भूयात् पृथिव्यास्तु सन्तोषश्च नरान् प्रति।

XV ततः परं तेषां सन्निधे दूतगणे स्वर्गं गते मेषपालकाः परस्परम् अवेयन् आगच्छत प्रभुः परमेश्वरो यां घटनां ज्ञापितवान् तस्या याथर्थं ज्ञातुं वयमधुना बैत्लेहम्पुरं यामः।

XVI पश्चात् ते तूर्णं व्रजित्वा मरियमं यूषङ्गं गोशालायां शयनं बालकञ्च दृष्टुः।

XVII एत्थं दृष्ट्वा बालकस्यार्थं प्रोक्तां सर्वकथां ते प्राचार्याञ्चक्रुः।

XVIII ततो ये लोका मेषरक्षकाणां वदनेभ्यस्तां वार्तां शुश्रुवुस्ते महाश्चर्यं मेनिरे।

XIX किन्तु मरियम् अेतत्सर्वघटनानां तात्पर्यं विविच्य मनसि स्थापयामास।

XX तत्पश्चाद् दूतविज्ञप्तानुज्ञं श्रुत्वा दृष्ट्वा य मेषपालका ईश्वरस्य गुणानुवाहं धन्यवाहञ्च कुर्वीणाः परावृत्य ययुः।

XXI अथ बालकस्य त्वकछेदनकालेऽष्टमदिवसे समुपस्थिते तस्य गर्भस्थितेः पुर्व्वं स्वर्गीयदूतो यथाज्ञापयत् तदनुत्पत्ते तन्नामधेयं यीशुरिति यङ्किते

XXII ततः परं मूसालिपितव्यवस्थाया अनुसारेण मरियमः श्रुतित्वकाल उपस्थिते,

XXIII "प्रथमजः सर्व्वः पुरुषसन्तानः परमेश्वरे समर्प्यतां," इति परमेश्वरस्य व्यवस्थाया

XXIV यीशुं परमेश्वरे समर्पयितुम् शास्त्रीयविध्युक्तं कपोतद्वयं पारावतशावकद्वयं वा बलिं दातुं ते तं गृहीत्वा यिज्ञाशालाम् आययुः।

XXV यिज्ञाशालम्पुरनिवासी शिमियोन्नामा धार्मिक अेक आसीत् स एसायेलः सान्त्वनामपेक्ष्य तस्थौ किञ्च पवित्र आत्मा तस्मिन्नाविर्भूतः।

XXVI अपरं प्रभुणा परमेश्वरेणाभिषिक्ते त्रातरि त्वया न दृष्टे त्वं न मरिष्यसीति वाक्यं पवित्रेण आत्मना तस्म प्राकथ्यता

XXVII अपरञ्च यदा यीशोः पिता माता य तदर्थं व्यवस्थानुत्पत्ते कर्म कर्तुं तं मन्दिरम् आनिन्यतुस्तदा

XXVIII शिमियोन् आत्मन आकर्षणेन मन्दिरमागत्य तं क्रोडे निधाय एश्वरस्य धन्यवादे कृत्वा कथयामास, यथा,

XXIX हे प्रभो तव दासोयं निजवाक्यानुसारतः। एदानीन्तु सकल्याणो भवता संविसृज्यताम्।

XXX यतः सकलदेशस्य दीप्तये दीप्तिरूपकं।

XXXI एसायेलीयलोकस्य मडागौरवरूपकं।

XXXII यं त्रायकं जनानान्तु सम्भुजे त्वमञ्जुजनः। सञ्चेव विद्यतेऽस्माकं ध्रुवं नयननगोयरे॥

XXXIII तदानीं तेनोक्ता अेताः सकलाः कथाः श्रुत्वा तस्य माता यूषङ् य विस्मयं मेनाते।

XXXIV ततः परं शिमियोन् तेभ्य आशिषं दत्त्वा तन्मातरं मरियमम् उवाच, पश्य एसायेलो वंशमध्ये बहूनां पातनायोत्थापनाय य तथा विरोधपात्रं भवितुं, बहूनां गुप्तमनोगतानां प्रकटीकरणाय बालकोयं नियुक्तोस्ति।

XXXV तस्मात् तवापि प्राणाः शूलेन व्यत्स्यन्ते।

XXXVI अपरञ्च आशेरस्य वंशीयङ्गिनूयेलो द्रुडिता हन्नाप्या अतिज्वरती भविष्यद्वादिन्येका या विवाहात् परं सप्त वत्सरान् पत्या सह न्यवसत् ततो विधवा भूत्वा यतुरशीतिवर्षवयःपर्यन्तं

XXXVII मन्दिरे स्थित्वा प्रार्थनीपवासैर्दिवानिशम् ईश्वरम् असेवत सापि स्त्री तस्मिन् समये मन्दिरमागत्य

XXXVIII परमेश्वरस्य धन्यवाद् यकार, यिश्शालम्पुरवासिनो यावन्तो लोका मुक्तिमपेक्ष्य स्थितास्तान् यीशोर्वृत्तान्तं ज्ञापयामासा

XXXIX एत्थं परमेश्वरस्य व्यवस्थानुसारेण सर्वेषु कर्मसु कृतेषु तौ पुनश्च गालीलौ नासरत्नामकं निज्जगत्प्रतस्थाते।

XL तत्पश्चाद् बालकः शरीरेण वृद्धिमेत्य ज्ञानेन परिपूर्णा आत्मना शक्तिमांश्च भवितुमारेभे तथा तस्मिन् ईश्वरानुग्रहो बभूव।

XLI तस्य पिता माता य प्रतिवर्षं निस्तारोत्सवसमये यिश्शालमम् अगच्छताम्।

XLII अपरञ्च यीशौ द्वादशवर्षवयस्कं सति तौ पर्वसमयस्य रीत्यनुसारेण यिश्शालमं गत्वा

XLIII पार्व्वणं सम्पाद्य पुनरपि व्याघुय्य यातः किन्तु यीशुर्बालको यिश्शालमि तिष्ठति। यूपङ्क तन्माता य तद् अविदित्वा

XLIV स सङ्गिभिः सह विद्यत एतस्य बुद्ध्वा दिनैकगम्यमार्गं जग्मतुः। किन्तु शेषे ज्ञातिबन्धूनां समीपे मृगयित्वा तद्दुःशमप्राप्य

XLV तौ पुनरपि यिश्शालमम् परावृत्त्यागत्य तं मृगयाञ्चक्रतुः।

XLVI अथ दिनत्रयात् परं पण्डितानां मध्ये तेषां कथाः शृण्वन् तत्त्वं पृच्छंश्च मन्दिरे समुपविष्टः स ताभ्यां दृष्टः।

XLVII तदा तस्य बुद्ध्या प्रत्युत्तरैश्च सर्वे श्रोतारो विस्मयमापद्यन्ते।

XLVIII तादृशं दृष्ट्वा तस्य जनको जननी य यमय्यकृतुः किञ्च तस्य माता तमवदत्, हे पुत्र, कथमावां प्रतीत्यं समाचरस्वम्? पश्य तव पिताहञ्च शोकाकुलौ सन्तौ त्वामन्विच्छावः स्म।

XLIX ततः सोवदत् कुतो माम् अन्वैच्छतं? पितुर्गृहे मया स्थातव्यम् एतत् किं युवाभ्यां न ज्ञायते?

L किन्तु तौ तस्यैतद्वाक्यस्य तात्पर्यं बोद्धुं नाशक्नुतां।

LI ततः परं स ताभ्यां सः नासरतं गत्वा तयोर्वशीभूतस्तस्थौ किन्तु सर्वा अेताः कथास्तस्य माता मनसि स्थापयामास।

LII अथ यीशो बुद्धिः शरीरञ्च तथा तस्मिन् ईश्वरस्य मानवानाञ्चानुग्रहो वर्द्धितुम् आरेभे।

III

I अनन्तरं तिब्बिरियकैसरस्य राजत्वस्य पञ्चदशे वत्सरे सति यदा पन्तीयपीलातो यिडूदादेशाधिपति उरौद् तु गालील्प्रदेशस्य राजा इलिपनामा तस्य भ्राता तु यितूरियायास्त्राफोनीतियाप्रदेशस्य य राजासीत् लुधानीयनामा अविनीदेशस्य राजासीत्।

II डानन् क्रियकृश्वेमौ प्रधानयाजकावास्तां तदानीं सिभरियस्य पुत्राय योडने मध्येप्रान्तरम् ईश्वरस्य वाक्ये प्रकाशिते सति।

III स यद्न उभयतटप्रदेशान् समेत्य पापमोयनार्थं मनःपरावर्तनस्य शिद्दुपं यन्मज्जनं तदीयाः कथाः सर्वत्र प्रचारयितुमारेभे।

IV यिशयियभविष्यद्भक्तृग्रन्थे यादृशी लिपिरास्ते यथा, परमेशस्य पन्थानं परिष्कुरुत सर्वतः। तस्य राजपथञ्चैव समानं कुरुताधुना।

V कारिष्यन्ते समुच्छ्रायाः सकला निम्नभूमयः। कारिष्यन्ते नताः सर्वे पर्वताश्चोपपर्वताः। कारिष्यन्ते य या वक्रास्ताः सर्वाः सरला भुवः। कारिष्यन्ते समानास्ता या उच्यनीयभूमयः।

VI ईश्वरेण कृतं त्राणं द्रक्ष्यन्ति सर्वमानवाः। एत्येतत् प्रान्तरे वाक्यं वदतः कस्यचिद् रवः॥

VII ये ये लोका मज्जनार्थं बहिराययुस्तान् सोवदत् रे रे सर्पवंशा आगामिनः कोपात् पलायितुं युष्मान् कश्चेतयामास?

VIII तस्माद् एब्राहीम् अस्माकं पिता कथामीदृशीं मनोभिर्न कथयित्वा यूयं मनःपरिवर्तनयोग्यं क्वलं क्वलतः युष्मान् यथार्थं वदामि पाषाणोभ्य अेतेभ्य ईश्वर एब्राहीमः सन्तानोत्पादने समर्थः।

IX अपरञ्च तरुमूलेऽधुनापि परशुः संलग्नोस्ति यस्तरुत्तमं क्वलं न क्वलति स छिद्यतेऽग्नौ निक्षिप्यते या

X तदानीं लोकास्तं पप्रच्छुस्तर्हि किं कर्तव्यमस्माभिः?

XI ततः सोवादीत् यस्य द्वे वसने विद्येते स वस्त्राडीनायैकं वितरतु किञ्च यस्य षाद्यद्रव्यं विद्यते सोपि तथैव करोतु।

XII ततः परं करसञ्चायिनो मञ्जुनार्थम् आगत्य पप्रच्छुः डे गुरो किं कर्तव्यमस्माभिः?

XIII ततः सोकथयत् निरूपितादधिकं न गृह्णित्वा।

XIV अनन्तरं सेनागण ऐत्य पप्रच्छ किमस्माभिर्वा कर्तव्यम्? ततः सोभिदधे कस्य कामपि डानिं मा डार्ष्ट तथा मृषापवाडं मा कुरुत निजवेतनेन य सन्तुष्य तिष्ठत।

XV अपरञ्च लोका अपेक्षया स्थित्वा सर्व्वेपीति मनोभिर्वितर्क्याञ्चक्रुः, योडनयम् अभिषिक्तस्त्राता न वेति?

XVI तदा योडन् सर्व्वान् व्याजडार, जलेडडं युष्मान् मञ्जुज्यामि सत्यं किन्तु यस्य पाडुकाबन्धनं मोययितुमपि न योग्योस्मि ताडृश अेको मत्तो गुरुतरः पुमान् ऐति, स युष्मान् वह्निरूपे पवित्र आत्मनि मञ्जुज्यिष्यति।

XVII अपरञ्च तस्य डस्ते शूर्प आस्ते स स्वशस्यानि शुद्धरूपं प्रस्फोट्य गोधूमान् सर्व्वान् भाडडागारे संग्रडीष्यति किन्तु बूषाणि सर्व्वानिर्व्वारिवह्निना दाडयिष्यति।

XVIII योडन् उपडेशेनेत्यं नानाकथा लोडानां समक्षं प्रयारयामासा।

XIX अपरञ्च डेरोड् राजा ड्रिडिडनाम्नः सडोडरस्य भार्य्या डेरोडियामधि तथान्यानि यानि यानि कुडर्माणि कृतवान् तदधि य

XX योडना तिरस्कृतो भूत्वा डारागारे तस्य बन्धनाड् अपरमपि कुडर्म्म यडारा।

XXI डतः पूर्वं यस्मिन् समये सर्व्वे योडना मञ्जुज्यतास्तडानीं यीशुरध्यागत्य मञ्जुज्यतः।

XXII तडनन्तरं तेन प्रार्थिते मेघडारं मुक्तं तस्माज्य पवित्र आत्मा मूर्तिमान् भूत्वा कपोतवत् तडुपर्य्यवरुरोड; तदा त्वं मम प्रियः पुत्रस्त्वयि मम परमः सन्तोष डत्याकाशवाणी बभूवा।

XXIII तडानीं यीशुः प्रायेण त्रिंशड्वर्षवयस्क आसीत्। लौकिकडाने तु स यूषडः पुत्रः,

XXIV યૂષક્ષ્ એલે: પુત્ર:, એલિર્મત્તત: પુત્ર:, મત્તત્ લેવે: પુત્ર:, લેવિ
ર્મલ્કે: પુત્ર:, મલ્કિર્યાન્નસ્ય પુત્ર:; યાન્નો યૂષક્ષ: પુત્ર:।

XXV યૂષક્ષ્ મત્તથિયસ્ય પુત્ર:, મત્તથિય આમોસ: પુત્ર:, આમોસ્ નહૂમ:
પુત્ર:, નહૂમ્ ઇષ્લે: પુત્ર: ઇષ્લિર્નગે: પુત્ર:।

XXVI નગિર્માટ: પુત્ર:, માટ્ મત્તથિયસ્ય પુત્ર:, મત્તથિય: શિમિયે: પુત્ર:,
શિમિયિર્યૂષક્ષ: પુત્ર:, યૂષક્ષ્ યિહૂદા: પુત્ર:।

XXVII યિહૂદા યોહાના: પુત્ર:, યોહાના રીષા: પુત્ર:, રીષા:
સિરુબ્બાબિલ: પુત્ર:, સિરુબ્બાબિલ્ શલ્તીયેલ: પુત્ર:, શલ્તીયેલ્
નેરે: પુત્ર:।

XXVIII નેરિર્મલ્કે: પુત્ર:, મલ્કિ: અદ: પુત્ર:, અદી કોષમ: પુત્ર:, કોષમ્
ઇલ્મોદદ: પુત્ર:, ઇલ્મોદદ્ એર: પુત્ર:।

XXIX એર્ યોશે: પુત્ર:, યોશિ: ઇલીયેષર: પુત્ર:, ઇલીયેષર્ યોરીમ:
પુત્ર:, યોરીમ્ મત્તત: પુત્ર:, મત્તત લેવે: પુત્ર:।

XXX લેવિ: શિમિયોન: પુત્ર:, શિમિયોન્ યિહૂદા: પુત્ર:, યિહૂદા યૂષક્ષ:
પુત્ર:, યૂષક્ષ્ યોનન: પુત્ર:, યાનન્ ઇલીયાકીમ: પુત્ર:।

XXXI ઇલિયાકીમ્ મિલેયા: પુત્ર:, મિલેયા મૈનન: પુત્ર:, મૈનન્ મત્તત્તસ્ય
પુત્ર:, મત્તત્તો નાથન: પુત્ર:, નાથન્ દાયૂદ: પુત્ર:।

XXXII દાયૂદ્ યિશય: પુત્ર:, યિશય ઓબેદ: પુત્ર, ઓબેદ્ બોયસ: પુત્ર:,
બોયસ્ સલ્મોન: પુત્ર:, સલ્મોન્ નહ્શોન: પુત્ર:।

XXXIII નહ્શોન્ અમ્મીનાદબ્: પુત્ર:, અમ્મીનાદબ્ અરામ: પુત્ર:,
અરામ્ હિર્બ્રોણ: પુત્ર:, હિર્બ્રોણ્ પેરસ: પુત્ર:, પેરસ્ યિહૂદા: પુત્ર:।

XXXIV યિહૂદા યાકૂબ: પુત્ર:, યાકૂબ્ ઇસ્હાક: પુત્ર:, ઇસ્હાક્
ઇબ્રાહીમ: પુત્ર:, ઇબ્રાહીમ્ તેરહ: પુત્ર:, તેરહ્ નાહોર: પુત્ર:।

XXXV નાહોર્ સિરુગ: પુત્ર:, સિરુગ્ રિચ્વ: પુત્ર:, રિચૂ: પેલગ: પુત્ર:,
પેલગ્ એવર: પુત્ર:, એવર્ શેલહ: પુત્ર:।

XXXVI શેલહ્ કૈનન: પુત્ર:, કૈનન્ અર્ફક્ષદ: પુત્ર:, અર્ફક્ષદ્ શામ: પુત્ર:,
શામ્ નોહ: પુત્ર:, નોહો લેમક: પુત્ર:।

XXXVII लेमक् मिथूशेलहः पुत्रः, मिथूशेलह् छनोकः पुत्रः, छनोक् येरहः पुत्रः, येरह् महललेलः पुत्रः, महललेल् कैननः पुत्रः।

XXXVIII कैन् एनोशः पुत्रः, एनोश् शेतः पुत्रः, शेत् आहमः पुत्रः, आहम् ईश्वरस्य पुत्रः।

IV

I ततः परं यीशुः पवित्रेणात्मना पूर्णः सन् यर्दननद्याः परावृत्यात्मना प्रान्तरं नीतः सन् यत्वारिंशद्दिनानि यावत् शैताना परीक्षितोऽभूत्,

II किञ्च तानि सर्व्दिनानि भोजनं विना स्थितत्वात् काले पूर्णे स क्षुधितवान्।

III ततः शैतानागत्य तमवदत् त्वं येदीश्वरस्य पुत्रस्तर्हि प्रस्तरानेतान् आज्ञया पूपान् कुरु।

IV तदा यीशुरुवाच, लिपिरीदृशी विद्यते मनुजः केवलेन पूपेन न ञ्जवति किन्त्वीश्वरस्य सर्वाभिराज्ञाभि ञ्जवति।

V तदा शैतान् तमुच्यं पर्वतं नीत्वा निमिषैकमध्ये ञगतः सर्वराज्यानि दर्शितवान्।

VI पश्चात् तमवादीत् सर्वम् अेतद् विभवं प्रतापञ्च तुभ्यं दास्यामि तन् मयि समर्पितमास्ते यं प्रति ममेच्छा ञायते तस्मै दातुं शक्नोमि,

VII त्वं येन्मां भजसे तर्हि सर्वमेतत् तवैव भविष्यति।

VIII तदा यीशुस्तं प्रत्युक्तवान् दूरी भव शैतान् लिपिरास्ते, निञ्जं प्रभुं परमेश्वरं भजस्व केवलं तमेव सेवस्व या।

IX अथ शैतान् तं यिर्शलमं नीत्वा मन्दिरस्य यूडाया उपरि समुपवेश्य ञगाह त्वं येदीश्वरस्य पुत्रस्तर्हि स्थानादितो लङ्कित्वाधः

X पत यतो लिपिरास्ते, आज्ञापयिष्यति स्वीयान् दूतान् स परमेश्वरः।

XI रक्षितुं सर्वमार्गं त्वां तेन त्वय्यराणे यथा। न लगेत् प्रस्तराघातस्त्वां धरिष्यन्ति ते तथा।

XII तदा यीशुना प्रत्युक्तम् एहमप्युक्तमस्ति त्वं स्वप्रभुं परेशं मा परीक्षस्व।

XIII पश्चात् शैतान् सर्वपरीक्षां समाप्य क्षणात्तं त्यक्त्वा ययौ।

XIV तदा यीशुरात्मप्रभावात् पुनर्गावील्व्रदेशं गतस्तदा तत्सुष्यातिश्चतुर्दशं व्यानशे।

XV स तेषां भजनगृहेषु उपदिश्य सर्वैः प्रशंसितो अब्रूवा

XVI अथ स स्वपालनस्थानं नासरत्पुरमेत्य विश्रामवारे स्वायाराद् भजनगोळं प्रविश्य पठितुमुत्तस्थौ।

XVII ततो यिशयियभविष्यद्वादिनः पुस्तके तस्य कश्चिदे सति स तत् पुस्तकं विस्तार्थं यत्र वक्ष्यमाणानि वचनानि सन्ति तत् स्थानं प्राप्य पपाठा।

XVIII आत्मा तु परमेशस्य मदीयोपरि विद्यते। दरिद्रेषु सुसंवाहं वक्तुं मां सोभिषिक्तवान्। भ्रान्तः करणाल्लोकान् सुस्वस्थान् कर्तुमेव या बन्दीकृतेषु लोकेषु मुक्ते र्घोषयितुं वयः। नेत्राणि दातुमन्धेभ्यस्त्रातुं बद्धजनानपि।

XIX परेशानुग्रहे कालं प्रयारयितुमेव या सर्वैस्तत्करणार्थाय मामेव प्रहिसोति सः॥

XX ततः पुस्तकं बद्ध्वा परियारकस्य हस्ते समर्प्य यासने समुपविष्टः, ततो भजनगृहे यावन्तो लोका आसन् ते सर्वेऽनन्यदृष्ट्या तं विलुलोकिरे।

XXI अनन्तरम् अद्यैतानि सर्वाणि लिपितवचनानि युष्माकं मध्ये सिद्धानि स एमां कथां तेभ्यः कथयितुमारेभे।

XXII ततः सर्वे तस्मिन् अन्वरण्यन्त, किञ्च तस्य मुष्मन्निर्गताभिरनुग्रहस्य कथाभिश्चमत्कृत्य कथयामासुः किमयं यूषः पुत्रो न?

XXIII तदा सोऽवादीद् हे चिकित्सक स्वमेव स्वस्थं कुरु कङ्गर्नाडूमि यद्यत् कृतवान् तद्यश्रौष्म ताः सर्वाः क्रिया अत्र स्वदेशे कुरु कथामेतां यूयमेवावश्यं मां वदिष्यथा।

XXIV पुनः सोवादीद् युष्मानहं यथार्थं वदामि, कोपि भविष्यद्वादी स्वदेशे सत्कारं न प्राप्नोति।

XXV अपरञ्च यथार्थं वयिमे, अेलियस्य ञ्जवनकाले यदा सार्द्धत्रितयवर्षाणि यावत् जलदप्रतिबन्धात् सर्वस्मिन् देशे

મહાદુર્ભિક્ષમ્ અજનિષ્ટ તદાનીમ્ ઇસ્રાયેલો દેશસ્ય મધ્યે બ્લવ્યો વિધવા આસન્,

XXVI કિન્તુ સીદોન્પ્રદેશીયસારિક્તુરનિવાસિનીમ્ એકાં વિધવાં વિના કસ્યાશ્ચિદપિ સમીપે એલિયઃ પ્રેરિતો નાભૂત્

XXVII અપરઞ્ચ ઇલીશાયભવિષ્યદ્વાદિવિદ્યમાનતાકાલે ઇસ્રાયેલ્દેશે બલ્લવઃ કુષ્ઠિન આસન્ કિન્તુ સુરીયદેશીયં નામાન્કુષ્ઠિનં વિના કોપ્યન્યઃ પરિષ્કૃતો નાભૂત્

XXVIII ઇમાં કથાં શ્રુત્વા ભજનગેહસ્થિતા લોકાઃ સક્રોધમ્ ઉત્થાય

XXIX નગરાતં બહિષ્કૃત્ય યસ્ય શિખરિણ ઉપરિ તેષાં નગરં સ્થાપિતમાસ્તે તસ્માન્નિક્ષેપ્તું તસ્ય શિખરં તં નિન્યુઃ

XXX કિન્તુ સ તેષાં મધ્યાદપસૂત્ય સ્થાનાન્તરં જગામા

XXXI તતઃ પરં યીશુર્ગાલીલ્પ્રદેશીયકફ્નાહૂમ્નગર ઉપસ્થાય વિશ્રામવારે લોકાનુપદેષ્ટુમ્ આરબ્ધવાન્

XXXII તદુપદેશાત્ સર્વે યમચ્યક્રુ ર્થતસ્તસ્ય કથા ગુરુતરા આસન્

XXXIII તદાનીં તદ્ભજનગેહસ્થિતોડમેધ્યભૂતગ્રસ્ત એકો જન ઉચ્યૈઃ કથયામાસ,

XXXIV હે નાસરતીયયીશોડસ્માન્ ત્યજ, ત્વયા સહાસ્માકં કઃ સમ્બન્ધઃ? કિમસ્માન્ વિનાશયિતુમાયાસિ? ત્વમીશ્વરસ્ય પવિત્રો જન એતદહં જાનામિ

XXXV તદા યીશુસ્તં તર્જયિત્વાવદત્ મૌની ભવ ઇતો બહિર્ભવઃ તતઃ સોમેધ્યભૂતસ્તં મધ્યસ્થાને પાતયિત્વા કિન્ચિદધ્યહિંસિત્વા તસ્માદ્ બહિર્ગતવાન્

XXXVI તતઃ સર્વે લોકાશ્ચમત્કૃત્ય પરસ્પરં વક્તુમારેભિરે કોયં યમત્કારઃ| એષ પ્રભાવેણ પરાક્રમેણ યામેધ્યભૂતાન્ આજ્ઞાપયતિ તેનૈવ તે બહિર્ગચ્છન્તિ

XXXVII અનન્તરં ચતુર્દિક્સ્થદેશાન્ તસ્ય સુખ્યાતિવ્યાપ્નોત્

XXXVIII તદનન્તરં સ ભજનગેહાદ્ બહિરાગત્ય શિમોનો નિવેશનં પ્રવિવેશ તદા તસ્ય શ્વશ્રૂજર્વરિણાત્યન્તં પીડિતાસીત્ શિષ્યાસ્તદર્થં તસ્મિન્ વિનયં ચક્રુઃ|

XXXIX તતઃ સ તસ્યાઃ સમીપે સ્થિત્વા જ્વરં તર્જ્જ્યામાસ તેનૈવ તાં જ્વરોડત્યાક્ષીત્ તતઃ સા તત્ક્ષણમ્ ઉત્થાય તાન્ સિષેવે।

XL અથ સૂર્યાસ્તિકાલે સ્વેષાં યે યે જના નાનારોગૈઃ પીડિતા આસન્ લોકાસ્તાન્ યીશોઃ સમીપમ્ આનિન્યુઃ, તદા સ એકૈકસ્ય ગાત્રે કરમર્પયિત્વા તાનરોગાન્ ચકાર।

XLI તતો ભૂતા બહુભ્યો નિર્ગત્ય ચીત્શબ્દં કૃત્વા ચ બભાષિરે ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોડભિષિક્તત્રાતા; કિન્તુ સોભિષિક્તત્રાતેતિ તે વિવિદુરેતસ્માત્ કારણાત્ તાન્ તર્જ્જયિત્વા તદ્ધક્તું નિષિષેધ।

XLII અપરઞ્ચ પ્રભાતે સતિ સ વિજનસ્થાનં પ્રતસ્થે પશ્ચાત્ જનાસ્તમન્વિચ્છન્તસ્તન્નિકટં ગત્વા સ્થાનાન્તરગમનાર્થં તમન્વરુન્ધન્।

XLIII કિન્તુ સ તાન્ જગાદ, ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયિતુમ્ અન્યાનિ પુરાણ્યપિ મયા યાતવ્યાનિ યતસ્તદર્થમેવ પ્રેરિતોહં।

XLIV અથ ગાલીલો ભજનગહેષુ સ ઉપદિદેશ।

V

I અનન્તરં યીશુરેકદા ગિનેષરથ્દસ્ય તીર ઉત્તિષ્ઠતિ, તદા લોકા ઈશ્વરીયકથાં શ્રોતું તદુપરિ પ્રપતિતાઃ।

II તદાનીં સ દ્દસ્ય તીરસમીપે નૌદ્વયં દદર્શ કિઞ્ચ મત્સ્યોપજીવિનો નાવં વિહાય જાલં પ્રક્ષાલયન્તિ।

III તતસ્તયોર્દ્વયો મધ્યે શિમોનો નાવમારુદ્ય તીરાત્ કિઞ્ચિદૂરં યાતું તસ્મિન્ વિનયં કૃત્વા નૌકાયામુપવિશ્ય લોકાન્ પ્રોપદિષ્ટવાન્।

IV પશ્ચાત્ તં પ્રસ્તાવં સમાપ્ય સ શિમોનં વ્યાજહાર, ગભીરં જલં ગત્વા મત્સ્યાન્ ધર્તુ જાલં નિક્ષિપા।

V તતઃ શિમોન બભાષે, હે ગુરો યદાપિ વયં કૃત્સ્નાં યામિનીં પરિશ્રમ્ય મત્સ્યૈકમપિ ન પ્રાપ્તાસ્તથાપિ ભવતો નિદેશતો જાલં ક્ષિપામઃ।

VI અથ જાલે ક્ષિપ્તે બહુમત્સ્યપતનાદ્ આનાયઃ પ્રચિછન્નઃ।

VII તસ્માદ્ ઉપકર્તુમ્ અન્યનૌસ્થાન્ સક્કિન આયાતુમ્ ઇક્કિતેન સમાહ્વયન્ તતસ્ત આગત્ય મત્સ્યૈ નૌદ્વયં પ્રપૂરયામાસુ ચૈ નૌદ્વયં પ્રમગ્નમ્।

VIII તદા શિમોન્પિતરસ્તદ્ વિલોક્ય યીશોશ્ચરણયોઃ પતિત્વા, હે પ્રભોહં પાપી નરો મમ નિકટાદ્ ભવાન્ યાતુ, ઇતિ કથિતવાન્।

IX यतो जाले पतितानां मत्स्यानां यूथात् शिमोन् तत्सङ्गिन्श्च यमत्कृतवन्तः; शिमोनः सडकारिणौ सिवदेः पुत्रौ याकूब् योडन् येमौ तादृशौ अब्रूवतुः।

X तदा यीशुः शिमोनं जगाद मा भैषीरधारभ्य त्वं मनुष्यधरो भविष्यसि।

XI अनन्तरं सर्वासु नौसु तीरम् आनीतासु ते सर्वाङ्गं परित्यज्य तस्य पश्चाद्गामिनो अब्रूवुः।

XII ततः परं यीशौ कस्मिंश्चित् पुरे तिष्ठति जन एकः सर्वाङ्गकुष्ठस्तं विलोक्य तस्य समीपे न्युञ्जः पतित्वा सविनयं वक्तुमारंभे, डे प्रभो यदि भवानिच्छति तर्हि मां परिष्कर्तुं शक्नोति।

XIII तदानीं स पाणिं प्रसार्य तदङ्गं स्पृशन् अभाषे त्वं परिष्कियस्वेति मभेच्छास्ति ततस्तत्क्षणां स कुष्ठात् मुक्तः।

XIV पश्चात् स तमाज्ञापयामास कथामिमां क्रमैयिद् अकथयित्वा याजकस्य समीपञ्च गत्वा स्वं दर्शय, लोकेभ्यो निजपरिष्कृतत्वस्य प्रमाणदानाय मूसाज्ञानुसारेण द्रव्यमुत्तृणस्व या

XV तथापि यीशोः सुष्याति र्बहु व्याप्तुमारंभे किञ्च तस्य कथां श्रोतुं स्वीयरोगेभ्यो भोक्तुञ्च लोका आजग्मुः।

XVI अथ स प्रान्तरं गत्वा प्रार्थयाञ्चके।

XVII अपरञ्च एकदा यीशुरुपदिशति, अतर्हि गालील्यिडूदाप्रदेशयोः सर्व्वनगरेभ्यो यिर्शालमश्च कियन्तः किर्शिलोका व्यवस्थापकाश्च समागत्य तदन्तिके समुपविविशुः, तस्मिन् काले लोकानामारोग्यकारणात् प्रभोः प्रभावः प्रयकाशे।

XVIII पश्चात् कियन्तो लोका अकं पक्षाघातिनं भट्वायां निधाय यीशोः समीपमानेतुं सम्मुपे स्थापयितुञ्च व्याप्रियन्त।

XIX किन्तु बहुजननिवडसम्वाधात् न शक्नुवन्तो गृहोपरि गत्वा गृहपृष्ठं अनित्वा तं पक्षाघातिनं सभट्वं गृहमध्ये यीशोः सम्मुपे ऽवरोडयामासुः।

XX तदा यीशुस्तेषाम् ईदृशं विश्वासं विलोक्य तं पक्षाघातिनं व्याजहार, डे मानव तव पापमक्षम्यता।

XXI તસ્માદ્ અધ્યાપકાઃ ફિરૂશિનશ્ચ ચિત્તૈરિત્યં પ્રચિન્તિતવન્તઃ, એષ જન ઈશ્વરં નિન્દતિ કોયં? કેવલમીશ્વરં વિના પાપં ક્ષન્તું કઃ શક્નોતિ?

XXII તદા યીશુસ્તેષામ્ ઇત્યં ચિન્તનં વિદિત્વા તેભ્યોકથયદ્ યૂયં મનોભિઃ કુતો વિતર્કયથ?

XXIII તવ પાપક્ષમા જાતા યદ્વા ત્વમુત્થાય વ્રજ એતયો મધ્યે કા કથા સુકથ્યા?

XXIV કિન્તુ પૃથિવ્યાં પાપં ક્ષન્તું માનવસુતસ્ય સામર્થ્યમસ્તીતિ યથા યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથ તદર્થ (સ તં પક્ષાઘાતિનં જગાદ) ઉત્તિષ્ઠ સ્વશય્યાં ગૃહીત્વા ગૃહં યાહીતિ ત્વામાદિશામિ

XXV તસ્માત્ સ તત્ક્ષણામ્ ઉત્થાય સર્વેષાં સાક્ષાત્ નિજશયનીયં ગૃહીત્વા ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ નિજનિવેશનં યયૌ

XXVI તસ્માત્ સર્વે વિસ્મય પ્રાપ્તા મનઃસુ ભીતાશ્ચ વયમધાસમ્ભવકાર્ય્યાણ્યદર્શામિ ઇત્યુક્ત્વા પરમેશ્વરં ધન્યં પ્રોદિતાઃ।

XXVII તતઃ પરં બહિર્ગચ્છન્ કરસન્નચસ્થાને લેવિનામાનં કરસન્નાયકં દૃષ્ટ્વા યીશુસ્તમભિદધે મમ પશ્ચાદૈહિ।

XXVIII તસ્માત્ સ તત્ક્ષણાત્ સર્વે પરિત્યજ્ય તસ્ય પશ્ચાદિયાયા

XXIX અનન્તરં લેવિ નિજગૃહે તદર્થ મહાભોજ્યં ચકાર, તદા તૈઃ સહાનેકે કરસન્નાયિનસ્તદન્યલોકાશ્ચ ભોક્તુમુપવિવિશુઃ।

XXX તસ્માત્ કારણાત્ ચણ્ડાલાનાં પાપિલોકાનાન્ન સર્જે યૂયં કુતો ભંગ્ધવે પિવથ યેતિ કથાં કથયિત્વા ફિરૂશિનોઽધ્યાપકાશ્ચ તસ્ય શિષ્યૈઃ સહ વાગ્યુદ્ધં કર્તુમારેભિરે

XXXI તસ્માદ્ યીશુસ્તાન્ પ્રત્યવોચદ્ અરોગલોકાનાં ચિકિત્સકેન પ્રયોજનં નાસ્તિ કિન્તુ સરોગાણામેવા

XXXII અહં ધાર્મિકાન્ આહ્વાતું નાગતોસ્મિ કિન્તુ મનઃ પરાવર્તયિતું પાપિન એવા

XXXIII તતસ્તે પ્રોયુઃ, યોહનઃ ફિરૂશિનાન્ન શિષ્યા વારંવારમ્ ઉપવસન્તિ પ્રાર્થયન્તે ચ કિન્તુ તવ શિષ્યાઃ કુતો ભુક્ષતે પિવન્તિ ચ?

XXXIV તદા સ તાનાયખ્યૌ વરે સર્જે તિષ્ઠતિ વરસ્ય સખિગણં કિમુપવાસયિતું શક્નુથ?

XXXV किन्तु यदा तेषां निकटाद् वरो नेष्यते तदा ते समुपवत्स्यन्ति।

XXXVI सोपरमपि दृष्टान्तं कथयाम्बभूव पुरातनवस्त्रे कोपि नूतनवस्त्रं न सीव्यति यतस्तेन सेवनेन शूर्णवस्त्रं छिद्यते, नूतनपुरातनवस्त्रयो र्भेदञ्च न भवति।

XXXVII पुरातन्यां कुत्वां कोपि नूतनं द्राक्षारसं न निदधाति, यतो नवीनद्राक्षारसस्य तेजसा पुरातनी कुतू विदीर्यते ततो द्राक्षारसः पतति कुतूश्च नश्यति।

XXXVIII ततो डेतो नूतन्यां कुत्वां नवीनद्राक्षारसः निधातव्यस्तेनोत्पद्यस्य रक्षा भवति।

XXXIX अपरञ्च पुरातनं द्राक्षारसं पीत्वा कोपि नूतनं न वाञ्छति, यतः स वक्ति नूतनात् पुरातनम् प्रशस्तम्।

VI

I अथरञ्च पर्वणो द्वितीयदिनात् परं प्रथमविश्रामवारे शस्यक्षेत्रेण यीशोर्गर्भनकादे तस्य शिष्याः कणिशं छित्वा करेषु मर्दयित्वा भादितुमारेभिरे।

II तस्मात् कियन्तः किंशिनस्तानवदन् विश्रामवारे यत् कर्म न कर्तव्यं तत् कुतः कुरुथ?

III यीशुः प्रत्युवाय दायूद् तस्य सङ्गिनश्च क्षुधार्ताः किं यकुः स कथम् ईश्वरस्य मन्दिरं प्रविश्य

IV ये दर्शनीयाः पूषा याञ्जकान् विनान्यस्य कस्याप्यभोजनीयास्तानानीय स्वयं बुभुजे सङ्गिभ्योपि ददौ तत् किं युष्माभिः कदापि नापाठि?

V पश्चात् स तानवदत् मनुजसुतो विश्रामवारस्यापि प्रभु र्भवति।

VI अनन्तरम् अन्यविश्रामवारे स भजनगोळं प्रविश्य समुपदिशति तदा तत्स्थाने शुष्कदक्षिणकर अकः पुमान् उपतस्थिवान्।

VII तस्माद् अध्यापकाः किंशिनश्च तस्मिन् द्रोषमारोपयितुं स विश्रामवारे तस्य स्वास्थ्यं करोति नवेति प्रतीक्षितुमारेभिरे।

VIII तदा यीशुस्तेषां यिन्तां विदित्वा तं शुष्ककरं पुमांसं प्रोवाय, त्वमुत्थाय मध्यस्थाने तिष्ठा।

IX તસ્માત્ તસ્મિન્ ઉત્થિતવતિ યીશુસ્તાન્ વ્યાજહાર, યુષ્માન્ ઇમાં કથાં પૃચ્છામિ, વિશ્રામવારે હિતમ્ અહિતં વા, પ્રાણરક્ષણં પ્રાણનાશનં વા, એતેષાં કિં કર્મકરણીયમ્?

X પશ્ચાત્ ચતુર્દિક્ષુ સર્વાન્ વિલોક્ય તં માનવં બભાષે, નિજકરં પ્રસારય; તતસ્તેન તથા કૃત ઇતરકરવત્ તસ્ય હસ્તઃ સ્વસ્થોભવત્!

XI તસ્માત્ તે પ્રચણ્ડકોપાન્વિતા યીશું કિં કરિષ્યન્તીતિ પરસ્પરં પ્રમન્ત્રિતાઃ!

XII તતઃ પરં સ પર્વતમારુહોશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાર્થયમાનઃ કૃત્સ્નાં રાત્રિં યાપિતવાન્!

XIII અથ દિને સતિ સ સર્વાન્ શિષ્યાન્ આહૂતવાન્ તેષાં મધ્યે

XIV પિતરનામ્ના ખ્યાતઃ શિમોન્ તસ્ય ભ્રાતા આન્દ્રિયશ્ચ યાકૂબ્ યોહન્ ચ ફિલિપ્ બર્થલમયશ્ચ

XV મથિઃ થોમા આલ્ફીયસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ જ્વલન્તનામ્ના ખ્યાતઃ શિમોન્

XVI ચ યાકૂબો ભ્રાતા યિહૂદાશ્ચ તં યઃ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ સ ઈષ્કરીયોતીચયિહૂદાશ્ચૈતાન્ દ્વાદશ જનાન્ મનોનીતાન્ કૃત્વા સ જગ્રાહ તથા પ્રેરિત ઇતિ તેષાં નામ ચકારા

XVII તતઃ પરં સ તૈઃ સહ પર્વતાદવરુહ્ય ઉપત્યકાયાં તસ્થૌ તતસ્તસ્ય શિષ્યસઙ્ગો યિહૂદાદેશાદ્ ચિરુશાલમશ્ચ સોરઃ સીદોનશ્ચ જલધે રોધસો જનનિહાશ્ચ એત્ય તસ્ય કથાશ્રવણાર્થં રોગમુક્ત્યર્થશ્ચ તસ્ય સમીપે તસ્થુઃ!

XVIII અમેઘ્યભૂતગ્રસ્તાશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય સ્વાસ્થ્યં પ્રાપુઃ!

XIX સર્વેષાં સ્વાસ્થ્યકરણપ્રભાવસ્ય પ્રકાશિતત્વાત્ સર્વે લોકા એત્ય તં સ્પષ્ટું ચેતિરે

XX પશ્ચાત્ સ શિષ્યાન્ પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા જગાદ, હે દરિદ્રા યૂયં ધન્યા યત ઈશ્વરીયે રાજ્યે વોડધિકારોસ્તિ

XXI હે અધુના ક્ષુધિતલોકા યૂયં ધન્યા યતો યૂયં તપ્સ્વર્થઃ; હે ઇહ રોદિનો જના યૂયં ધન્યા યતો યૂયં હસિષ્યથા

XXII यदा लोका मनुष्यसूनो नमिडेतो युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते पृथक् कृत्वा निन्दिष्यन्ति, अधमानिव युष्मान् स्वसमीपाद् दूरीकरिष्यन्ति य तदा यूयं धन्याः।

XXIII स्वर्गो युष्माकं यथेष्टं इलं भविष्यति, अेतदर्थं तस्मिन् दिने प्रोल्लसत आनन्देन नृत्यत य, तेषां पूर्वपुरुषाश्च भविष्यद्वादिनः प्रति तथैव व्यवाहरन्।

XXIV किन्तु ङा ङा धनवन्तो यूयं सुभं प्राप्नुता ङन्त परितृप्ता यूयं क्षुधिता भविष्यथः।

XXV ँड ङसन्तो यूयं वत युष्माभिः शोयितव्यं रोदितव्यञ्च।

XXVI सर्वैलाकै युष्माकं सुप्यातौ कृतायां युष्माकं दुर्गति भविष्यति युष्माकं पूर्वपुरुषा मृषाभविष्यद्वादिनः प्रति तद्भत् कृतवन्तः।

XXVII ङे श्रोतारो युष्मभ्यमडं कथयामि, यूयं शत्रुषु प्रीयध्वं ये य युष्मान् द्विषन्ति तेषामपि ङितं कुरुता।

XXVIII ये य युष्मान् शपन्ति तेभ्य आशिषं दत्त ये य युष्मान् अवमन्यन्ते तेषां मङ्गलं प्रार्थयध्वं।

XXIX यदि कश्चित् तव कपोले यपेटाघातं करोति तर्हि तं प्रति कपोलम् अन्यं परावर्त्य सम्भुभीकुरु पुनश्च यदि कश्चित् तव गात्रीयवस्त्रं ङरति तर्हि तं परिधेयवस्त्रम् अपि ग्रीतुं मा वारया।

XXX यस्त्वां यायते तस्मै देडि, यश्च तव सम्पत्तिं ङरति तं मा यायस्वा।

XXXI परेभ्यः स्वान् प्रति यथायरणम् अपेक्षध्वे परान् प्रति यूयमपि तथायरत।

XXXII ये ङना युष्मासु प्रीयन्ते केवलं तेषु प्रीयमाणेषु युष्माकं किं इलं? पापिलोका अपि स्वेषु प्रीयमाणेषु प्रीयन्तो।

XXXIII यदि ङितकारिण एव ङितं कुरुथ तर्हि युष्माकं किं इलं? पापिलोका अपि तथा कुर्वन्ति।

XXXIV येभ्य ऋणपरिशोधस्य प्राप्तिप्रत्याशास्ते केवलं तेषु ऋणो समर्पिते युष्माकं किं इलं? पुनः प्राप्त्याशया पापीलोका अपि पापिणेषु ऋणम् अर्पयन्ति।

XXXV अतो यूयं रिपुष्वपि प्रीयध्वं, परहितं कुरुत यः पुनः प्राप्याशां त्यक्त्वा ऋणमर्पयत, तथा कृते युष्माकं मडाङ्गलं भविष्यति, यूयञ्च सर्व्वप्रधानस्य सन्ताना एति प्यातिं प्राप्स्यथ, यतो युष्माकं पिता कृतघ्नानां दुर्दृष्टानाञ्च हितमाचरति।

XXXVI अत एव स यथा दयालु यूयमपि तादृशा दयालवो भवत।

XXXVII अपरञ्च परान् द्रोषिणो मा कुरुत तस्माद् यूयं द्रोषीकृता न भविष्यथ; अदृश्यान् मा दृश्यत तस्माद् यूयमपि दृशं न प्राप्स्यथ; परेषां द्रोषान् क्षमध्वं तस्माद् युष्माकमपि द्रोषाः क्षमिष्यन्ते।

XXXVIII दानानिदत्त तस्माद् यूयं दानानि प्राप्स्यथ, वरञ्च लोकाः परिमाणपात्रं प्रदलय्य सञ्चाल्य प्रोञ्चाल्य परिपूर्य्य युष्माकं कोडेषु समर्पयिष्यन्ति; यूयं येन परिमाणेन परिमाथ तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिमास्यते।

XXXIX अथ स तेभ्यो दृष्टान्तकथामकथयत्, अन्धो ज्ञः किमन्धं पन्थानं दर्शयितुं शक्नोति? तस्माद् उभावपि किं गर्ते न पतिष्यतः?

XL गुरोः शिष्यो न श्रेष्ठः किन्तु शिष्ये सिद्धे सति स गुरुतुल्यो भवितुं शक्नोति।

XLI अपरञ्च त्वं स्वयक्षुषि नासाम् अदृष्ट्वा तव भ्रातुश्चक्षुषि यत्तृणमस्ति तदेव कुतः पश्यमि?

XLII स्वयक्षुषि या नासा विद्यते ताम् अज्ञात्वा, भ्रातस्तव नेत्रात् तृणां बहिः करोमीति वाक्यं भ्रातरं कथं वक्तुं शक्नोषि? हे कपटिन् पूर्व्वं स्वनयनात् नासां बहिः कुरु ततो भ्रातुश्चक्षुषस्तृणां बहिः कर्तुं सुदृष्टिं प्राप्स्यसि।

XLIII अन्यञ्च उत्तमस्तरुः कदापि इलमनुत्तमं न इलति, अनुत्तमतरुश्च इलमुत्तमं न इलति कारणादतः इलैस्तरवो ज्ञायन्ते।

XLIV कष्टकिपादपात् कोपि उदुम्बरकलानि न पातयति तथा शृगालकोलिवृक्षादपि कोपि द्राक्षाङ्गलं न पातयति।

XLV तद्वत् साधुलोकोऽन्तःकरणरूपात् सुभाषडागाराद् उत्तमानि द्रव्याणि बहिः करोति, दुष्टो लोकश्चान्तःकरणरूपात् कुभाषडागारात्

कुत्सितानि द्रव्याणि निर्गमयति यतोऽन्तःकरणानां पूर्वाभावानुप्राणि
वयांसि मुषान्निर्गच्छन्ति।

XLVI अपरञ्च ममाज्ञानुत्तं नायरित्वा कुतो मां प्रभो प्रभो एति
वदथ?

XLVII यः कश्चिन् मम निकटम् आगत्य मम कथा निशम्य तदनुत्तं कर्म
करोति स कस्य सदृशो भवति तद्वदं युष्मान् ज्ञापयामि।

XLVIII यो जनो गभीरं मनित्वा पाषाणस्थले भित्तिं निर्माय स्वगृहं
रथयति तेन सह तस्योपमा भवति; यत आप्लाविजलमेत्य तस्य मूले
वेगेन वडदपि तद्ग्रेहं लाडयितुं न शक्नोति यतस्तस्य भित्तिः पाषाणोपरि
तिष्ठति।

XLIX किन्तु यः कश्चिन् मम कथाः श्रुत्वा तदनुत्तं नायरति स भित्तिं
विना मृद्दुपरि गृहनिर्मात्रा समानो भवति; यत आप्लाविजलमागत्य
वेगेन यदा वडति तदा तद्ग्रेहं पतति तस्य महत् पतनं जायते।

VII

I ततः परं स लोकानां कर्णगोचरे तान् सर्वान् उपदेशान् समाप्य यदा
कङ्कर्णाम्बुरं प्रविशति

II तदा शतसेनापतेः प्रियदास अको मृतकल्पः पीडित आसीत्।

III अतः सेनापति र्यीशो वार्त्ता निशम्य दासस्यारोग्यकरणाय
तस्यागमनार्थं विनयकरणाय यिद्धीयान् कियतः प्रायः प्रेषयामास।

IV ते यीशोरन्तिकं गत्वा विनयातिशयं वक्तुमारेभिरे, स सेनापति
र्भवतोनुग्रहं प्राप्तुम् अर्हति।

V यतः सोस्मज्ज्जातीयेषु लोकेषु प्रीयते तथास्मत्कृते भजनगोहं
निर्मितवान्।

VI तस्माद् यीशुस्तैः सह गत्वा निवेशनस्य समीपं प्राप, तदा स
शतसेनापति र्वक्ष्यमाणवाक्यं तं वक्तुं बन्धून् प्राडिणोत्। हे प्रभो स्वयं
श्रमो न कर्त्तव्यो यद् भवता मद्ग्रेहमध्ये पादार्पणं क्रियेत तद्व्यहं नार्हामि,

VII किञ्चाहं भवत्समीपं यातुमपि नात्मानं योग्यं बुद्धवान्, ततो
भवान् वाक्यमात्रं वदतु तेनैव मम दासः स्वस्थो भविष्यति।

VIII યસ્માદ્ અહં પરાધીનોપિ મમાધીના યાઃ સેનાઃ સન્તિ તાસામ્ એકજનં પ્રતિ યાહીતિ મયા પ્રોક્તે સ યાતિ; તદન્યં પ્રતિ આયાહીતિ પ્રોક્તે સ આયાતિ; તથા નિજદાસં પ્રતિ એતત્ કુલ્વિતિ પ્રોક્તે સ તદેવ કરોતિ

IX યીશુરિદં વાક્યં શ્રુત્વા વિસ્મયં યયૌ, મુખં પરાવર્ત્ય પશ્ચાદ્ભર્તિનો લોકાન્ બભાષે ચ, યુષ્માનહં વદામિ ઇસ્રાયેલો વંશમધ્યેપિ વિશ્વાસમીદૃશં ન પ્રાપ્નવાં

X તતસ્તે પ્રેષિતા ગૃહં ગત્વા તં પીડિતં દાસં સ્વસ્થં દદૃશુઃ

XI પુરેડહનિ સ નાયીનાપ્યં નગરં જગામ તસ્યાનેકે શિષ્યા અન્યે ચ લોકાસ્તેન સાદ્ધૃં યયુઃ

XII તેષુ તન્નગરસ્ય દ્વારસન્નિધિં પ્રાપ્તેષુ ક્રિયન્તો લોકા એકં મૃતમનુજં વહન્તો નગરસ્ય બહિર્યાન્તિ, સ તન્માતુરેકપુત્રસ્તન્માતા ચ વિધવા; તયા સાદ્ધૃં તન્નગરીયા બહવો લોકા આસન્

XIII પ્રભુસ્તાં વિલોક્ય સાનુકમ્પઃ કથયામાસ, મા રોદીઃ સ સમીપમિત્વા ખટવાં પસ્પર્શ તસ્માદ્ વાહકાઃ સ્થગિતાસ્તમ્યુઃ;

XIV તદા સ ઉવાચ હે યુવમનુષ્ય ત્વમુત્તિષ્ઠ, ત્વામહમ્ આજ્ઞાપયામિ

XV તસ્માત્ સ મૃતો જનસ્તક્ષણમુત્થાય કથાં પ્રકથિતઃ; તતો યીશુસ્તસ્ય માતરિ તં સમર્પયામાસ

XVI તસ્માત્ સર્વો લોકાઃ શશક્કિરે; એકો મહાભવિષ્યદ્વાદી મધ્યેડસ્માકમ્ સમુદૈત્, ઈશ્વરશ્ચ સ્વલોકાનન્વગૃહ્ણાત્ કથામિમાં કથયિત્વા ઈશ્વરં ધન્યં જગદ્ગુઃ

XVII તતઃ પરં સમસ્તં ચિહ્નદાદેશં તસ્ય ચતુર્દિક્સ્થદેશઞ્ચ તસ્યૈતત્કીર્તિં વ્યાનશે

XVIII તતઃ પરં યોહનઃ શિષ્યેષુ તં તદ્વૃત્તાન્તં જ્ઞાપિતવત્સુ

XIX સ સ્વશિષ્યાણાં દ્વૌ જનાવાહ્ય યીશુ પ્રતિ વક્ષ્યમાણં વાક્યં વક્તું પ્રેષયામાસ, યસ્યાગમનમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠામો વયં કિં સ એવ જનસ્ત્વં? કિં વયમન્યમપેક્ષ્ય સ્થાસ્યામઃ?

XX पश्चात्तौ मानवौ गत्वा कथयामासतुः, यस्यागमनम् अपेक्ष्य तिष्ठामो वयं, किं स अथेव ज्ञनस्त्वं? किं वयमन्यमपेक्ष्य स्थास्यामः? कथामिमां तुभ्यं कथयितुं योऽहं मञ्जक आवां प्रेषितवान्।

XXI तस्मिन् दण्डे यीशूरो गिणो मडाव्याधिमतो दुष्टभूतग्रस्तांश्च बहून् स्वस्थान् कृत्वा, अनेकान्घेभ्यश्चक्षुषि दत्त्वा प्रत्युवाय,

XXII युवां व्रजतम् अन्धा नेत्राणि भञ्जाश्चरणानि य प्राप्नुवन्ति, कुष्ठिनः परिच्छिनन्ते, बधिराः श्रवणानि मृताश्च श्रवणानि प्राप्नुवन्ति, दृष्टिद्राणां समीपेषु सुसंवाहः प्रयार्यते, यं प्रति विघ्नस्वप्नोऽहं न भवामि स धन्यः,

XXIII अेतानि यानि पश्यथः शृणुथश्च तानि योऽहं ज्ञापयतम्।

XXIV तयो दूतयो र्गतयोः सतो योऽहं नि स लोकान् वक्तुमुपयक्रमे, यूयं मध्येप्रान्तरं किं द्रष्टुं निरगमत? किं वायुना कम्पितं नडं?

XXV यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किं सूक्ष्मवस्त्रपरिधायिनं कमपि नरं? किन्तु ये सूक्ष्ममद्बुवस्त्राणि परिदधति सूतमानि द्रव्याणि भुञ्जते य ते राणधानीषु तिष्ठन्ति।

XXVI तर्हि यूयं किं द्रष्टुं निरगमत? किमेकं भविष्यद्वादिनं? तदेव सत्यं किन्तु स पुमान् भविष्यद्वादिनोपि श्रेष्ठ इत्यहं युष्मान् वदामि;

XXVII पश्य स्वकीयदूतन्तु तवाग्र प्रेषयाम्यहं। गत्वा त्वदीयमार्गन्तु स हि परिष्करिष्यति। यदर्थं लिपिरियम् आस्ते स अथेव योऽहं।

XXVIII अतो युष्मानहं वदामि स्त्रिया गवर्भजतानां भविष्यद्वादिनां मध्ये योऽहं मञ्जकात् श्रेष्ठः कोपि नास्ति, तत्रापि ईश्वरस्य राण्ये यः सर्वस्मात् क्षुद्रः स योऽहंनोपि श्रेष्ठः।

XXIX अपरञ्च सर्वे लोकाः करमञ्जायिनश्च तस्य वाक्यानि श्रुत्वा योऽहं मञ्जनेन मञ्जिताः परमेश्वरं निर्दोषं मेनिरे।

XXX किन्तु किंशिनो व्यवस्थापकाश्च तेन न मञ्जिताः स्वान् प्रतीश्वरस्योपदेशं निष्कलम् अकुर्वन्।

XXXI अथ प्रभुः कथयामास, एदानीन्तनजान्केनोपमामि? ते कस्य सदृशाः?

XXXII ये बालका विपण्याम् उपविश्य परस्परम् आहूय वाक्यमिदं वदन्ति, वयं युष्माकं निकटे वंशीरवादिभ्य, किन्तु यूयं नानर्त्तिष्ट, वयं युष्माकं निकट अरोदिभ्य, किन्तु युयं न व्यलपिष्ट, बालकैरेतादृशैस्तेषाम् उपमा भवति।

XXXIII यतो योडन् मञ्जक आगत्य पूषं नाभादत् द्राक्षारसञ्च नापिवत् तस्माद् यूयं वदथ, भूतग्रस्तोयम्।

XXXIV ततः परं मानवसुत आगत्याभाददपिवञ्च तस्माद् यूयं वदथ, भादकः सुरापश्चात्पापापिनां बन्धुरेको ज्ञो दृश्यताम्।

XXXV किन्तु ज्ञानिनो ज्ञानं निर्दोषं विद्मः।

XXXVI पश्चादेकः किञ्चिद् यीशुं भोजनाय न्यमन्त्रयत् ततः स तस्य गृहं गत्वा भोक्तुमुपविष्टः।

XXXVII अतर्हि तत्किञ्चिदशिनो गृहे यीशुर्भोक्तुम् उपावेक्षीत् तच्छ्रुत्वा तन्नगरवासिनी कापि दृष्ट्वा नारी पाण्डुरप्रस्तरस्य सम्पुटके सुगन्धितैलम् आनीय

XXXVIII तस्य पश्चात् पादयोः सन्निधौ तस्यै रुदती य नेत्राभ्युत्थितस्य यरणौ प्रक्षाल्य निजकयैरमाक्षीत्, ततस्तस्य यरणौ युम्बित्वा तेन सुगन्धितैलेन ममर्द।

XXXIX तस्मात् स निमन्त्रयिता किञ्चिद् यीशुं मनसा चिन्तयामास, यद्यं भविष्यद्वादी भवेत् तर्हि अनेन स्पृशति या स्त्री सा का कीदृशी येति ज्ञातुं शक्नुयात् यतः सा दृष्ट्वा।

XL तदा याशुस्तं जगाद, हे शिमोन् त्वां प्रति मम किञ्चिद् वक्तव्यमस्ति; तस्मात् स बलाघे, हे गुरो तद् वदतु।

XLI अेकोत्तमर्णस्य द्वावधमर्णावास्तां, तयोरेकः पञ्चशतानि मुद्रापादान् अपरश्च पञ्चाशत् मुद्रापादान् धारयामास।

XLII तदनन्तरं तयोः शोध्याभावात् स उत्तमर्णस्तयो रृणो यक्षमे; तस्मात् तयोर्द्वयोः कस्तस्मिन् प्रेष्यते बहु? तद् ब्रूहि।

XLIII शिमोन् प्रत्युवाच, मया बुध्यते यस्याधिकम् ऋणं यक्षमे स एति; ततो यीशुस्तं व्याजहार, त्वं यथार्थं व्यचारयः।

XLIV अथ तां नारीं प्रति व्याघुठ्य शिमोनमवोयत्, स्त्रीमिमां पश्यसि? तव गृहे मय्यागते त्वं पादप्रक्षालनार्थं जलं नादाः किन्तु योषिदेषा नयनजलैर्मम पादौ प्रक्षाल्य केशैरमाक्षीत्।

XLV त्वं मां नायुम्बीः किन्तु योषिदेषा स्वीयागमनादारभ्य मदीयपादौ युम्भितुं न व्यरंस्ता।

XLVI त्वञ्च मदीयोत्तमाङ्गे किञ्चिदपि तैलं नामर्दीः किन्तु योषिदेषा मम यरणौ सुगन्धितैलेनामर्दीत्।

XLVII अतस्त्वां व्याहरामि, अतस्या बद्धु पापमक्षम्यत ततो बद्धु प्रीयते किन्तु यस्याल्पपापं क्षम्यते सोऽल्पं प्रीयते।

XLVIII ततः परं स तां बलाषे, त्वदीयं पापमक्षम्यत।

XLIX तदा तेन सार्द्धं ये लोक्तुम् उपविविशुस्ते परस्परं वक्तुमारंभिरं, अयं पापं क्षमते क अेषः?

L किन्तु स तां नारीं जगाद, तव विश्वासस्त्वां पर्यत्रास्त त्वं क्षमेण प्रज्ण।

VIII

I अपरञ्च यीशु द्वादशभिः शिष्यैः सार्द्धं नानानगरेषु नानाग्रामेषु य गच्छन् ष्वश्वरीयराजत्वस्य सुसंवाहं प्रचारयितुं प्रारंभे।

II तदा यस्याः सप्त भूता निरगच्छन् सा भगवतीनीति विभ्याता मरियम् डेरोद्राजस्य गृहाधिपतेः डोषे भार्या योडना शूशाना।

III प्रभूतयो या बह्व्यः स्त्रियः दृष्टभूतेभ्यो रोगेभ्यश्च मुक्ताः सत्यो निजविभूती व्यथित्वा तमसेवन्त, ताः सर्वास्तेन सार्द्धम् आसन्।

IV अनन्तरं नानानगरेभ्यो बहवो लोका आगत्य तस्य समीपेऽमिलन्, तदा स तेभ्य अेकां दृष्टान्तकथां कथयामासा अेकः कृषीबलो बीजानि वप्तुं बडिर्जगाम,

V ततो वपनकाले कतिपयानि बीजानि मार्गपार्श्वे पेतुः, ततस्तानि पदतलैर्दलितानि पक्षिभिर्भक्षितानि या।

VI कतिपयानि बीजानि पाषाणस्थले पतितानि यद्यपि तान्यङ्कुरितानि तथापि रसाभावात् शुशुषुः।

VII કતિપયાનિ બીજાનિ કણ્ટકિવનમધ્યે પતિતાનિ તતઃ કણ્ટકિવનાનિ સંવૃદ્ધ્ય તાનિ જગ્રસુઃ।

VIII તદન્યાનિ કતિપયબીજાનિ ચ ભૂમ્યામુત્તમાયાં પેતુસ્તતસ્તાન્યડુકુરયિત્વા શતગુણાનિ ફલાનિ ફેલુઃ। સ ઇમા કથાં કથયિત્વા પ્રોચ્યૈઃ પ્રોવાય, યસ્ય શ્રોતું શ્રોત્રે સ્તઃ સ શૃણોતુ।

IX તતઃ પરં શિષ્યાસ્તં પપ્રચ્છુરસ્ય દૃષ્ટાન્તસ્ય કિં તાત્પર્ય્યં?

X તતઃ સ વ્યાજહાર, ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય ગુહ્યાનિ જ્ઞાતું યુષ્મભ્યમધિકારો દીયતે કિન્ત્વન્યે યથા દૃષ્ટ્વાપિ ન પશ્યન્તિ શ્રુત્વાપિ મ બુદ્ધ્યન્તે ચ તદર્થં તેષાં પુરસ્તાત્ તાઃ સર્વાઃ કથા દૃષ્ટાન્તેન કથ્યન્તે।

XI દૃષ્ટાન્તસ્થાસ્યાભિપ્રાયઃ, ઈશ્વરીયકથા બીજસ્વરૂપા।

XII યે કથામાત્રં શૃણ્વન્તિ કિન્તુ પશ્ચાદ્ વિશ્વસ્ય યથા પરિત્રાણં ન પ્રાપ્નુવન્તિ તદાશયેન શૈતાનેત્ય હ્રદયાત્ તાં કથામ્ અપહરતિ ત એવ માર્ગપાર્શ્વસ્થભૂમિસ્વરૂપાઃ।

XIII યે કથં શ્રુત્વા સાનન્દં ગૃહ્ણન્તિ કિન્ત્વબદ્ધમૂલત્વાત્ સ્વલ્પકાલમાત્રં પ્રતીત્ય પરીક્ષાકાલે ભ્રશ્યન્તિ તએવ પાષાણભૂમિસ્વરૂપાઃ।

XIV યે કથાં શ્રુત્વા યાન્તિ વિષયચિન્તાયાં ધનલોભેન એ઼હિક્સુખે ચ મજ્જન્ત ઉપયુક્તફલાનિ ન ફલન્તિ ત એવોપ્તબીજકણ્ટકિભૂસ્વરૂપાઃ।

XV કિન્તુ યે શ્રુત્વા સરલૈઃ શુદ્ધૈશ્ચાન્તઃકરણૈઃ કથાં ગૃહ્ણન્તિ ધૈર્ય્યમ્ અવલમ્બ્ય ફલાન્યુત્પાદ્યન્તિ ચ ત એવોત્તમમૃત્સ્વરૂપાઃ।

XVI અપરઞ્ચ પ્રદીપં પ્રજ્જ્વાલ્ય કોપિ પાત્રેણ નાચ્છાદ્યતિ તથા ખટ્વાધોપિ ન સ્થાપયતિ, કિન્તુ દીપાધારોપર્ય્યેવ સ્થાપયતિ, તસ્માત્ પ્રવેશકા દીપ્તિં પશ્યન્તિ।

XVII યન્ન પ્રકાશયિષ્યતે તાદૃગ્ અપ્રકાશિતં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ યચ્ચ ન સુવ્યક્તં પ્રચારયિષ્યતે તાદૃગ્ ગૃપ્તં વસ્તુ કિમપિ નાસ્તિ।

XVIII અતો યૂયં કેન પ્રકારેણ શૃણુથ તત્ર સાવધાના ભવત, યસ્ય સમીપે બદ્ધતે તસ્મૈ પુનર્દસ્યતે કિન્તુ યસ્યાશ્રયે ન બદ્ધતે તસ્ય યદ્યદસ્તિ તદપિ તસ્માત્ નેષ્યતે।

XIX અપરઞ્ચ યીશો માર્તા ભ્રાતરશ્ચ તસ્ય સમીપં જિગમિષવઃ

XX किन्तु जन्तासम्भाधात् तत्सन्निधिं प्राप्तुं न शक्नुः। तत्पश्चात् तव माता भ्रातरश्च त्वां साक्षात् यिकीर्षन्तो बहिस्तिष्ठन्तीति वार्तायां तस्मै कथितायां

XXI स प्रत्युवाच; ये जना ईश्वरस्य कथां श्रुत्वा तदनुग्रहमायन्ति तथैव मम माता भ्रातरश्च।

XXII अनन्तरं ऐकदा यीशुः शिष्यैः सार्द्धं नावमारुह्य जगाद, आयात वयं हृदस्य पारं यामः, ततस्ते जग्मुः।

XXIII तेषु नौकां वाडयत्सु स निदद्रौ;

XXIV अथाकस्मात् प्रबलज्वलशगमाद् हृदे नौकायां तरङ्गैराच्छन्नायां विपत् तान् जग्रासा तस्माद् यीशोरन्तिकं गत्वा डे गुरो डे गुरो प्राणानो यान्तीति गदित्वा तं जगारयाम्बभूवुः। तदा स उत्थाय वायुं तरङ्गांश्च तर्जयामास तस्माद्बभौ निवृत्य स्थिरौ बभूवतुः।

XXV स तान् बभाषे युष्माकं विश्वासः क? तस्मात्ते भीता विस्मिताश्च परस्परं जगद्गुः, अडो कीदृगयं मनुजः पवनं पानीयञ्चादिशति तद्बुभयं तदादेशं वडति।

XXVI ततः परं गाळील्लप्रदेशस्य सम्भुजस्थगिद्वेरीयप्रदेशे नौकायां लगन्त्यां तटेऽवरोडभावाद्

XXVII बडुतिथकालं भूतग्रस्त ऐको मानुषः पुरादागत्य तं साक्षाय्यकारा स मनुषो वासो न परिदधत् गृडे य न वसन् केवलं श्मशानम् अध्युवासा।

XXVIII स यीशुं दृष्ट्वैव यीच्छब्दं यकार तस्य सम्भुजे पतित्वा प्रोत्थैर्जगाद य, डे सर्व्वप्रधानेश्वरस्य पुत्र, मया सड तव कः सम्बन्धः? त्वयि विनयं करोमि मां मा यातया।

XXIX यतः स तं मानुषं त्यक्त्वा यातुम् अमेध्यभूतम् आदिदेशः स भूतस्तं मानुषम् असङ्कृद् दधार तस्माल्लोकाः शृङ्खलेन निगडेन य बबन्धुः; स तद् भंक्त्वा भूतवशत्वात् मध्येप्रान्तरं ययौ।

XXX अनन्तरं यीशुस्तं पप्रच्छ तव किन्नाम? स उवाच, मम नाम बाडिनो यतो बडवो भूतास्तमाशिश्रियुः।

XXXI अथ भूता विनयेन जगद्गुः, गळीरं गर्त्तं गन्तुं माज्ञापयास्मान्।

XXXII तदा पर्वतोपरि वराहप्रजश्वरति तस्माद् भूता विनयेन प्रोयुः,
अमुं वराहप्रजम् आश्रयितुम् अस्मान् अनुजानीडिः ततः सोनुजशौ।

XXXIII ततः परं भूतास्तं मानुषं विहाय वराहप्रजम् आशिश्रियुः
वराहप्रजाश्च तत्क्षणात् कटकैः धावन्तो हृदे प्राणान् विजृहुः।

XXXIV तद् दृष्ट्वा शूकररक्षकाः पलायमाना नगरं ग्रामञ्च गत्वा
तत्सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः।

XXXV ततः किं वृत्तम् ऐतद्दर्शनार्थं लोका निर्गत्य यीशोः समीपं ययुः,
तं मानुषं त्यक्तभूतं परिहितवस्त्रं स्वस्थमानुषवद् यीशोश्चरणसन्निधौ
सूपविशन्तं विलोक्य विभ्युः।

XXXVI ये लोकास्तस्य भूतग्रस्तस्य स्वास्थ्यकरणं ददृशुस्ते तेभ्यः
सर्ववृत्तान्तं कथयामासुः।

XXXVII तदनन्तरं तस्य गिद्रेरीयप्रदेशस्य यतुर्दिकस्था बहवो जना
अतित्रस्ता विनयेन तं जगद्गुः, भवान् अस्माकं निकटाद् प्रजतु तस्मात्
स नावमारुह्य ततो व्याधुत्य जगाम।

XXXVIII तदानीं त्यक्तभूतमनुजस्तेन सह स्थातुं प्रार्थयाञ्चके

XXXIX किन्तु तदर्थम् ईश्वरः कीदृङ्गुडाकर्म कृतवान् एति निवेशनं गत्वा
विज्ञापय, यीशुः कथामेतां कथयित्वा तं विससर्जे ततः स प्रजित्वा
यीशुस्तदर्थं यन्मडाकर्म यकार तत् पुरस्य सर्वत्र प्रकाशयितुं प्रारेभे।

XL अथ यीशौ परावृत्यागते लोकास्तं आदरेण जगद्गु र्यस्मात्ते सर्वे
तमपेक्षाञ्चक्रिरे।

XLI तदनन्तरं यायीर्नम्नो भज्जगद्गुस्यैकोधिप आगत्य
यीशोश्चरणयोः पतित्वा स्वनिवेशनागमनार्थं तस्मिन् विनयं यकार,

XLII यतस्तस्य द्वादशवर्षवयस्का कन्यैकासीत् सा भूतकल्पाभवत्
ततस्तस्य गमनकाले मार्गे लोकानां मडान् समागमो बभूव।

XLIII द्वादशवर्षाणि प्रदररोगग्रस्ता नाना वैद्वैश्रिकित्सिता सर्वस्वं
व्ययित्वापि स्वास्थ्यं न प्राप्ता या योषित् सा यीशोः पश्चादागत्य तस्य
वस्त्रग्रन्थिं पस्पशी।

XLIV तस्मात् तत्क्षणात् तस्या रक्तस्रावो रुद्धः।

XLV तदानीं यीशुस्वदत् केनाहं स्पृष्टः? ततोऽनेकैरनङ्गीकृते पितरस्तस्य सङ्गिनश्चावदन्, हे गुरो लोका निकटस्थाः सन्तस्तव देहे धर्षयन्ति, तथापि केनाहं स्पृष्टयति भवान् कुतः पृच्छति?

XLVI यीशुः कथयामास, केनाप्यहं स्पृष्टो, यतो मत्तः शक्तिर्निर्गतेति मया निश्चितमज्ञायि।

XLVII तदा सा नारी स्वयं न गुप्तेति विदित्वा कम्पमाना सती तस्य सम्भुजे पपात; येन निमित्तेन तं पस्पर्श स्पर्शमात्राय्य येन प्रकारेण स्वस्थाभवत् तत् सर्व्वं तस्य साक्षादायप्यौ।

XLVIII ततः स तां जगाद हे कन्ये सुस्थिरा भव, तव विश्वासस्त्वां स्वस्थाम् अकार्षीत् त्वं क्षमेण याहि।

XLIX यीशोरेतद्वाक्यवदनकाले तस्याधिपते निवेशनात् कश्चिद्वोक आगत्य तं बभाषे, तव कन्या मृता गुरु मा क्लिेशान।

L किन्तु यीशुस्तदाकर्ष्याधिपतिं व्याजहार, मा भैषीः केवलं विश्वसिहि तस्मात् सा ऋविष्यति।

LI अथ तस्य निवेशने प्राप्ते स पितरं योहनं याकूबञ्च कन्याया मातरं पितरञ्च विना, अन्यं कञ्चन प्रवेष्टुं वारयामास।

LII अपरञ्च ये रुदन्ति विलपन्ति य तान् सर्व्वान् जनान् उवाच, यूयं मा रोदिष्ट कन्या न मृता निद्राति।

LIII किन्तु सा निश्चितं मृतेति ज्ञात्वा ते तमुपजडसुः।

LIV पश्चात् स सर्व्वान् बहिः कृत्वा कन्यायाः करौ धृत्वाजुहुवे, हे कन्ये त्वमुत्तिष्ठ,

LV तस्मात् तस्याः प्राणेषु पुनरागतेषु सा तत्क्षणाद् उत्तस्यौ। तदानीं तस्यै किञ्चिद् भक्ष्यं दातुम् आदिदेश।

LVI ततस्तस्याः पितरौ विस्मयं गतौ किन्तु स तावादिदेश घटनाया अेतस्याः कथां कस्मैयिदपि मा कथयतां।

IX

1 ततः परं स द्वादशशिष्यानाडूय भूतान् त्याजयितुं रोगान् प्रतिकर्तुञ्च तेभ्यः शक्तिमाधिपत्यञ्च ददौ।

II अपरञ्च ईश्वरीयराज्यस्य सुसंवाहं प्रकाशयितुम् रोगिणामारोग्यं कर्तुञ्च प्रेरणकाले तान् जगाह।

III यात्रार्थं यष्टिर्वस्त्रपुटकं भक्ष्यं मुद्रा द्वितीयवस्त्रम्, अेषां किमपि मा गृह्णीता।

IV यूयञ्च यन्निवेशनं प्रविशथ नगरत्यागपर्यन्तं तन्निवेशने तिष्ठता।

V तत्र यदि कस्यचित् पुरस्य लोका युष्माकमातिथ्यं न कुर्वन्ति तर्हि तस्मान्नगराद् गमनकाले तेषां विरुद्धं साक्ष्यार्थं युष्माकं पदधूलीः सम्पातयता।

VI अथ ते प्रस्थाप्य सर्वत्र सुसंवाहं प्रचारयितुं पीडितान् स्वस्थान् कर्तुञ्च ग्रामेषु भ्रमितुं प्रारेभिरे।

VII अतर्हि डेरोद् राजा यीशोः सर्वकर्मणां वार्तां श्रुत्वा भृशमुद्विग्विजे।

VIII यतः डेयिद्यूयोडन् श्मशानाद्दुदतिष्ठत्। डेयिद्यूयुः, अेलियो दर्शनं दत्तवान्; अेवमन्यलोका डियुः पूर्व्वीयः कश्चिद् भविष्यद्वादी समुत्थितः।

IX किन्तु डेरोदुवाय योडनः शिरोऽहमछिनदम् घटानीं यस्येदृक्कर्मणां वार्तां प्राप्नोमि स कः? अथ स तं द्रष्टुम् अैच्छत्।

X अनन्तरं प्रेरिताः प्रत्यागत्य यानि यानि कर्माणि यक्नुस्तानि यीशवे कथयामासुः ततः स तान् भैत्सैदानामकनगरस्य विज्जनं स्थानं नीत्वा गुप्तं जगाम।

XI पश्चात् लोकास्तद् विदित्वा तस्य पश्चाद् ययुः; ततः स तान् नयन् ईश्वरीयराज्यस्य प्रसङ्गमुक्तवान्, येषां चिकित्सायां प्रयोजनम् आसीत् तान् स्वस्थान् यकार य।

XII अपरञ्च द्विवावसन्ने सति द्वादशशिष्या यीशोरन्तिकम् अेत्य कथयामासुः, वयमत्र प्रान्तरस्थाने तिष्ठामः, ततो नगराणि ग्रामाणि गत्वा वासस्थानानि प्राप्य भक्ष्यद्रव्याणि कृतुं जननिवहं भवान् विसृजतु।

XIII तदा स उवाच, यूयमेव तान् भेज्यध्वं; ततस्ते प्रोयुरस्माकं निकटे केवलं पञ्च पूषा द्वौ मत्स्यौ य विद्यन्ते, अतयेव स्थानान्तरम् एत्वा निमित्तमेतेषां भक्ष्यद्रव्येषु न कीतेषु न भवति।

XIV तत्र प्रायेण पञ्चसहस्राणि पुरुषा आसन्।

XV तदा स शिष्यान् जगाद पञ्चाशत् पञ्चाशच्छैनैः पंक्तीकृत्य तानुपवेशयत्, तस्मात् ते तदनुसारेण सर्व्वलोकानुपवेशयापासुः।

XVI ततः स तान् पञ्च पूपान् मीनद्वयञ्च गृहीत्वा स्वर्गं विलोक्येश्वरगुणान् कीर्त्तयाञ्चके भङ्क्ता य लोकेभ्यः परिवेषणार्थं शिष्येषु समर्पयाम्भभूव।

XVII ततः सर्व्वे भुक्त्वा तृप्तिं गता अवशिष्टानाञ्च द्वादश ऽल्लकान् संजगृहुः।

XVIII अथैकदा निर्जने शिष्यैः सह प्रार्थनाकाले तान् पप्रच्छ, लोका मां कं वदन्ति?

XIX ततस्ते प्रायुः, त्वां योऽन्मज्जकं वदन्ति; केयित् त्वाम् अेलियं वदन्ति, पूर्व्वकालिकः कश्चिद् भविष्यद्वादी श्मशानाद् उदतिष्ठद् एत्यपि केयिद् वदन्ति।

XX तदा स उवाच, यूयं मां कं वदथ? ततः पितर उक्तवान् त्वम् ईश्वराभिषिक्तः पुरुषः।

XXI तदा स तान् दृढमादिदेश, कथामेतां कस्मैयिदपि मा कथयत।

XXII स पुनरुवाच, मनुष्यपुत्रेण वहुयातना भोक्तव्याः प्रायीनलोकैः प्रधानयाज्जैरध्यापकैश्च सोवजाय उन्तव्यः किन्तु तृतीयदिवसे श्मशानात् तेनोत्थातव्यम्।

XXIII अपरं स सर्व्वानुवाच, कश्चिद् यदि मम पश्चाद् गन्तुं वाञ्छति तर्हि स स्वं दाम्यतु, दिने दिने कुशं गृहीत्वा य मम पश्चादागच्छतु।

XXIV यतो यः कश्चित् स्वप्राणान् रिरक्षिषति स तान् ङारयिष्यति, यः कश्चिन् मर्दर्थं प्राणान् ङारयिष्यति स तान् रक्षिष्यति।

XXV कश्चिद् यदि सर्व्वं जगत् प्राप्नोति किन्तु स्वप्राणान् ङारयति स्वयं विनश्यति य तर्हि तस्य को लाभः?

XXVI पुन र्यः कश्चिन् मां मम वाक्यं वा लज्जस्पर्दं ज्ञानाति मनुष्यपुत्रो यदा स्वस्य पितुश्च पवित्राणां दूतानाञ्च तेजोभिः परिवेष्टित आगमिष्यति तदा सोपि तं लज्जस्पर्दं ज्ञास्यति।

XXVII કિન્તુ યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, ઈશ્વરીયરાજત્વં ન દૃષ્ટવા મૃત્યું નાસ્વાદિષ્યન્તે, એતાદૃશાઃ કિચન્તો લોકા અત્ર સ્થનેડપિ દણ્ડાયમાનાઃ સન્તિ।

XXVIII એતદાખ્યાનકથનાત્ પરં પ્રાયેણાષ્ટસુ દિનેષુ ગતેષુ સ પિતરં યોહનં યાકૂબઞ્ચ ગૃહીત્વા પ્રાર્થયિતું પર્વતમેકં સમારુરોહ।

XXIX અથ તસ્ય પ્રાર્થનકાલે તસ્ય મુખાકૃતિરન્યરૂપા જાતા, તદીયં વસ્ત્રમુજ્જવલશુકલં જાતાં।

XXX અપરઞ્ચ મૂસા એલિયશ્ચોભૌ તેજસ્વિનૌ દૃષ્ટૌ

XXXI તૌ તેન ચિરૂશાલમ્પુરે યો મૃત્યુઃ સાધિષ્યતે તદીયાં કથાં તેન સાર્દ્ધં કથયિતુમ્ આરેભાતે।

XXXII તદા પિતરાદયઃ સ્વસ્ય સક્કિનો નિદ્રયાકૃષ્ટા આસન્ કિન્તુ જાગરિત્વા તસ્ય તેજસ્તેન સાર્દ્ધમ્ ઉત્તિષ્ઠન્તૌ જનૌ ય દદૃશુઃ।

XXXIII અથ તયોરુભયો ગર્ભનકાલે પિતરો યીશું બભાષે, હે ગુરોડસ્માકં સ્થાનેડસ્મિન્ સ્થિતિઃ શુભા, તત એકા ત્વદર્થા, એકા મૂસાર્થા, એકા એલિયાર્થા, ઇતિ તિસ્રઃ કુટ્યોસ્માભિ નિર્મીયન્તાં, ઇમાં કથાં સ ન વિવિચ્ય કથયામાસ।

XXXIV અપરઞ્ચ તદ્વાક્યવદનકાલે પયોદ એક આગત્ય તેષામુપરિ છાયાં ચકાર, તતસ્તન્મધ્યે તયોઃ પ્રવેશાત્ તે શશક્કિરે।

XXXV તદા તસ્માત્ પયોદાદ્ ઇયમાકાશીયા વાણી નિર્જગામ, મમાયં પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્ય કથાયાં મનો નિઘત્તા।

XXXVI ઇતિ શબ્દે જાતે તે યીશુમેકાકિનં દદૃશુઃ કિન્તુ તે તદાનીં તસ્ય દર્શનસ્ય વાયમેકામપિ નોક્ત્વા મનઃસુ સ્થાપયામાસુઃ।

XXXVII પરેડહનિ તેષુ તસ્માચ્છૈલાદ્ અવરૂઢેષુ તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહવો લોકા આજગમુઃ।

XXXVIII તેષાં મધ્યાદ્ એકો જન ઉચ્ચૈરુવાચ, હે ગુરો અહં વિનયં કરોમિ મમ પુત્રં પ્રતિ કૃપાદૃષ્ટિં કરોતુ, મમ સ એવૈકઃ પુત્રઃ।

XXXIX ભૂતેન ધૃતઃ સન્ સં પ્રસભં યીચ્છબ્દં કરોતિ તન્મુખાત્ ફેણા નિર્ગચ્છન્તિ ચ, ભૂત ઇત્યં વિદાર્ય ક્લિષ્ટવા પ્રાયશસ્તં ન ત્યજતિ।

XL તસ્માત્ તં ભૂતં ત્યાજયિતું તવ શિષ્યસમીપે ન્યવેદ્યં કિન્તુ તે ન શેકુઃ।

XLI તદા યીશુરવાદીત્, રે આવિશ્વાસિન્ વિપથગામિન્ વંશ કતિકાલાન્ યુષ્માભિઃ સહ સ્થાસ્યામ્યહં યુષ્માકમ્ આચરણાનિ ચ સહિષ્યે? તવ પુત્રમિહાનયા

XLII તતસ્તસ્મિન્નાગતમાત્રે ભૂતસ્તં ભૂમૌ પાતયિત્વા વિદદાર; તદા યીશુસ્તમમેદ્યં ભૂતં તર્જયિત્વા બાલકં સ્વસ્થં કૃત્વા તસ્ય પિતરિ સમર્પયામાસા

XLIII ઈશ્વરસ્ય મહાશક્તિમ્ ઇમાં વિલોક્ય સર્વ્વે ચમચ્યક્તુઃ; ઇત્યં યીશોઃ સર્વાભિઃ ક્રિયાભિઃ સર્વ્વેલોકૈરાશ્ચર્ય્યે મન્યમાને સતિ સ શિષ્યાન્ બભાષે,

XLIV કથેયં યુષ્માકં કર્ણેષુ પ્રવિશતુ, મનુષ્યપુત્રો મનુષ્યાણાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતો

XLV કિન્તુ તે તાં કથાં ન બુબુધિરે, સ્પષ્ટત્વાભાવાત્ તસ્યા અભિપ્રાયસ્તેષાં બોધગમ્યો ન બભૂવ; તસ્યા આશયઃ ક ઇત્યપિ તે ભયાત્ પ્રષ્ટું ન શેકુઃ।

XLVI તદનન્તરં તેષાં મધ્યે કઃ શ્રેષ્ઠઃ કથામેતાં ગૃહીત્વા તે મિથો વિવાદં ચક્રુઃ।

XLVII તતો યીશુસ્તેષાં મનોભિપ્રાયં વિદિત્વા બાલકમેકં ગૃહીત્વા સ્વસ્ય નિકટે સ્થાપયિત્વા તાન્ જગાદ,

XLVIII યો જનો મમ નામ્નાસ્ય બાલાસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમાતિથ્યં વિદદાતિ, યશ્ચ મમાતિથ્યં વિદદાતિ સ મમ પ્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદદાતિ, યુષ્માકં મધ્યેયઃ સ્વં સર્વ્વસ્માત્ ક્ષુદ્રં જાનીતે સ એવ શ્રેષ્ઠો ભવિષ્યતિ।

XLIX અપરઞ્ચ યોહન્ વ્યાજહાર હે પ્રભેઠા તવ નામ્ના ભૂતાન્ ત્યાજયન્તં માનુષમ્ એકં દૃષ્ટવન્તો વયં, કિન્ત્વસ્માકમ્ અપશ્ચાદ્ ગામિત્વાત્ તં ન્યષેધામ્ તદાનીં યીશુરુવાચ,

L તં મા નિષેધત, યતો યો જનોસ્માકં ન વિપક્ષઃ સ એવાસ્માકં સપક્ષો ભવતિ।

LI અનન્તરં તસ્યારોહણસમય ઉપસ્થિતે સ સ્થિરચેતા યિરૂશાલમં પ્રતિ યાત્રાં કર્તું નિશ્ચિત્યાગ્રે દૂતાન્ પ્રેષયામાસા

LII તસ્માત્ તે ગત્વા તસ્ય પ્રયોજનીયદ્રવ્યાણિ સંગ્રહીતું શોમિરોણીયાનાં ગ્રામં પ્રવિવિશુઃ

LIII કિન્તુ સ યિરૂશાલમં નગરં યાતિ તતો હેતો લોકાસ્તસ્યાતિથ્યં ન યક્ષુઃ

LIV અતએવ યાદૂબ્યોહનૌ તસ્ય શિષ્યૌ તદ્ દૃષ્ટ્વા જગદતુઃ, હે પ્રભો એલિયો યથા ચકાર તથા વયમપિ કિં ગગણાદ્ આગન્તુમ્ એતાન્ ભસ્મીકર્તુમ્ વહ્નિમાજ્ઞાપયામઃ? ભવાન્ કિમિચ્છતિ?

LV કિન્તુ સ મુખં પરાવર્ત્ય તાન્ તર્જયિત્વા ગદિતવાન્ યુષ્માકં મનોભાવઃ કઃ, ઇતિ યૂયં ન જાનીથા

LVI મનુજસુતો મનુજાનાં પ્રાણાન્ નાશયિતું નાગચ્છત્, કિન્તુ રક્ષિતુમ્ આગચ્છત્ પશ્ચાદ્ ઇતરગ્રામં તે યયુઃ

LVII તદનન્તરં પથિ ગમનકાલે જન એકસ્તં બભાષે, હે પ્રભો ભવાન્ યત્ર યાતિ ભવતા સહાહમપિ તત્ર યાસ્યામિ

LVIII તદાનીં યીશુસ્તમુવાચ, ગોમાયૂનાં ગર્તા આસતે, વિહાયસીયવિહગાનાં નીડાનિ ચ સન્તિ, કિન્તુ માનવતનયસ્ય શિરઃ સ્થાપયિતું સ્થાનં નાસ્તિ

LIX તતઃ પરં સ ઇતરજનં જગાદ, ત્વં મમ પશ્ચાદ્ એહિ; તતઃ સ ઉવાચ, હે પ્રભો પૂર્વ પિતરં શ્મશાને સ્થાપયિતું મામાદિશતુ

LX તદા યીશુરુવાચ, મૃતા મૃતાન્ શ્મશાને સ્થાપયન્તુ કિન્તુ ત્વં ગત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય કથાં પ્રચારયા

LXI તતોન્યઃ કથયામાસ, હે પ્રભો મયાપિ ભવતઃ પશ્ચાદ્ ગંસ્યતે, કિન્તુ પૂર્વ મમ નિવેશનસ્ય પરિજનાનામ્ અનુમતિં ગ્રહીતુમ્ અહમાદિશ્યૈ ભવતા

LXII તદાનીં યીશુસ્તં પ્રોક્તવાન્, યો જનો લાક્ષ્ણે કરમર્પયિત્વા પશ્ચાત્ પશ્યતિ સ ઈશ્વરીયરાજ્યં નાર્હતિ

X

I તતઃ પરં પ્રભુરપરાન્ સપ્તતિશિષ્યાન્ નિયુજ્ય સ્વયં યાનિ નગરાણિ યાનિ સ્થાનાનિ ચ ગમિષ્યતિ તાનિ નગરાણિ તાનિ સ્થાનાનિ ચ પ્રતિ દ્વૌ દ્વૌ જનો પ્રહિતવાન્

II તેભ્યઃ કથયામાસ ચ શસ્યાનિ બહૂનીતિ સત્યં કિન્તુ છેદકા અલ્પેઃ તસ્માદ્દેતોઃ શસ્યક્ષેત્રે છેદકાન્ અપરાનપિ પ્રેષયિતું ક્ષેત્રસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વાં

III યૂયં યાત, પશ્યત, વૃકાણાં મધ્યે મેષશાવકાનિવ યુષ્માન્ પ્રહિણોમિ

IV યૂયં ક્ષુદ્રં મહદ્ વા વસનસમ્પુટકં પાદુકાશ્ચ મા ગૃહ્ણીત, માર્ગમધ્યે કમપિ મા નમત ચા

V અપરઞ્ચ યૂયં યદ્ યત્ નિવેશનં પ્રવિશથ તત્ર નિવેશનસ્યાસ્ય મજ્જલં ભૂયાદિતિ વાક્યં પ્રથમં વદતા

VI તસ્માત્ તસ્મિન્ નિવેશને યદિ મજ્જલપાત્રં સ્થાસ્યતિ તર્હિ તન્મજ્જલં તસ્ય ભવિષ્યતિ, નોચેત્ યુષ્માન્ પ્રતિ પરાવર્તિષ્યતો

VII અપરઞ્ચ તે યત્કિંચિદ્ દાસ્યન્તિ તદેવ ભુક્ત્વા પીત્વા તસ્મિન્નિવેશને સ્થાસ્યથઃ; યતઃ કર્મકારી જનો ભૃતિમ્ અર્હતિ; ગૃહાદ્ ગૃહં મા યાસ્યથા

VIII અન્યચ્ચ યુષ્માસુ કિમપિ નગરં પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં કરિષ્યન્તિ, તર્હિ યત્ ખાદમ્ ઉપસ્થાસ્યન્તિ તદેવ ખાદિષ્યથા

IX તન્નગરસ્થાન્ રોગિણઃ સ્વસ્થાન્ કરિષ્યથ, ઈશ્વરીયં રાજ્યં યુષ્માકમ્ અન્તિકમ્ આગમત્ કથામેતાઞ્ચ પ્રચારયિષ્યથા

X કિન્તુ કિમપિ પુરં યુષ્માસુ પ્રવિષ્ટેષુ લોકા યદિ યુષ્માકમ્ આતિથ્યં ન કરિષ્યન્તિ, તર્હિ તસ્ય નગરસ્ય પન્થાનં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યથ,

XI યુષ્માકં નગરીયા યા ધૂલ્યોડસ્માસુ સમલગન્ તા અપિ યુષ્માકં પ્રાતિકૂલ્યેન સાક્ષ્યાર્થં સમ્પાતયામઃ; તથાપીશ્વરરાજ્યં યુષ્માકં સમીપમ્ આગતમ્ ઇતિ નિશ્ચિતં જાનીતા

XII અહં યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ, વિચારદિને તસ્ય નગરસ્ય દશાતઃ સિદોમો દશા સહ્યા ભવિષ્યતિ

XIII હા હા કોરાસીન્ નગર, હા હા બૈત્સૈદાનગર યુવયોર્મધ્યે યાદૃશાનિ આશ્ચર્યાણિ કર્માણ્યક્રિયન્ત, તાનિ કર્માણિ યદિ સોરસીદોનો

ર્નગરયોરકારિષ્યન્ત, તદા ઇતો બહુદિનપૂર્વ્વ તન્નિવાસિનઃ શણવસ્ત્રાણિ પરિઘાય ગાત્રેષુ ભસ્મ વિલિપ્ય સમુપવિશ્ય સમખેત્સ્યન્તા

XIV અતો વિચારદિવસે યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોન્નિવાસિનાં દશા સઘ્યા ભવિષ્યતિ

XV હે કફુર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગં યાવદ્ ઉન્નતા કિન્તુ નરકં યાવત્ ન્યગત્ભવિષ્યસિ

XVI યો જનો યુષ્માકં વાક્યં ગૃહ્ણાતિ સ મમૈવ વાક્યં ગૃહ્ણાતિ; કિંચ્ચ યો જનો યુષ્માકમ્ અવજ્ઞાં કરોતિ સ મમૈવાવજ્ઞાં કરોતિ; યો જનો મમાવજ્ઞાં કરોતિ ચ સ મત્પ્રેરકસ્યૈવાવજ્ઞાં કરોતિ

XVII અથ તે સપ્તતિશિષ્યા આનન્દેન પ્રત્યાગત્ય કથયામાસુઃ, હે પ્રભો ભવતો નામ્ના ભૂતા અપ્યસ્માકં વશીભવન્તિ

XVIII તદાનીં સ તાન્ જગાદ, વિદ્યુતમિવ સ્વર્ગાત્ પતન્તં શૈતાનમ્ અદર્શમ્

XIX પશ્યત સર્પાન્ વૃશ્ચિકાન્ રિપોઃ સર્વપરાક્રમાંશ્ચ પદતલૈ દૈલયિતું યુષ્મભ્યં શક્તિં દદામિ તસ્માદ્ યુષ્માકં કાપિ હાનિ ન ભવિષ્યતિ

XX ભૂતા યુષ્માકં વશીભવન્તિ, એતન્નિમિત્તત્ મા સમુલ્લસત, સ્વર્ગે યુષ્માકં નામાનિ લિખિતાનિ સન્તીતિ નિમિત્તં સમુલ્લસતા

XXI તદ્દટિકાયાં યીશુ મનસિ જાતાહ્લાદઃ કથયામાસ હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતાં વિદ્યુષ્ચાઞ્ચ લોકાનાં પુરસ્તાત્ સર્વમેતદ્ અપ્રકાશ્ય બાલકાનાં પુરસ્તાત્ પ્રાકાશય એતસ્માદ્દેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ, હે પિતરિત્થં ભવતુ યદ્ એતદેવ તવ ગોચર ઉત્તમમ્

XXII પિત્રા સર્વાણિ મયિ સમર્પિતાનિ પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જાનાતિ કિંચ્ચ પુત્રં વિના યસ્મૈ જનાય પુત્રસ્તં પ્રકાશિતવાન્ તઞ્ચ વિના કોપિ પિતરં ન જાનાતિ

XXIII તપઃ પરં સ શિષ્યાન્ પ્રતિ પરાવૃત્ય ગુપ્તં જગાદ, યૂયમેતાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તતો યુષ્માકં ચક્ષૂષિ ધન્યાનિ

XXIV યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં યાનિ સર્વાણિ પશ્યથ તાનિ બહવો ભવિષ્યદ્દાદિનો ભૂપતયશ્ચ દ્રષ્ટુમિચ્છન્તોપિ દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્નુવન્, યુષ્માભિ ર્યા યાઃ કથાશ્ચ શ્રૂયન્તે તાઃ શ્રોતુમિચ્છન્તોપિ શ્રોતું નાલભન્તા

XXV अनन्तरम् अको व्यवस्थापक उत्थाय तं परीक्षितुं पप्रच्छ, डे उपदेशक अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं करणीयं?

XXVI यीशुः प्रत्युवाय, अत्रार्थे व्यवस्थायां किं लिपितमस्ति? त्वं कीदृक् पठसि?

XXVII ततः सोवदत्, त्वं सर्वान्तःकरणैः सर्वप्राणैः सर्वशक्तिभिः सर्वयित्तैश्च प्रभौ परमेश्वरे प्रेम कुरु, समीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुरु या

XXVIII तदा स कथयामास, त्वं यथार्थं प्रत्यवोयः, एतथम् आयर तेनैव ञ्णविष्यसि।

XXIX किन्तु स ञनः स्वं निर्दोषं ज्ञापयितुं यीशुं पप्रच्छ, मम समीपवासी कः? ततो यीशुः प्रत्युवाय,

XXX अको ञनो यिज्ञालम्पुराद् यिरीडोपुरं याति, अतर्हि दस्युनां करेषु पतिते ते तस्य वस्त्रादिकं हतवन्तः तमाहृत्य मृतप्रायं कृत्वा त्यक्त्वा ययुः।

XXXI अकस्माद् अको याजकस्तेन मार्गेषु गच्छन् तं दृष्ट्वा मार्गान्यपार्श्वेन ञगाम।

XXXII एतथम् अको लेवीयस्तत्स्थानं प्राप्य तस्यान्तिकं गत्वा तं विलोक्यान्येन पार्श्वेन ञगाम।

XXXIII किन्त्वेकः शोमिरोणीयो गच्छन् तत्स्थानं प्राप्य तं दृष्ट्वाद्यतां

XXXIV तस्यान्तिकं गत्वा तस्य क्षतेषु तैवं द्राक्षारसञ्च प्रक्षिप्य क्षतानि बद्ध्वा निजवाहनोपरि तमुपवेश्य प्रवासीयगृहम् आनीय तं सिषेवे।

XXXV परस्मिन् दिवसे निजगमनकाले द्वौ मुद्रापादौ तद्गृहस्वामिने दत्त्वावदत् ञनमेनं सेवस्व तत्र योऽधिको व्ययो भविष्यति तमहं पुनरागमनकाले परिशोत्स्यामि।

XXXVI अेषां त्रयाणां मध्ये तस्य दस्युहस्तपतितस्य ञनस्य समीपवासी कः? त्वया किं बुध्यते?

XXXVII ततः स व्यवस्थापकः कथयामास यस्तस्मिन् द्यां यकारा तदा यीशुः कथयामास त्वमपि गत्वा तथायर।

XXXVIII ततः परं ते गच्छन्त अेकं ग्रामं प्रविविशुः; तदा मर्थानामा स्त्री स्वगृहे तस्यातिथ्यं यकार।

XXXIX तस्मात् मरियम् नामधेया तस्या भगिनी यीशोः पदसमीपे उवविश्य तस्योपदेशकथां श्रोतुमारभे।

XL किन्तु मर्था नानापरिचर्यायां व्यग्रा बभूव तस्माद्धेतोस्तस्य समीपमागत्य बभाषे; हे प्रभो मम भगिनी केवलं ममोपरि सर्वकर्मणां भारम् अर्पितवती तत्र भवता किञ्चिदपि न मनो निधीयते किम्? मम साहाय्यं कर्तुं भवान् तामादिशतु।

XLI ततो यीशुः प्रत्युवाच हे मर्थे हे मर्थे, त्वं नानाकार्येषु यिन्तितवती व्यग्रा यासि,

XLII किन्तु प्रयोजनीयम् अेकमात्रम् आस्तो अपरञ्च यमुत्तमं भागं कोपि हर्तुं न शक्नोति सअेव मरियमा वृतः।

XI

I अनन्तरं स कस्मिंश्चित् स्थाने प्रार्थयत तत्समाप्तौ सत्यां तस्यैकः शिष्यस्तं जगाद हे प्रभो योहन् यथा स्वशिष्यान् प्रार्थयितुम् उपदिष्टवान् तथा भवानध्यस्मान् उपदिशतु।

II तस्मात् स कथयामास, प्रार्थनकाले यूयम् षट्थं कथयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितस्तव नाम पूज्यं भवतु; तव राजत्वं भवतु; स्वर्गे यथा तथा पृथिव्यामपि तवेच्छया सर्व्वं भवतु।

III प्रत्यहम् अस्माकं प्रयोजनीयं भोज्यं दैडि।

IV यथा वयं सर्व्वान् अपराधिनः क्षमामहे तथा त्वमपि पापान्यस्माकं क्षमस्वा अस्मान् परीक्षां मानय किन्तु पापात्मनो रक्षा।

V पश्चात् सोपरमपि कथितवान् यद्वि युष्माकं कस्यचिद् बन्धुस्तिष्ठति निशीथे य तस्य समीपं स गत्वा वदति,

VI हे बन्धो पथिक अेको बन्धु र्मम निवेशनम् आयातः किन्तु तस्यातिथ्यं कर्तुं ममान्तिके किमपि नास्ति, अतअेव पूपत्रयं मह्यम् ऋणं दैडि;

VII तदा स यद्दि गृहमध्यात् प्रतिवदति मां मा क्लिषान्, छदानीं द्वारं रुद्धं शयने मया सद्यः बालकाश्च तिष्ठन्ति तुभ्यं दत्तुम् उत्थातुं न शक्नोमि,

VIII तर्हि युष्मान् वदामि, स यद्दि मित्रतया तस्मै किमपि दत्तुं नोत्तिष्ठति तथापि वारं वारं प्रार्थनात् उत्थापितः सन् यस्मिन् तस्य प्रयोजनं तदेव दास्यति।

IX अतः कारणात् कथयामि, यायध्वं ततो युष्मभ्यं दास्यते, मृगयध्वं तत उद्देशं प्राप्स्यथ, द्वारम् आहत ततो युष्मभ्यं द्वारं मोक्ष्यते।

X यो यायते स प्राप्नोति, यो मृगयते स अवेोद्देशं प्राप्नोति, यो द्वारम् आहन्ति तदर्थं द्वारं मोक्ष्यते।

XI पुत्रेण पूषे यायिते तस्मै पाषाणं ददाति वा मत्स्ये यायिते तस्मै सर्पं ददाति।

XII वा अण्डे यायिते तस्मै वृश्चिकं ददाति युष्माकं मध्ये क अतादृशः पितास्ते?

XIII तस्मादेव यूयमभद्रा अपि यद्दि स्वस्वबालकेभ्य उत्तमानि द्रव्याणि दत्तुं ज्ञानीथ तर्ह्यस्माकं स्वर्गस्थः पिता निजयायकेभ्यः किं पवित्रम् आत्मानं न दास्यति?

XIV अनन्तरं यीशुना कस्माच्चिद् अकस्मिन् मूकभूते त्याजिते सति स भूतत्यक्तो मानुषो वाक्यं वक्तुम् आरेभे; ततो लोकाः सकला आश्चर्यं मेनिरे।

XV किन्तु तेषां केचिद्भ्यु ज्ञानोयं बालसिबूबा अर्थाद् भूतराजेन भूतान् त्याजयति।

XVI तं परीक्षितुं केचिद् आकाशीयम् अकं चिह्नं दर्शयितुं तं प्रार्थयाञ्चकिरे।

XVII तदा स तेषां मनःकल्पनां ज्ञात्वा कथयामास, कस्यचिद् राज्यस्य लोका यद्दि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तद् राज्यम् नश्यति; केचिद् गृहस्था यद्दि परस्परं विरुन्धन्ति तर्हि तेपि नश्यन्ति।

XVIII तथैव शैतानपि स्वलोकान् यद्दि विरुणद्धि तदा तस्य राज्यं कथं स्थास्यति? बालसिबूबाहं भूतान् त्याजयामि यूयमिति वदथ।

XIX યદાહં બાલસિબૂબા ભૂતાન્ ત્યાજ્યામિ તર્હિ યુષ્માકં સન્તાનાઃ કેન ત્યાજ્યન્તિ? તસ્માત્ તથેવ કથાયા એતસ્યા વિચારયિતારો ભવિષ્યન્તિ।

XX કિન્તુ યદાહમ્ ઈશ્વરસ્ય પરાક્રમેણ ભૂતાન્ ત્યાજ્યામિ તર્હિ યુષ્માકં નિકટમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યમવશ્યમ્ ઉપતિષ્ઠતિ।

XXI બલવાન્ પુમાન્ સુસજ્જમાનો યતિકાલં નિજાટ્ટાલિકાં રક્ષતિ તતિકાલં તસ્ય દ્રવ્યં નિરુપદ્રવં તિષ્ઠતિ।

XXII કિન્તુ તસ્માદ્ અધિકબલઃ કશ્ચિદાગત્ય યદિ તં જ્યતિ તર્હિ યેષુ શસ્ત્રાસ્ત્રેષુ તસ્ય વિશ્વાસ આસીત્ તાનિ સર્વાણિ હત્વા તસ્ય દ્રવ્યાણિ ગૃહ્ણાતિ।

XXIII અતઃ કારણાદ્ યો મમ સપક્ષો ન સ વિપક્ષઃ, યો મયા સહ ન સંગૃહ્ણાતિ સ વિકિરતિ।

XXIV અપરઞ્ચ અમેધ્યભૂતો માનુષસ્યાન્તર્નિર્ગત્ય શુષ્કસ્થાને ભ્રાન્ત્વા વિશ્રામં મૃગયતે કિન્તુ ન પ્રાપ્ય વદતિ મમ યસ્માદ્ ગૃહાદ્ આગતોહં પુનસ્તદ્ ગૃહં પરાવૃત્ય યામિ।

XXV તતો ગત્વા તદ્ ગૃહં માર્જિતં શોભિતઞ્ચ દૃષ્ટ્વા

XXVI તત્ક્ષણમ્ અપગત્ય સ્વસ્માદપિ દુર્મતીન્ અપરાન્ સપ્તભૂતાન્ સહાનયતિ તે ય તદ્ગૃહં પવિશ્ય નિવસન્તિ। તસ્માત્ તસ્ય મનુષ્યસ્ય પ્રથમદશાતઃ શેષદશા દુઃખતરા ભવતિ।

XXVII અસ્યાઃ કથાયાઃ કથનકાલે જનતામધ્યસ્થા કાચિન્નારી તમુચ્ચૈઃસ્વરં પ્રોવાય, યા યોષિત્ ત્વાં ગબ્ભેઽધારયત્ સ્તન્યમપાયયચ્ચ સૈવ ધન્યા।

XXVIII કિન્તુ સોકથયત્ યે પરમેશ્વરસ્ય કથાં શ્રુત્વા તદ્નુરૂપમ્ આચરન્તિ તથેવ ધન્યાઃ।

XXIX તતઃ પરં તસ્યાન્તિકે બહુલોકાનાં સમાગમે જાતે સ વક્તુમારેભે, આધુનિકા દુષ્ટલોકાશ્ચિહ્નં દ્રષ્ટુમિચ્છન્તિ કિન્તુ યૂનસ્ભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચિહ્નં વિનાન્યત્ કિન્ચિચ્ચિહ્નં તાન્ ન દર્શયિષ્યતે।

XXX યૂનસ્ તુ યથા નીનિવીચલોકાનાં સમીપે ચિહ્નરૂપોભવત્ તથા વિદ્યમાનલોકાનામ્ એષાં સમીપે મનુષ્યપુત્રોપિ ચિહ્નરૂપો ભવિષ્યતિ।

XXXI વિચારસમયે ઇદાનીન્તનલોકાનાં પ્રાતિકૂલ્યેન દક્ષિણદેશીયા રાણી પ્રોત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યતિ, યતઃ સા રાણી સુલેમાન ઉપદેશકથાં શ્રોતું પૃથિવ્યાઃ સીમાત આગચ્છત્ કિન્તુ પશ્યત સુલેમાનોપિ ગુરુતર એકો જનોડસ્મિન્ સ્થાને વિદ્યતે

XXXII અપુરસ્ત્ર વિચારસમયે નીનિવીયલોકા અપિ વર્તમાનકાલિકાનાં લોકાનાં વૈપરીત્યેન પ્રોત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યન્તિ, યતો હેતોસ્તે યૂનસો વાક્યાત્ ચિત્તાનિ પરિવર્તયામાસુઃ કિન્તુ પશ્યત યૂનસોતિગુરુતર એકો જનોડસ્મિન્ સ્થાને વિદ્યતે

XXXIII પ્રદીપં પ્રજ્વાલ્ય દ્રોણાસ્થાઘઃ કુત્રાપિ ગુપ્તસ્થાને વા કોપિ ન સ્થાપયતિ કિન્તુ ગૃહપ્રવેશિભ્યો દીપ્તિં દાતં દીપાધારોપચ્ચેવ સ્થાપયતિ

XXXIV દેહસ્ય પ્રદીપશ્ચક્ષુસ્તસ્માદેવ યક્ષુ ચ્ચદિ પ્રસન્નં ભવતિ તર્હિ તવ સર્વશરીરં દીપ્તિમદ્ ભવિષ્યતિ કિન્તુ યક્ષુ ચ્ચદિ મલીમસં તિષ્ઠતિ તર્હિ સર્વશરીરં સાન્ધકારં સ્થાસ્યતિ

XXXV અસ્માત્ કારણાત્ તવાન્તઃસ્થં જ્યોતિ ચ્ચાન્ધકારમયં ન ભવતિ તદર્થે સાવધાનો ભવા

XXXVI યતઃ શરીરસ્ય કુત્રાપ્યંશે સાન્ધકારે ન જાતે સર્વં ચદિ દીપ્તિમત્ તિષ્ઠતિ તર્હિ તુભ્યં દીપ્તિદાયિપ્રોજ્જવલન્ પ્રદીપ ઇવ તવ સર્વશરીરં દીપ્તિમદ્ ભવિષ્યતિ

XXXVII એતત્કથાયાઃ કથનકાલે ફિરુશ્ચેકો ભેજનાય તં નિમન્ત્રયામાસ, તતઃ સ ગત્વા ભોક્તુમ્ ઉપવિવેશા

XXXVIII કિન્તુ ભોજનાત્ પૂર્વં નામાક્ષીત્ એતદ્ દૃષ્ટ્વા સ ફિરુશ્ચાશ્ચર્ય્યં મેને

XXXIX તદા પ્રભુસ્તં પ્રોવાચ યૂયં ફિરુશિલોકાઃ પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાંચ બહિઃ પરિષ્કુરુથ કિન્તુ યુષ્માકમન્ત દૌરાત્યૈ દુષ્ક્રિયાભિશ્ચ પરિપૂર્ણાં તિષ્ઠતિ

XL હે સર્વે નિર્બોધા યો બહિઃ સસર્જ સ એવ કિમન્ત ન સસર્જ?

XLI તત એવ યુષ્માભિરન્તઃકરણાં (ઈશ્વરાય) નિવેદ્યતાં તસ્મિન્ કૃતે યુષ્માકં સર્વાણિ શુચિતાં યાસ્યન્તિ

XLII किन्तु छन्त किर्शिशिगएा यूनं न्यायम् ईश्वरे प्रेम य परित्यज्य पोदिनाया अरुदादीनां सर्वेषां शाकानाञ्च दशमांशान् दत्थ किन्तु प्रथमं पालयित्वा शेषस्यालङ्घनं युष्माकम् उचितमासीत्

XLIII डा डा किर्शिशिनो यूनं भजनगोळे प्रोख्यासने आपणेषु य नमस्कारेषु प्रीयध्वे

XLIV वत कपटिनोऽध्यापकाः किर्शिशिनश्च लोकायत् श्मशानम् अनुपलभ्य तदुपरि गच्छन्ति यूनम् ताद्गुप्रकाशितश्मशानवाद् भवथा

XLV तदानीं व्यवस्थापकानाम् अेका यीशुमवदत्, डे उपदेशक वाक्येनेद्देशेनास्मास्वपि दोषम् आरोपयसि।

XLVI ततः स उवाच, डा डा व्यवस्थापका यूनम् मानुषाणाम् उपरि दुःसहान् भारान् न्यस्यथ किन्तु स्वयम् अेकाद्गुुल्यापि तान् भारान् न स्पृशथा

XLVII छन्त युष्माकं पूर्वपुरुषा यान् भविष्यद्वादिनोऽवधिषुतेषां श्मशानानि यूनं निर्माथा

XLVIII तेनैव यूनं स्वपूर्वपुरुषाणां कर्माणि संमन्यध्वे तदेव सप्रमाणां कुरुथ य, यतस्ते तानवधिषुः यूनं तेषां श्मशानानि निर्माथा

XLIX अतथैव ईश्वरस्य शास्त्रे प्रोक्तमस्ति तेषामन्तिके भविष्यद्वादिनः प्रेरितांश्च प्रेषयिष्यामि ततस्ते तेषां कांश्चन छनिष्यन्ति कांश्चन ताऽश्चिन्ति।

L अेतस्मात् कारणात् डाबिलः शोणितपातमारभ्य मन्दिर्यज्ञवेद्यो र्मध्ये छतस्य सिम्परियस्य रक्तपातपर्यन्तं

LI जगतः सृष्टिमारभ्य पृथिव्यां भविष्यद्वादिनां यतिरक्तपाता ज्ञातास्ततीनाम् अपराधदण्डा अेषां वर्तमानलोकानां भविष्यन्ति, युष्मान्छं निश्चितं वदामि सर्वे दण्डा वंशस्यास्य भविष्यन्ति।

LII डा डा व्यवस्थापका यूनं ज्ञानस्य कुञ्चिकां हत्वा स्वयं न प्रविष्टा ये प्रवेष्टुञ्च प्रयासिनस्तानपि प्रवेष्टुं वारितवन्तः।

LIII छत्थं कथाकथनाद् अध्यापकाः किर्शिशिनश्च सतर्काः

LIV सन्तस्तमपवदितुं तस्य कथाया दोषं धर्त्तमिच्छन्तो नानाप्यानकथनाय तं प्रवर्त्तयितुं कोपयितुञ्च प्रारेभिरे।

XII

I तदानीं लोकाः सडस्रं सडस्रम् आगत्य समुपस्थितास्तत ऐकैको ऽन्येषामुपरि पतितुम् उपयक्रमे; तदा यीशुः शिष्यान् बभाषे, यूयं किंशिनां किंएवउपकापट्ये विशेषेण सावधानास्तिष्ठता

II यतो यन्न प्रकाशयिष्यते तदाच्छन्नं वस्तु किमपि नास्ति; तथा यन्न ज्ञास्यते तद् गुप्तं वस्तु किमपि नास्ति।

III अन्धकारे तिष्ठन्ततो याः कथा अकथयत ताः सर्वाः कथा दीप्तौ श्रोष्यन्ते निजने कर्णो य यदकथयत गृहपृष्ठात् तत् प्रचारयिष्यते।

IV हे बन्धवो युष्मानहं वदामि, ये शरीरस्य नाशं विना किमप्यपरं कर्तुं न शक्नुवन्ति तेभ्यो मा भैष्ट।

V तर्हि कस्माद् भेतव्यम् एत्यहं वदामि, यः शरीरं नाशयित्वा नरकं निक्षेप्तुं शक्नोति तस्मादेव भयं कुरुत, पुनरपि वदामि तस्मादेव भयं कुरुत।

VI पञ्च यटकपक्षिणः किं द्वाभ्यां ताम्रभाण्डाभ्यां न विक्रीयन्ते? तथापीश्वरस्तेषाम् ऐकमपि न विस्मरति।

VII युष्माकं शिरःकेशा अपि गणिताः सन्ति तस्मात् मा विभीत बह्व्यटकपक्षिभ्योपि यूयं बहुभूल्याः।

VIII अपरं युष्मभ्यं कथयामि यः कश्चिन् मानुषाणां साक्षान् मां स्वीकरोति मनुष्यपुत्र ईश्वरदूतानां साक्षात् तं स्वीकरिष्यति।

IX किन्तु यः कश्चिन्मानुषाणां साक्षान्माम् अस्वीकरोति तम् ईश्वरस्य दूतानां साक्षाद् अहम् अस्वीकरिष्यामि।

X अन्यथ यः कश्चिन् मनुजसुतस्य निन्दाभावेन काञ्चित् कथां कथयति तस्य तत्पापस्य मोयनं भविष्यति किन्तु यदि कश्चित् पवित्रम् आत्मानं निन्दति तर्हि तस्य तत्पापस्य मोयनं न भविष्यति।

XI यदा लोका युष्मान् भजन्गोहं विचारकर्तृराज्यकर्तृणां सम्भुपञ्च नेष्यन्ति तदा केन प्रकारेण किमुत्तरं वदिष्यथ किं कथयिष्यथ येत्यत्र मा यिन्तयत;

XII यतो युष्माभिर्यद् यद् वक्तव्यं तत् तस्मिन् समययेव पवित्र आत्मा युष्मान् शिक्षयिष्यति।

XIII ततः परं जनतामध्यस्थः कश्चिज्जनस्तं जगाद् ङे गुरो मया सद्द पैतृकं धनं विभक्तुं मम त्रातरमाज्ञापयतु भवान्।

XIV किन्तु स तमवदत् ङे मनुष्य युवयो विचारं विभागञ्च कर्तुं मां को नियुक्तवान्?

XV अनन्तरं स लोकानवदत् लोभे सावधानाः सतर्काश्च तिष्ठत, यतो बहुसम्पत्तिप्राप्त्या मनुष्यस्यायुर्न भवति।

XVI पश्चाद् दृष्टान्तकथामुत्थाप्य कथयामास, अकस्य धनिनो भूमौ बहुनि शस्यानि जातानि।

XVII ततः स मनसा चिन्तयित्वा कथयाम्बलूव ममैतानि समुत्पन्नानि द्रव्याणि स्थापयितुं स्थानं नास्ति किं करिष्यामि?

XVIII ततोवदद् एतथं करिष्यामि, मम सर्व्वभाण्डागाराणि भङ्गत्वा बहुद्वाण्डागाराणि निर्माय तन्मध्ये सर्व्वङ्गलानि द्रव्याणि य स्थापयिष्यामि।

XIX अपरं निजमनो वद्विष्यामि, ङे मनो बहुवत्सरार्थं नानाद्रव्याणि सञ्चितानि सन्ति विश्रामं कुरु भुक्त्वा पीत्वा कौतुकञ्च कुरु किन्त्वीश्वरस्तम् अवदत्।

XX रे निर्बोध अद्य रात्रौ तव प्राणास्त्वत्तो नेष्यन्ते तत ऐतानि यानि द्रव्याणि त्वयासादितानि तानि कस्य भविष्यन्ति?

XXI अतयेव यः कश्चिद् एश्वरस्य समीपे धनसञ्चयमङ्गत्वा केवलं स्वनिङ्गटे सञ्चयं करोति सोपि तादृशः।

XXII अथ स शिष्येभ्यः कथयामास, युष्मानङ्गं वदामि, किं भाद्विष्यामः? किं परिधास्यामः? एत्युक्त्वा ञ्चवनस्य शरीरस्य चार्थं चिन्तां मा कार्ष्ण।

XXIII लक्ष्याञ्चञ्चवनं लूषणारुणरीरञ्च श्रेष्ठं भवति।

XXIV डाकपक्षिणां कार्य्यं विचारयत, ते न वपन्ति शस्यानि य न छिन्दन्ति, तेषां भाण्डागाराणि न सन्ति कीषाश्च न सन्ति, तथापीश्वरस्तेभ्यो लक्ष्याणि ददाति, यूयं पक्षिभ्यः श्रेष्ठतरा न किं?

XXV अपरञ्च भावयित्वा निजायुषः क्षणमात्रं वर्द्धयितुं शक्नोति, ऐतादृशो लाको युष्माङ्गं मध्ये कोस्ति?

XXVI અતએવ ક્ષુદ્રં કાર્યં સાધયિતુમ્ અસમર્થા યૂયમ્ અન્યસ્મિન્ કાર્યં કુતો ભાવયથ?

XXVII અન્યચ્ચ કામ્પિલપુષ્પં કથં વદ્ધ્વતે તદાપિ વિચારયત, તત્ કઞ્ચન શ્રમં ન કરોતિ તન્તૂંશ્ચ ન જનયતિ કિન્તુ યુષ્મભ્યં યથાર્થં કથયામિ સુલેમાન્ બહૈશ્ચર્યાન્વિતોપિ પુષ્પસ્યાસ્ય સદૃશો વિભૂષિતો નાસીત્

XXVIII અદા ક્ષેત્રે વર્તમાનં શ્વશ્ચૂલ્વ્યાં ક્ષેપ્સ્યમાનં યત્ તૃણં, તસ્મૈ યદીશ્વર ઇત્યં ભૂષયતિ તર્હિ હે અલ્પપ્રત્યયિનો યુષ્માન કિં ન પરિઘાપયિષ્યતિ?

XXIX અતએવ કિં ખાદિષ્યામઃ? કિં પરિઘાસ્યામઃ? એતદર્થં મા ચેષ્ટદ્વં મા સંદિગ્ધવન્ત્રા

XXX જગતો દેવાચર્યકા એતાનિ સર્વાણિ ચેષ્ટનતે; એષુ વસ્તુષુ યુષ્માકં પ્રયોજનમાસ્તે ઇતિ યુષ્માકં પિતા જાનાતિ

XXXI અતએવેશ્વરસ્ય રાજ્યાર્થં સચેષ્ટા ભવત તથા કૃતે સર્વાણ્યેતાનિ દ્રવ્યાણિ યુષ્મભ્યં પ્રદાયિષ્યન્તે

XXXII હે ક્ષુદ્રમેષવ્રજ યૂયં મા ભૈષ્ટ યુષ્મભ્યં રાજ્યં દાતું યુષ્માકં પિતુઃ સમ્મતિરસ્તિ

XXXIII અતએવ યુષ્માકં યા યા સમ્મતિરસ્તિ તાં તાં વિક્રીય વિતરત, યત્ સ્થાનં ચૌરા નાગચ્છન્તિ, કીટાશ્ચ ન ક્ષાયન્તિ તાદૃશો સ્વર્ગો નિજાર્થમ્ અજરે સમ્પુટકે ડક્ષયં ધનં સચ્ચિનુત ય;

XXXIV યતો યત્ર યુષ્માકં ધનં વર્તતે તત્રેવ યુષ્માકં મનઃ

XXXV અપરન્ત્ર યૂયં પ્રદીપં જ્વાલયિત્વા બદ્ધકટયસ્તિષ્ઠત;

XXXVI પ્રભુ વિવાહાદાગત્ય યદૈવ દ્વારમાહન્તિ તદૈવ દ્વારં મોચયિતું યથા ભૃત્યા અપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્તિ તથા યૂયમપિ તિષ્ઠત

XXXVII યતઃ પ્રભુરાગત્ય યાન્ દાસાન્ સચેતનાન્ તિષ્ઠતો દ્રક્ષ્યતિ તએવ ધન્યાઃ; અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ પ્રભુસ્તાન્ ભોજનાર્થમ્ ઉપવેશ્ય સ્વયં બદ્ધકટિઃ સમીપમેત્ય પરિવેષયિષ્યતિ

XXXVIII યદિ દ્વિતીયે તૃતીયે વા પ્રહરે સમાગત્ય તથૈવ પશ્યતિ, તર્હિ તએવ દાસા ધન્યાઃ

XXXIX અપરઞ્ચ કસ્મિન્ ક્ષણે યૌરા આગમિષ્યન્તિ ઇતિ યદિ ગૃહપતિ જ્ઞાતું શક્નોતિ તદાવશ્યં જાગ્રન્ નિજગૃહે સન્ધિં કર્ત્વયિતું વારયતિ યૂયમેતદ્ વિત્તા

XL અતએવ યૂયમપિ સજ્જમાનાસ્તિષ્ઠત યતો યસ્મિન્ ક્ષણે તં નાપ્રેક્ષધ્વે તસ્મિન્નેવ ક્ષણે મનુષ્યપુત્ર આગમિષ્યતિ

XLI તદા પિતરઃ પપ્રચ્છ, હે પ્રભો ભવાન્ કિમસ્માન્ ઉદ્દિશ્ય કિં સર્વાન્ ઉદ્દિશ્ય દૃષ્ટાન્તકથામિમાં વદતિ?

XLII તતઃ પ્રભુઃ પ્રોવાય, પ્રભુઃ સમુચિતકાલે નિજપરિવારાર્થં ભોજ્યપરિવેષણાય યં તત્પદે નિયોક્ષ્યતિ તાદૃશો વિશ્વાસ્યો બોદ્ધા કર્મ્મધીશઃ કોસ્તિ?

XLIII પ્રભુરાગત્ય યમ્ એતાદૃશો કર્મ્મણિ પ્રવૃત્તં દ્રક્ષ્યતિ સએવ દાસો ધન્યઃ।

XLIV અહં યુષ્માન્ યથાર્થં વદામિ સ તં નિજસર્વસ્વસ્યાધિપતિં કરિષ્યતિ

XLV કિન્તુ પ્રભુર્વિલમ્બેનાગમિષ્યતિ, ઇતિ વિચિન્ત્ય સ દાસો યદિ તદન્યદાસીદાસાન્ પ્રહર્તુમ્ ભોક્તું પાતું મદિતુઞ્ચ પ્રારભતે,

XLVI તર્હિં યદા પ્રભું નાપેક્ષિષ્યતે યસ્મિન્ ક્ષણે સોડયેતનશ્ચ સ્થાસ્યતિ તસ્મિન્નેવ ક્ષણે તસ્ય પ્રભુરાગત્ય તં પદભ્રષ્ટં કૃત્વા વિશ્વાસહીનૈઃ સહ તસ્ય અંશં નિરૂપયિષ્યતિ

XLVII યો દાસઃ પ્રભેારાજાં જ્ઞાત્વાપિ સજ્જિજતો ન તિષ્ઠતિ તદાજ્ઞાનુસારેણ ચ કાર્યં ન કરોતિ સોનેકાન્ પ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ;

XLVIII કિન્તુ યો જનોડજ્ઞાત્વા પ્રહારાર્હં કર્મ્મ કરોતિ સોલ્પપ્રહારાન્ પ્રાપ્સ્યતિ। યતો યસ્મૈ બાહુલ્યેન દત્તં તસ્માદેવ બાહુલ્યેન ગ્રહીષ્યતે, માનુષા યસ્ય નિકટે બહુ સમર્પયન્તિ તસ્માદ્ બહુ યાયન્તે।

XLIX અહં પૃથિવ્યામ્ અનૈક્યરૂપં વહ્નિ નિક્ષેપ્તુમ્ આગતોસ્મિ, સ ચેદ્ ઇદાનીમેવ પ્રજ્વલતિ તત્ર મમ કા ચિન્તા?

L કિન્તુ યેન મજ્જનેનાહં મગ્નો ભવિષ્યામિ યાવત્કાલં તસ્ય સિદ્ધિર્ન ભવિષ્યતિ તાવદહં કતિકષ્ટં પ્રાપ્સ્યામિ

LI મેલનં કર્તું જગદ્ આગતોસ્મિ યૂયં કિમિત્યં બોધધ્વે? યુષ્માન્ વદામિ ન તથા, કિન્ત્વહં મેલનાભાવં કર્તુમ્ આગતોસ્મિ

LII यस्माद्देतत्कालमारभ्य अेकत्रस्थपरिजनानां मध्ये पञ्चजनाः पृथग् भूत्वा त्रयो जना द्वयोर्जनयोः प्रतिकूला द्वौ जनौ य त्रयाणां जनानां प्रतिकूलौ भविष्यन्ति।

LIII पिता पुत्रस्य विपक्षः पुत्रश्च पितु विपक्षो भविष्यति माता कन्याया विपक्षा कन्या य मातु विपक्षा भविष्यति, तथा श्वश्रूर्बध्वा विपक्षा बधूश्च श्वश्र्वा विपक्षा भविष्यति।

LIV स लोकेभ्योपरमपि कथयामास, पश्चिमदिशि मेघोद्गमं दृष्ट्वा यूयं उडाद् वदथ वृष्टिर्भविष्यति ततस्तथैव जायते।

LV अपरं दक्षिणतो वायौ वाति सति वदथ निदाघो भविष्यति ततः सोपि जायते।

LVI रे रे कपटिन आकाशस्य भूम्याश्च लक्षणां बोद्धुं शक्नुथ,

LVII किन्तु कालस्यास्य लक्षणां कुतो बोद्धुं न शक्नुथ? यूयञ्च स्वयं कुतो न न्याय्यं विचारयथ?

LVIII अपरञ्च विवादिना सार्द्धं विचारयितुः समीपं गच्छन् पथि तस्माद्द्वारं प्राप्तुं यतस्व नोयेत् स त्वां धृत्वा विचारयितुः समीपं नयति। विचारयिता यदि त्वां प्रहर्तुः समीपं समर्पयति प्रहर्ता त्वां कारायां बध्नाति।

LIX तर्हि त्वामहं वदामि त्वया निःशेषं कपर्दकेषु न परिशोधितेषु त्वं ततो मुक्तिं प्राप्तुं न शक्यसि।

XIII

I अपरञ्च पीलातो येषां गालीलीयानां रक्तानि बलीनां रक्तैः सखामिश्रयत् तेषां गालीलीयानां वृत्तान्तं कतिपयजना उपस्थाप्य यीशवे कथयामासुः।

II ततः स प्रत्युवाच तेषां लोकानाम् अेतादृशी दुर्गतिर्घटिता तत्कारणाद् यूयं किमन्येभ्यो गालीलीयेभ्योऽधिदकपापिनस्तान् बोधध्वे?

III युष्मानहं वदामि तथा न किन्तु मनःसु न परावर्तितेषु यूयमपि तथा नक्षयथा।

IV અપરઞ્ચ શીલોહનામ્ન ઉચ્યગૃહસ્ય પતનાદ્ યેઽષ્ટાદશજના મૃતાસ્તે ચિઙ્શાલમિ નિવાસિસર્વલોકેભ્યોઽધિકાપરાધિનઃ કિં યૂયમિત્યં બોધધ્વે?

V યુષ્માનહં વદામિ તથા ન કિન્તુ મનઃસુ ન પરિવર્તિતેષુ યૂયમપિ તથા નંક્ષ્યથા

VI અનન્તરં સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથામકથયદ્ એકો જનો દ્રાક્ષાક્ષેત્રમધ્ય એકમુડુમ્બરવૃક્ષં રોપિતવાન્ પશ્ચાત્ સ આગત્ય તસ્મિન્ ફલાનિ ગવેષયામાસ,

VII કિન્તુ ફલાપ્રાપ્તેઃ કારણાદ્ ઉદ્યાનકારં ભૃત્યં જગાદ, પશ્ય વત્સરત્રયં યાવદાગત્ય એતસ્મિન્નુડુમ્બરતરૌ ક્ષલાન્યન્વિચ્છામિ, કિન્તુ નૈકમપિ પ્રખ્નોમિ તરુરયં કુતો વૃથા સ્થાનં વ્યાપ્ય તિષ્ઠતિ? એનં છિન્ધિ

VIII તતો ભૃત્યઃ પ્રત્યુવાય, હે પ્રભો પુનર્વર્ષમેકં સ્થાતુમ્ આદિશઃ; એતસ્ય મૂલસ્ય ચતુર્દિક્ષુ ખનિત્વાહમ્ આલવાલં સ્થાપયામિ

IX તતઃ ફલિતું શકનોતિ યદિ ન ફલતિ તર્હિ પશ્ચાત્ છેત્સ્યસિ

X અથ વિશ્રામવારે ભજનગેહે યીશુરુપદિશતિ

XI તસ્મિત્ સમયે ભૂતગ્રસ્તત્વાત્ કુબ્જભૂયાષ્ટાદશવર્ષાણિ યાવત્ કેનાપ્યુપાયેન ઋજુ ભવિતું ન શકનોતિ યા દુર્બ્બલા સ્ત્રી,

XII તાં તત્રોપસ્થિતાં વિલોક્ય યીશુસ્તામાહૂય કથિતવાન્ હે નારિ તવ દૌર્બ્બલ્યાત્ ત્વં મુક્તા ભવા

XIII તતઃ પરં તસ્યા ગાત્રે હસ્તાર્પણમાત્રાત્ સા ઋજુભૂત્વેશ્વરસ્ય ધન્યવાદં કર્તુમારેભો

XIV કિન્તુ વિશ્રામવારે યીશુના તસ્યાઃ સ્વાસ્થ્યકરણાદ્ ભજનગેહસ્યાધિપતિઃ પ્રકુપ્ય લોકાન્ ઉવાય, ષટ્સુ દિનેષુ લોકૈઃ કર્મ કર્તવ્યં તસ્માદ્દેતોઃ સ્વાસ્થ્યાર્થં તેષુ દિનેષુ આગચ્છત, વિશ્રામવારે માગચ્છતા

XV તદા પભુઃ પ્રત્યુવાય રે કપટિનો યુષ્માકમ્ એકૈકો જનો વિશ્રામવારે સ્વીયં સ્વીયં વૃષભં ગર્દભં વા બન્ધનાન્મોચયિત્વા જલં પાયયિતું કિં ન નયતિ?

XVI તદ્દર્શાષ્ટાદશવત્સરાન્ યાવત્ શૈતાના બદ્ધા ઇબ્રાહીમઃ સન્તતિરિયં નારી કિં વિશ્રામવારે ન મોચયિતવ્યા?

XVII એષુ વાક્યેષુ કથિતેષુ તસ્ય વિપક્ષાઃ સલજ્જા જાતાઃ કિન્તુ તેન કૃતસર્વમહાકર્મકારણાત્ લોકનિવહઃ સાનન્દોડભવત્।

XVIII અનન્તરં સોવદદ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં? કેન તદુપમાસ્યામિ?

XIX યત્ સર્ષપબીજં ગૃહીત્વા કશ્ચિજ્જન ઉદ્યાન ઉપ્તવાન્ તદ્ બીજમડ્કુરિતં સત્ મહાવૃક્ષોડજાયત, તતસ્તસ્ય શાખાસુ વિહાયસીયવિહગા આગત્ય ન્યૂષુઃ, તદ્રાજ્યં તાદૃશેન સર્ષપબીજેન તુલ્યં।

XX પુનઃ કથયામાસ, ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં કસ્ય સદૃશં વદિષ્યામિ? યત્ કિણ્વં કાયિત્ સ્ત્રી ગૃહીત્વા દ્રોણત્રયપરિમિતગોધૂમયૂર્ણેષુ સ્થોપયામાસ,

XXI તતઃ ક્રમેણ તત્ સર્વગોધૂમયૂર્ણં વ્યાપ્નોતિ, તસ્ય કિણ્વસ્ય તુલ્યમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં।

XXII તતઃ સ યિરૂશાલમ્નગરં પ્રતિ યાત્રાં કૃત્વા નગરે નગરે ગ્રામે ગ્રામે સમુપદિશન્ જગામા।

XXIII તદા કશ્ચિજ્જનસ્તં પપ્રચ્છ, હે પ્રભો કિં કેવલમ્ અલ્પે લોકાઃ પરિત્રાસ્યન્તે?

XXIV તતઃ સ લોકાન્ ઉવાચ, સંકીર્ણદ્વારેણ પ્રવેષ્ટું યતદ્ધ્વં, યતોહં યુષ્માન્ વદામિ, બહવઃ પ્રવેષ્ટું ચેષ્ટિષ્યન્તે કિન્તુ ન શક્ષ્યન્તિ।

XXV ગૃહપતિનોત્થાય દ્વારે રુદ્ધે સતિ યદિ યૂયં બહિઃ સ્થિત્વા દ્વારમાહત્ય વદથ, હે પ્રભો હે પ્રભો અસ્મત્કારણાદ્ દ્વારં મોચયતુ, તતઃ સ ઇતિ પ્રતિવક્ષ્યતિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ।

XXVI તદા યૂયં વદિષ્યથ, તવ સાક્ષાદ્ વયં ભેાજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્તઃ, ત્વઞ્ચાસ્માકં નગરસ્ય પથિ સમુપદિષ્ટવાન્।

XXVII કિન્તુ સ વક્ષ્યતિ, યુષ્માનહં વદામિ, યૂયં કુત્રત્યા લોકા ઇત્યહં ન જાનામિ; હે દુરાચારિણો યૂયં મત્તો દૂરીભવત।

XXVIII તદા ઇબ્રાહીમં ઇસ્હાકં યાકૂબઞ્ચ સર્વભવિષ્યદ્વાદિનશ્ચ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યં પ્રાપ્તાન્ સ્વાંશ્ચ બહિષ્કૃતાન્ દૃષ્ટ્વા યૂયં રોદનં દન્તૈદન્તઘર્ષણઞ્ચ કરિષ્યથ।

XXIX अपरञ्च पूर्वपश्चिमदक्षिणोत्तरदिग्भ्यो लोका आगत्य
ईश्वरस्य राज्ये निवत्स्यन्ति।

XXX पश्यतेत्यं शेषीया लोका अग्रा भविष्यन्ति, अग्रीया लोकाश्च
शेषा भविष्यन्ति।

XXXI अपरञ्च तस्मिन् दिने क्रियन्तः झिंशिन आगत्य यीशुं प्रोयुः,
अडिर्गच्छ, स्थानादस्मात् प्रस्थानं कुरु, डेरोद् त्वां जिघांसति।

XXXII ततः स प्रत्यावोयत् पश्यताद्यं स्वश्च भूतान् विहाप्य
रोगिणोऽरोगिणः कृत्वा तृतीयेहि सेत्स्यामि, कथामेतां यूयमित्वा तं
भूरिमायं वदत।

XXXIII तत्राप्यद्यं श्वः परश्च मया गमनागमने कर्तव्ये, यतो डेतो
यिंशालमो अडिः कुत्रापि कोपि भविष्यद्वादी न धानिष्यते।

XXXIV डे यिंशालम् डे यिंशालम् त्वं भविष्यद्वादिनो डंसि
तवान्तिके प्रेरितान् प्रस्तरैर्मारयसि य, यथा कुक्कुटी निष्ठपक्षाधः
स्वशावकान् संगृह्णाति, तथाडमपि तव शिशून् संग्रहीतुं कतिवारान्
अैच्छं किन्तु त्वं नैच्छः।

XXXV पश्यत युष्माकं वासस्थानानि प्रोच्छिद्यमानानि परित्यक्तानि
य भविष्यन्ति; युष्मानडं यथार्थं वदामि, यः प्रभो नान्नागच्छति स धन्य
इति वायं यावत्कालं न वदिष्यथ, तावत्कालं यूयं मां न द्रक्षथ।

XIV

I अनन्तरं विश्रामवारे यीशौ प्रधानस्य झिंशिनो गृडे भोक्तुं गतवति
ते तं वीक्षितुम् आरेभिरे।

II तदा जलोदरी तस्य सम्भुजे स्थितः।

III ततः स व्यवस्थापकान् झिंशिनश्च पप्रच्छ, विश्रामवारे स्वास्थ्यं
कर्तव्यं न वा? ततस्ते किमपि न प्रत्यूयुः।

IV तदा स तं रोगिणं स्वस्थं कृत्वा विससर्जः।

V तानुवाय य युष्माकं कस्यचिद् गर्दभो वृषभो वा येद् गर्तं पतति
तर्हि विश्रामवारे तत्क्षणां स किं तं नोत्थापयिष्यति?

VI ततस्ते कथाया अेतस्याः किमपि प्रतिवक्तुं न शेकुः।

VII અપરઞ્ઞ પ્રધાનસ્થાનમનોનીતત્વકરણં વિલોક્ય સ નિમન્ત્રિતાન્
એતદુપદેશકથાં જગાદ,

VIII ત્વં વિવાહાદિભોજ્યેષુ નિમન્ત્રિતઃ સન્ પ્રધાનસ્થાને મોપાવેક્ષીઃ।
ત્વત્તો ગૌરવાન્વિતનિમન્ત્રિતજનુ આયાતે

IX નિમન્ત્રયિતાગત્ય મનુષ્યાયૈતસ્મૈ સ્થાનં દેહીતિ વાક્યં ચેદ્ વક્ષ્યતિ
તર્હિ ત્વં સદ્કુચિતો ભૂત્વા સ્થાન ઇતરસ્મિન્ ઉપવેષ્ટુમ્ ઉદંસ્યસિ।

X અસ્માત્ કારણાદૈવ ત્વં નિમન્ત્રિતો ગત્વાઽપ્રધાનસ્થાન ઉપવિશ,
તતો નિમન્ત્રયિતાગત્ય વદિષ્યતિ, હે બન્ધો પ્રોચ્યસ્થાનં ગત્વોપવિશ,
તથા સતિ ભોજનોપવિષ્ટાનાં સકલાનાં સાક્ષાત્ ત્વં માન્યો ભવિષ્યસિ।

XI યઃ કશ્ચિત્ સ્વમુન્નમયતિ સ નમયિષ્યતે, કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ સ્વં
નમયતિ સ ઉન્નમયિષ્યતે।

XII તદા સ નિમન્ત્રયિતારં જનમપિ જગાદ, મધ્યાહ્ને રાત્રૌ વા ભોજ્યે
કૃતે નિજબન્ધુગણો વા ભ્રાતૃગણો વા જ્ઞાતિગણો વા ધનિગણો
વા સમીપવાસિગણો વા એતાન્ ન નિમન્ત્રય, તથા કૃતે ચેત્ તે ત્વાં
નિમન્ત્રયિષ્યન્તિ, તર્હિ પરિશોધો ભવિષ્યતિ।

XIII કિન્તુ યદા ભેજ્યં કરોષિ તદા દરિદ્રશુષ્કકરખન્ડાન્ નિમન્ત્રય,

XIV તત આશિષં લપ્સ્યસે, તેષુ પરિશોદં કર્તુમશક્નુવત્સુ
શ્મશાનાદ્ધાર્મિકાનામુત્થાનકાલે ત્વં ફલાં લપ્સ્યસે।

XV અનન્તરં તાં કથાં નિશમ્ય ભોજનોપવિષ્ટઃ કશ્ચિત્ કથયામાસ, યો
જન ઈશ્વરસ્ય રાજ્યે ભોક્તું લપ્સ્યતે સચેવ ધન્યઃ।

XVI તતઃ સ ઉવાચ, કશ્ચિત્ જનો રાત્રૌ ભોજ્યં કૃત્વા બહૂન્
નિમન્ત્રયામાસ।

XVII તતો ભોજનસમયે નિમન્ત્રિતલોકાન્ આહ્વાતું દાસદ્વારા
કથયામાસ, ખદ્યદ્રવ્યાણિ સર્વાણિ સમાસાદિતાનિ સન્તિ,
યૂયમાગચ્છત।

XVIII કિન્તુ તે સર્વ્વ એકૈકં છલં કૃત્વા ક્ષમાં પ્રાર્થયાઞ્ચકિરો પ્રથમો જનઃ
કથયામાસ, ક્ષેત્રમેકં ક્રીતવાનહં તદૈવ દ્રષ્ટું મયા ગન્તવ્યમ્, અતચેવ માં
ક્ષન્તું તં નિવેદયા।

XIX અન્યો જનઃ કથયામાસ, દશવૃષાનહં ક્રીતવાન્ તાન્ પરીક્ષિતું
યામિ તસ્માદૈવ માં ક્ષન્તું તં નિવેદયા।

XX अपरः कथयामास, व्यूढवानहं तस्मात् कारणाद् यातुं न शक्नोमि।

XXI पश्चात् स दासो गत्वा निजप्रभोः साक्षात् सर्व्ववृत्तान्तं निवेदयामास, ततोसौ गृहपतिः कुपित्वा स्वदासं व्याजहार, त्वं सत्वरं नगरस्य सन्निवेशान् मार्गाश्च गत्वा दरिद्रशुष्करभञ्जान्धान् अत्रानया।

XXII ततो दासोऽवदत्, हं प्रभो भवत आज्ञानुसारेण कियत तथापि स्थानमस्ति।

XXIII तदा प्रभुः पुनर् दासायाकथयत्, राजपथान् वृक्षमूलानि य यात्वा मदीयगृहपूरणार्थं लोकानागन्तुं प्रवर्त्तया।

XXIV अहं युष्मभ्यं कथयामि, पूर्व्वनिमन्त्रितानमेकोपि ममास्य रात्रिभोज्यस्यास्वादं न प्राप्स्यति।

XXV अनन्तरं बडुषु लोकेषु यीशोः पश्चाद् व्रजितेषु सत्सु स व्याद्युत्य तेभ्यः कथयामास,

XXVI यः कश्चिन् मम समीपम् आगत्य स्वस्य माता पिता पत्नी सन्ताना भ्रातरो भगिन्यो निजप्राणाश्च, अतेभ्यः सर्व्वेभ्यो मय्यधिकं प्रेम न करोति, स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।

XXVII यः कश्चित् स्वीयं कुशं वहन् मम पश्चान्न गच्छति, सोपि मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।

XXVIII दुर्गनिर्माणो कतिव्ययो भविष्यति, तथा तस्य समाप्तिकरणार्थं सम्पत्तिरस्ति न वा, प्रथममुपविश्य अतन्नं गणयति, युष्माकं मध्यं अतादृशः कोस्ति?

XXIX नोयेद् भित्तिं कृत्वा शेषे यदि समापयितुं न शक्यति,

XXX तर्हि मानुषोयं नियेतुम् आरभत समापयितुं नाशक्नोत्, एति व्याहृत्य सर्व्वे तमुपलसिष्यन्ति।

XXXI अपरञ्च भिन्नभूपतिना सह युद्धं कर्त्तुम् उद्यम्य दशसहस्राणि सैन्यानि गृहीत्वा विंशतिसहस्रेः सैन्यैः सहितस्य समीपवासिनः सम्भुषं यातुं शक्यामि न वेति प्रथमं उपविश्य न विचारयति अतादृशो भूमिपतिः कः?

XXXII यदि न शक्नोति तर्हि रिपावतिदूरे तिष्ठति सति निजदूतं प्रेष्य सन्धिं कर्त्तुं प्रार्थयेत्।

XXXIII तद्दृष्ट् युष्माकं मध्ये यः कश्चिन् मद्दर्थं सर्व्वस्वं डातुं न शक्नोति स मम शिष्यो भवितुं न शक्यति।

XXXIV लवणम् उत्तमम् ऽति सत्यं, किन्तु यद्दि लवणस्य लवणत्वम् अपगच्छति तर्हि तत् कथं स्वाद्दुयुक्तं भविष्यति?

XXXV तद्द भूम्यर्थम् आलवालराश्यर्थमपि भद्रं न भवति; लोकास्तद्द बहिः क्षिपन्ति। यस्य श्रोतुं श्रोत्रे स्तः स शृणोतु।

XV

I तद्दा करसञ्जायिनः पापिनश्च लोका उपद्देशकथां श्रोतुं यीशोः समीपम् आगच्छन्।

II ततः किंशिन उपाध्यायाश्च विवदमानाः कथयामासुः अेष मानुषः पापिभिः सड प्रणयं कृत्वा तैः सार्द्धं भुङ्क्ते।

III तद्दा स तेभ्य ऽमां दृष्टान्तकथां कथितवान्,

IV कस्यचित् शतमेषेषु तिष्ठन्तु तेषामेकं स यद्दि डारयति तर्हि मध्येप्रान्तरम् अेकोनशतमेषान् विडाय डारितमेषस्य उद्देशप्राप्तिपर्य्यन्तं न गवेषयति, अेतादृशो लोको युष्माकं मध्ये क आस्ते?

V तस्योद्देशं प्राप्य दृष्टमनास्तं स्कुन्धे निधाय स्वस्थानम् आनीय बन्धुबान्धवसमीपवासिन आडूय वक्ति,

VI डारितं मेषं प्राप्तोडम् अतो डेतो र्भया सार्द्धम् आनन्दता।

VII तद्ददडं युष्मान् वदामि, येषां मनःपरावर्त्तनस्य प्रयोञ्जनं नास्ति, तादृशैकोनशतधार्मिककारणाद् य आनन्दस्तस्माद् अेकस्य मनःपरिवर्त्तिनः पापिनः कारणात् स्वर्गे डधिकानन्दो ञायते।

VIII अपरञ्च दशानां रूष्यभण्डानाम् अेकभण्डे डारिते प्रदीपं प्रण्वाल्य गूडं सम्माञ्ज्यं तस्य प्राप्तिं यावद् यत्नेन न गवेषयति, अेतादृशी योषित् कास्ते?

IX प्राप्ते सति बन्धुबान्धवसमीपवासिनीराडूय कथयति, डारितं रूष्यभण्डं प्राप्ताडं तस्माद्देव मया सार्द्धम् आनन्दता।

X तद्ददडं युष्मान् व्याडरामि, अेकेन पापिना मनसि परिवर्त्तिते, ऽश्वरस्य दूतानां मध्येध्यानन्दो ञायते।

XI અપરઞ્ચ સ કથયામાસ, કસ્યચિદ્ દ્વૌ પુત્રાવાસ્તાં,

XII તયોઃ કનિષ્ઠઃ પુત્રઃ પિત્રે કથયામાસ, હે પિતસ્તવ સમ્પત્ત્યા યમંશં પ્રાપ્સ્યામ્યહં વિભજ્ય તં દેહિ, તતઃ પિતા નિજાં સમ્પત્તિં વિભજ્ય તાભ્યાં દદૌ।

XIII કતિપયાત્ કાલાત્ પરં સ કનિષ્ઠપુત્રઃ સમસ્તં ધનં સંગૃહ્ય દૂરદેશં ગત્વા દુષ્ટાચરણેન સર્વાં સમ્પત્તિં નાશયામાસ।

XIV તસ્ય સર્વધને વ્યયં ગતે તદ્દેશે મહાદુર્ભિક્ષં બભૂવ, તતસ્તસ્ય દૈન્યદશા ભવિતુમ્ આરેભે।

XV તતઃ પરં સ ગત્વા તદ્દેશીયં ગૃહસ્થમેકમ્ આશ્રયત; તતઃ સતં શૂકરવ્રજં ચારયિતું પ્રાન્તરં પ્રેષયામાસ।

XVI કેનાપિ તસ્મૈ ભક્ષ્યાદાનાત્ સ શૂકરફલવલ્કલેન પિચિણ્ડપૂરણાં વવાઞ્છ।

XVII શેષે સ મનસિ ચેતનાં પ્રાપ્ય કથયામાસ, હા મમ પિતુઃ સમીપે કતિ કતિ વેતનભુજો દાસા યથેષ્ટં તતોધિકઞ્ચ ભક્ષ્યં પ્રાપ્નુવન્તિ કિન્ત્વહં ક્ષુધા મુમૂર્ષુઃ।

XVIII અહમુત્થાય પિતુઃ સમીપં ગત્વા કથામેતાં વદિષ્યામિ, હે પિતર્ ઈશ્વરસ્ય તવ ચ વિરુદ્ધં પાપમકરવમ્

XIX તવ પુત્રઇતિ વિખ્યાતો ભવિતું ન યોગ્યોસ્મિ ચ, માં તવ વૈતનિકં દાસં કૃત્વા સ્થાપય।

XX પશ્ચાત્ સ ઉત્થાય પિતુઃ સમીપં જગામ; તતસ્તસ્ય પિતાતિદૂરે તં નિરીક્ષ્ય દયાઞ્ચક્રે, ધાવિત્વા તસ્ય કણ્ઠં ગૃહીત્વા તં યુગુમ્બ ચ।

XXI તદા પુત્ર ઉવાચ, હે પિતર્ ઈશ્વરસ્ય તવ ચ વિરુદ્ધં પાપમકરવં, તવ પુત્રઇતિ વિખ્યાતો ભવિતું ન યોગ્યોસ્મિ ચ।

XXII કિન્તુ તસ્ય પિતા નિજદાસાન્ આદિદેશ, સર્વોત્તમવસ્ત્રાણ્યાનીય પરિધાપયતૈનં હસ્તે ચાડ્ગુરીયકમ્ અર્પયત પાદયોશ્ચોપાનહૌ સમર્પયત;

XXIII પુષ્ટં ગોવત્સમ્ આનીય મારયત ચ તં ભુક્ત્વા વયમ્ આનન્દામા

XXIV યતો મમ પુત્રોયમ્ અમ્રિયત પુનરજીવીદ્ હારિતશ્ચ લબ્ધોભૂત્ તતસ્ત આનન્દિતુમ્ આરેભિરે।

XXV तत्काले तस्य ज्येष्ठः पुत्रः क्षेत्र आसीत्। अथ स निवेशनस्य निकटं आगच्छन् नृत्यानां वाद्यानाञ्च शब्दं श्रुत्वा

XXVI दासानाम् अेकम् आहूय पप्रच्छ, किं कारणमस्य?

XXVII ततः सोवादीत्, तव भ्रातागमत्, तव तातश्च तं सुशरीरं प्राप्य पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।

XXVIII ततः स प्रकृष्य निवेशनान्तः प्रवेष्टुं न सम्भेने; ततस्तस्य पिता बहिरागत्य तं साधयामास।

XXIX ततः स पितरं प्रत्युवाच, पश्य तव कान्छिद्यज्ञानं न विलंघ्य बहून् वत्सरान् अहं त्वां सेवे तथापि मित्रैः सार्द्धम् उत्सवं कर्तुं कदापि छागमेकमपि मह्यं नाददाः;

XXX किन्तु तव यः पुत्रो वेश्यागमनादित्तिस्तव सम्पत्तिम् अपव्ययितवान् तस्मिन्नागतमात्रे तस्यैव निमित्तं पुष्टं गोवत्सं मारितवान्।

XXXI तदा तस्य पितावोचत्, हे पुत्र त्वं सर्व्वदा मया सहासि तस्मान् मम यद्यदास्ते तत्सर्व्वं तवा।

XXXII किन्तु तवायं भ्राता मृतः पुनरञ्जुवीद् धारितश्च भूत्वा प्राप्तोभूत्, अेतस्मात् कारणाद् उत्सवानन्दौ कर्तुम् उचितमस्माकम्।

XVI

I अपरञ्च यीशुः शिष्येभ्यो न्यामेकां कथां कथयामास कस्यचिद् धनवतो मनुष्यस्य गृहकार्य्याधीशे सम्पत्तेरपव्ययेऽपवाहिते सति

II तस्य प्रभुस्तम् आहूय जगाद्, त्वयि यामिमां कथां शृणोमि सा कीदृशी? त्वं गृहकार्य्याधीशकर्मणो गणनां दर्शय गृहकार्य्याधीशपदे त्वं न स्थास्यसि।

III तदा स गृहकार्य्याधीशो मनसा चिन्तयामास, प्रभु र्यदि मां गृहकार्य्याधीशपदाद् भ्रंशयति तर्हि किं करिष्येऽहं? मृदं अनितुं मम शक्तिर्नास्ति भिक्षितुञ्च लज्जिष्येऽहं।

IV अतएव मयि गृहकार्य्याधीशपदात् व्युते सति यथा लोका मह्यम् आश्रयं दास्यन्ति तदर्थं यत्कर्म मया करणीयं तन् निर्णीयते।

V पश्चात् स स्वप्रभोरेकैकम् अधमार्णम् आहूय प्रथमं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्?

VI ततः स उवाच, ऐकशताढकतैलानि; तदा गृहकार्याधीशः प्रोवाच, तव पत्रमानीय शीघ्रमुपविश्य तत्र पञ्चाशतं लिप्ता

VII पश्चादन्यमेकं पप्रच्छ, त्वत्तो मे प्रभुणा कति प्राप्यम्? ततः सोवादीद् ऐकशताढकगोधूमाः; तदा स कथयामास, तव पत्रमानीय अशीतिं लिप्ता

VIII तेनैव प्रभुस्तमयथार्थकृतम् अधीशं तद्बुद्धिनैपुण्यात् प्रशंसस; एत्थं दीप्तिरूपसन्तानेभ्य ऐतत्संसारस्य सन्ताना वर्तमानकालेऽधिकबुद्धिमन्तो भवन्ति।

IX अतो वदामि यूयमप्यथार्थेन धनेन मित्राणि लभध्वं ततो युष्मासु पदभ्रष्टेष्वपि तानि यिरकालम् आश्रयं दास्यन्ति।

X यः कश्चित् क्षुद्रे कार्ये विश्वास्यो भवति स भडति कार्येऽपि विश्वास्यो भवति, किन्तु यः कश्चित् क्षुद्रे कार्येऽविश्वास्यो भवति स भडति कार्येऽप्यविश्वास्यो भवति।

XI अतएव अयथार्थेन धनेन यदि यूयमविश्वास्या ज्ञातास्तर्हि सत्यं धनं युष्माकं करेषु कः समर्पयिष्यति?

XII यदि य परधनेन यूयम् अविश्वास्या भवथ तर्हि युष्माकं स्वकीयधनं युष्मभ्यं को दास्यति?

XIII कोपि दास उभौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यत ऐकस्मिन् प्रीयमाणोऽन्यस्मिन्नप्रीयते यद्वा ऐकं ज्ञनं समादृत्य तदन्यं तुच्छीकरोति तद्दद् यूयमपि धनेश्वरौ सेवितुं न शक्नुथा।

XIV तदैताः सर्वाः कथाः श्रुत्वा लोभिक्किंशिनस्तमुपजडसुः।

XV ततः स उवाच, यूयं मनुष्याणां निकटे स्वान् निर्दोषान् दर्शयथ किन्तु युष्माकम् अन्तःकरणानीश्वरो ज्ञानाति, यत् मनुष्याणाम् अति प्रशंस्यं तद् ईश्वरस्य धृष्यां।

XVI योऽन आगमनपर्यन्तं युष्माकं समीपे व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां लेपनानि यासन् ततः प्रभृति ईश्वरराज्यस्य सुसंवाहः प्रयरति, ऐकैको लोकस्तन्मध्यं यत्नेन प्रविशति या।

XXVII વરં નભસઃ પૃથિવ્યાશ્ચ લોપો ભવિષ્યતિ તથાપિ વ્યવસ્થાયા એકબિન્દોરપિ લોપો ન ભવિષ્યતિ।

XXVIII યઃ કશ્ચિત્ સ્વીયાં ભાર્યા વિહાય સ્ત્રિયમન્યાં વિવહતિ સ પરદારાન્ ગચ્છતિ, યશ્ચ તા ત્યક્તાં નારીં વિવહતિ સોપિ પરદારાન ગચ્છતિ।

XIX એકો ધની મનુષ્યઃ શુક્લાનિ સૂક્ષ્માણિ વસ્ત્રાણિ પર્યદઘાત્ પ્રતિદિનં પરિતોષરૂપેણાભુંકતાપિવચ્યા

XX સવ્વાફ્રે ક્ષતયુક્ત ઇલિયાસરનામા કશ્ચિદ્ દરિદ્રસ્તસ્ય ધનવતો ભોજનપાત્રાત્ પતિતમ્ ઉચ્છિષ્ટં ભોક્તું વાગ્ધન્ તસ્ય દ્વારે પતિત્વાતિષ્ઠત્;

XXI અથ શ્વાન આગત્ય તસ્ય ક્ષતાન્યલિહન્।

XXII કિયત્કાલાત્પરં સ દરિદ્રઃ પ્રાણાન્ જહૌ; તતઃ સ્વર્ગીયદૂતાસ્તં નીત્વા ઇબ્રાહીમઃ કોડ ઉપવેશયામાસુઃ।

XXIII પશ્ચાત્ સ ધનવાનપિ મમાર, તં શ્મશાને સ્થાપયામાસુશ્ચ; કિન્તુ પરલોકે સ વેદનાકુલઃ સન્ ઉર્દ્ધ્વાં નિરીક્ષ્ય બહુદૂરાદ્ ઇબ્રાહીમં તત્કોડ ઇલિયાસરઞ્ચ વિલોક્ય રુવન્નુવાય;

XXIV હે પિતર્ ઇબ્રાહીમ્ અનુગૃહ્ય અડ્ગુલ્યગ્રભાગં જલે મજ્જયિત્વા મમ જિહ્વાં શીતલાં કર્તુમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરય, યતો વહ્નિશિખાતોહં વ્યથિતોસ્મિ।

XXV તદા ઇબ્રાહીમ્ બભાષે, હે પુત્ર ત્વં જીવન્ સમ્પદં પ્રાપ્તવાન્ ઇલિયાસરસ્તુ વિપદં પ્રાપ્તવાન્ એતત્ સ્મર, કિન્તુ સમ્પ્રતિ તસ્ય સુખં તવ ચ દુઃખં ભવતિ।

XXVI અપરમપિ યુષ્માકમ્ અસ્માકઞ્ચ સ્થાનયો મધ્યે મહદ્વિચ્છેદોડસ્તિ તત એતત્સ્થાનસ્ય લોકાસ્તત્ સ્થાનં યાતું યદ્વા તત્સ્થાનસ્ય લોકા એતત્ સ્થાનમાયાતું ન શક્નુવન્તિ।

XXVII તદા સ ઉક્તવાન્, હે પિતસ્તર્હિ ત્વાં નિવેદયામિ મમ પિતુ ગૌહે યે મમ પઞ્ચ ભ્રાતરઃ સન્તિ

XXVIII તે યથૈતદ્ યાતનાસ્થાનં નાયાસ્યન્તિ તથા મન્ત્રણાં દાતું તેષાં સમીપમ્ ઇલિયાસરં પ્રેરયા

XXIX તત ઇબ્રાહીમ્ ઉવાચ, મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ પુસ્તકાનિ તેષાં નિકટે સન્તિ તે તદ્વચનાનિ મન્યન્તાં।

XXX તદા સ નિવેદયામાસ, હે પિતર્ ઇબ્રાહીમ્ ન તથા, કિન્તુ યદિ મૃતલોકાનાં કશ્ચિત્ તેષાં સમીપં યાતિ તર્હિ તે મનાંસિ વ્યાઘોટયિષ્યન્તિ।

XXXI તત ઇબ્રાહીમ્ જગાદ, તે યદિ મૂસાભવિષ્યદ્વાદિનાઞ્ચ વચનાનિ ન મન્યન્તે તર્હિ મૃતલોકાનાં કસ્મિંશ્ચિદ્ ઉત્થિતેપિ તે તસ્ય મન્ત્રણાં ન મંસ્યન્તે।

XVII

I ઇતઃ પરં યીશુઃ શિષ્યાન્ ઉવાચ, વિઘ્નૈરવશ્યમ્ આગન્તવ્યં કિન્તુ વિઘ્ના યેન ઘટિષ્યન્તે તસ્ય દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ।

II એતેષાં ક્ષુદ્રપ્રાણિનામ્ એકસ્યાપિ વિઘ્નજનનાત્ કણ્ઠબદ્ધપેષણીકસ્ય તસ્ય સાગરાગાઘજલે મજ્જનં ભદ્રં।

III યૂયં સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતઃ; તવ ભ્રાતા યદિ તવ કિચ્ચિદ્ અપરાધ્યતિ તર્હિ તં તર્જય, તેન યદિ મનઃ પરિવર્તયતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા।

IV પુનરેકદિનમધ્યે યદિ સ તવ સપ્તકૃત્વોડપરાધ્યતિ કિન્તુ સપ્તકૃત્વ આગત્ય મનઃ પરિવર્ત્ય મયાપરાદ્ધમ્ ઇતિ વદતિ તર્હિ તં ક્ષમસ્વા।

V તદા પ્રેરિતાઃ પ્રભુમ્ અવદન્ અસ્માકં વિશ્વાસં વર્દ્ધયા।

VI પ્રભુરુવાચ, યદિ યુષ્માકં સર્ષપૈકપ્રમાણો વિશ્વાસોસ્તિ તર્હિ ત્વં સમૂલમુત્પાટિતો ભૂત્વા સમુદ્રે રોપિતો ભવ કથાયામ્ એતસ્યામ્ એતદ્દુઃખરાય કથિતાયાં સ યુષ્માકમાજ્ઞાવહો ભવિષ્યતિ।

VII અપરં સ્વદાસે હલં વાહયિત્વા વા પશૂન્ ચારયિત્વા ક્ષેત્રાદ્ આગતે સતિ તં વદતિ, એહિ ભોક્તુમુપવિશ, યુષ્માકમ્ એતાદૃશઃ કોસ્તિ?

VIII વરઞ્ચ પૂર્વ્વ મમ ખાદમાસાદ્ય યાવદ્ ભુક્તે પિવામિ ચ તાવદ્ બદ્ધકટિઃ પરિચર પશ્ચાત્ ત્વમપિ ભોક્ષ્યસે પાસ્યસિ ચ કથામીદૃશીં કિં ન વક્ષ્યતિ?

IX તેન દાસેન પ્રભોરાજાનુરૂપે કર્મણિ કૃતે પ્રભુઃ કિં તસ્મિન્ બાધિતો જાતઃ? નેત્યં બુધ્યતે મયા।

X ઇત્યં નિરૂપિતેષુ સર્વકર્મસુ કૃતેષુ સત્ત્વુ યૂયમપીદં વાક્યં વદથ, વયમ્ અનુપકારિણો દાસા અસ્માભિર્યદ્દેહત્કર્તવ્યં તન્માત્રમેવ કૃતાં।

- XI स यिउशालभि यात्रां कुर्वन् शोमिरोएगालीएदशमध्येन गच्छति,
 XII अेतर्हि कुत्रयिद् ग्रामे प्रवेशमात्रे दशकुष्णिनस्तं साक्षात् कृत्वा
 XIII दूरे तिष्ठनत उच्यै र्वक्तुमारेभिरे, डे प्रभो यीशो द्यस्वास्मान्
 XIV ततः स तान् दृष्ट्वा जगाद, यूयं याजकानां समीपे स्वान् दर्शयत,
 ततस्ते गच्छन्तो रोगात् परिष्कृताः।
 XV तदा तेषामेकः स्वं स्वस्थं दृष्ट्वा प्रोच्यैरीश्वरं धन्यं वदन्
 व्याधुत्यायातो यीशो गुणाननुवदन् तय्यरणाधोभूमौ पपात;
 XVI स यासीत् शोमिरोएी।
 XVII तदा यीशुवदत्, दशजनाः किं न परिष्कृताः? तह्यन्ये नवजनाः
 कुत्र?
 XVIII ईश्वरं धन्यं वदन्तम् अेनं विदेशिनं विना कोप्यन्यो न प्राप्यता
 XIX तदा स तमुवाच, त्वमुत्थाय याहि विश्वासस्ते त्वां स्वस्थं
 कृतवान्।
 XX अथ क्देश्वरस्य राजत्वं भविष्यतीति डिउशिभिः पृष्टे स
 प्रत्युवाच, ईश्वरस्य राजत्वम् अैश्वर्यदर्शनेन न भविष्यति।
 XXI अत अेतस्मिन् पश्य तस्मिन् वा पश्य, एति वाक्यं लोका वक्तुं
 न शक्यन्ति, ईश्वरस्य राजत्वं युष्माकम् अन्तरेवास्ते।
 XXII ततः स शिष्यान् जगाद, यदा युष्माभि र्मनुजसुतस्य दिनमेकं
 द्रष्टुम् वाञ्छिष्यते किन्तु न दर्शिष्यते, ईदृक्काल आयाति।
 XXIII तदात्र पश्य वा तत्र पश्येति वाक्यं लोका वक्ष्यन्ति, किन्तु तेषां
 पश्चात् मा यात, मानुगच्छत या।
 XXIV यतस्तडिद् यथाकाशैकदिश्युदिय तदन्यामपि दिशं व्याप्य
 प्रकाशते तद्गतं निजदिने मनुजसूनुः प्रकाशिष्यते।
 XXV किन्तु तत्पूर्वं तेनानेकानि दुःखानि
 भोक्तव्यान्येतद्वर्त्तमानलोकैश्च सोऽवज्ञातव्यः।
 XXVI नोऽस्य विद्यमानकाले यथाभवत् मनुष्यसूनोः कालेपि तथा
 भविष्यति।

XXVII यावत्कालं नोडो मडापोतं नारोडद् आप्लाविवार्य्येत्य सव्वं नानाशयय्य तावत्कालं यथा लोका अभुञ्जतापिवन् व्यवहन् व्यवाहयंश्च;

XXVIII एत्थं लोटो वर्त्तमानङ्गालेपि यथा लोका भोजनपानकयविक्रयरोपणगृहनिर्माणाकम्मसु प्रावर्त्तन्त,

XXIX किन्तु यदा लोट् सिद्धोमो निर्जगाम तदा नत्तसः सगन्धकाग्निवृष्टिर्भूत्वा सव्वं व्यनाशयत्

XXX तद्धन् मानवपुत्रप्रकाशदिनेपि भविष्यति।

XXXI तदा यद्दि कश्चिद् गृहोपरि तिष्ठति तर्हि स गृहमध्यात् किमपि द्रव्यमानेतुम् अवरुह्य नैतु; यश्च क्षेत्रे तिष्ठति सोपि व्याघृत्य नायातु।

XXXII लोटः पत्नीं स्मरता।

XXXIII यः प्राणान् रक्षितुं येष्टिष्यते स प्राणान् हारयिष्यति यस्तु प्राणान् हारयिष्यति सअेव प्राणान् रक्षिष्यति।

XXXIV युष्मानहं वय्मि तस्यां रात्रौ शय्यैकगतयो लोकायोरेको धारिष्यते परस्त्यक्ष्यते।

XXXV स्त्रियौ युगपत् पेषणीं व्यावर्त्तयिष्यतस्तयोरेका धारिष्यते परात्यक्ष्यते।

XXXVI पुरुषौ क्षेत्रे स्थास्यतस्तयोरेको धारिष्यते परस्त्यक्ष्यते।

XXXVII तदा ते पप्रच्छुः, हे प्रभो कुत्रेत्यं भविष्यति? ततः स उवाच, यत्र शवस्तिष्ठति तत्र गृध्रा मिलन्ति।

XVIII

I अपरञ्च लोकैरकलान्तैर्निरन्तरं प्रार्थयितव्यम् एत्याशयेन यीशुना दृष्टान्त अेकः कथितः।

II कुत्रयिन्नगरे कश्चित् प्राड्विवाक आसीत् स ईश्वरान्नाभिभेत् मानुषांश्च नामन्यता।

III अथ तत्पुरवासिनी कायिद्विधवा तत्समीपमेत्य विवादिना सह मम विवाहं परिष्कुर्विति निवेद्यमासा।

IV ततः स प्राड्विवाकः कियदिनानि न तदङ्गीकृतवान् पश्चाच्चित्ते चिन्तयामास, यद्यपीश्वरान्न बिभेमि मनुष्यानपि न मन्ये

V तथाप्येषा विधवा मां क्लिञ्चाति तस्मादस्या विवाहं परिष्करिष्यामि नोयेत् सा सदागत्य मां व्यग्रं करिष्यति।

VI पश्चात् प्रभुरवदद् असावन्यायप्राड्विवाको यदाह तत्र मनो निधध्वां

VII ईश्वरस्य ये ऽभिरुचयितलोका दिवानिशं प्रार्थयन्ते स बलुदिनानि विलम्ब्यापि तेषां विवादान् किं न परिष्करिष्यति?

VIII युष्मानहं वदामि त्वरया परिष्करिष्यति, किन्तु यदा मनुष्यपुत्र आगमिष्यति तदा पृथिव्यां किमीदृशं विश्वासं प्राप्स्यति?

IX ये स्वान् धार्मिकान् ज्ञात्वा परान् तुच्छीकुर्वन्ति अतादृग्भ्यः, क्रियद्भ्य एभं दृष्टान्तं कथयामासा

X अेकः किञ्चयपरः करसञ्चायी द्वाविमौ प्रार्थयितुं मन्दिरं गतौ।

XI ततोऽसौ किञ्चयकपार्श्वे तिष्ठन् ह्ये ईश्वर अहमन्यलोकवत् लोठयितान्यायी पारदारिकश्च न भवामि अस्य करसञ्चायिनस्तुल्यश्च न, तस्मात्त्वां धन्यं वदामि।

XII सप्तसु दिनेषु दिनद्वयमुपवसाभि सर्क्सम्पत्ते दशमांशं ददामि य, अेतत्कथां कथयन् प्रार्थयामासा

XIII किन्तु स करसञ्चायि दूरे तिष्ठन् स्वर्गं द्रष्टुं नेच्छन् वक्षसि कराघातं कुर्वन् ह्ये ईश्वर पापिष्ठं मां दयस्व, एत्थं प्रार्थयामासा।

XIV युष्मानहं वदामि, तयोर्द्वयो र्मध्ये केवलः करसञ्चायी पुण्यवत्त्वेन गणितो निजगृहं जगाम, यतो यः कश्चित् स्वमुन्नमयति स नामयिष्यते किन्तु यः कश्चित् स्वं नमयति स उन्नमयिष्यते।

XV अथ शिशूनां गात्रस्पर्शार्थं लोकास्तान् तस्य समीपमानिन्युः शिष्यास्तद् दृष्टवानेतन् तर्जयामासुः,

XVI किन्तु यीशुस्तानाडूय जगाद, मन्निकटम् आगन्तुं शिशून् अनुजानीध्वं तांश्च मा वारयत; यत ईश्वरराज्याधिकारिण्ये अेषां सदृशाः।

XVII अहं युष्मान् यथार्थं वदामि, यो जनः शिशोः सदृशो भूत्वा ईश्वरराज्यं न गृह्णाति स केनापि प्रकारेण तत् प्रवेष्टुं न शक्नोति।

XXVIII अपरम् ऐकोधिपतिस्तं पप्रच्छ, उे परमगुरो, अनन्तायुषः प्राप्तये मया किं कर्त्तव्यं?

XXIX यीशुरुवाय, मां कुतः परमं वदसि? ईश्वरं विना कोपि परमो न भवति।

XX परदारान् मा गच्छ, नरं मा जडि, मा योरय, मिथ्यासाक्ष्यं मा देहि, मातरं पितरञ्च संमन्यस्व, अेता या आज्ञाः सन्ति तास्त्वं ज्ञानासि।

XXI तदा स उवाय, बाल्यकालात् सर्वा अेता आयराभि।

XXII एति कथां श्रुत्वा यीशुस्तमवदत्, तथापि तवैकं कर्म न्यूनमास्ते, निजं सर्वस्वं विक्रीय दरिद्रेभ्यो वितर, तस्मात् स्वर्गं धनं प्राप्स्यसि; तत आगत्य ममानुगामी भव।

XXIII किन्त्वेतां कथां श्रुत्वा सोधिपतिः शुशोय, यतस्तस्य बहुधनमासीत्।

XXIV तदा यीशुस्तमतिशोकान्वितं दृष्ट्वा जगाद, धनवताम् ईश्वरराज्यप्रवेशः कीदृग् दुष्करः।

XXV ईश्वरराज्ये धनिनः प्रवेशात् सूयेश्छिद्रेण मडाङ्गस्य गमनागमने सुकरे।

XXVI श्रोतारः पप्रच्छुस्तर्हि केन परित्राणं प्राप्स्यते?

XXVII स उक्तवान्, यन् मानुषेणशक्यं तद् ईश्वरेण शक्यं।

XXVIII तदा पितर उवाय, पश्य वयं सर्वस्वं परित्यज्य तव पश्चाद्गामिनोऽभवाम।

XXIX ततः स उवाय, युष्मानडं यथार्थं वदामि, ईश्वरराज्यार्थं गृहं पितरौ त्रातृगणं ज्ञयां सन्तानांश्च त्यक्तवा।

XXX एड काले ततोऽधिकं परकाले ऽनन्तायुश्च न प्राप्स्यति लोक ईदृशः कोपि नास्ति।

XXXI अनन्तरं स द्वादशशिष्यानाडूय बभाषे, पश्यत वयं यिज्ञालभनगरं यामः, तस्मात् मनुष्यपुत्रे भविष्यद्वादिभिः कृतं यदस्ति तदनुत्पं तं प्रति घटिष्यते;

XXXII वस्तुतस्तु सोऽन्यदेशीयानां हस्तेषु समर्पयिष्यते, ते तमुपलसिष्यन्ति, अन्यायमायरिष्यन्ति तद्गुणि निष्ठीवं निक्षेप्यन्ति, कशाभिः प्रहृत्य तं हनिष्यन्ति य,

XXXIII किन्तु तृतीयदिने स श्मशानाद् उत्थास्यति।

XXXIV अतस्याः कथाया अभिप्रायं किञ्चिदपि ते बोद्धुं न शक्नुः तेषां निकटेऽस्पष्टतवात् तस्यैतासां कथानाम् आशयं ते ज्ञातुं न शक्नुश्च।

XXXV अथ तस्मिन् यिरीडोः पुरस्थान्तिकं प्राप्ते कश्चिदन्धः पथः पार्श्व उपविश्य भिक्षाम् अकरोत्

XXXVI स लोकसमूहस्य गमनशब्दं श्रुत्वा तत्कारणं पृष्टवान्।

XXXVII नासरतीययीशुर्यातीति लोकैरुक्ते स उच्यैर्वक्तुमारेभे,

XXXVIII हे दायूदः सन्तान यीशो मां दयस्वा

XXXIX ततोऽग्रगामिनस्तं मौनी तिष्ठेति तर्जयामासुः किन्तु स पुनारुवन् उवाच, हे दायूदः सन्तान मां दयस्वा

XL तदा यीशुः स्थगितो भूत्वा स्वान्तिके तमानेतुम् आदिदेश।

XLI ततः स तस्यान्तिकम् आगत्य, तदा स तं पप्रच्छ, त्वं किमिच्छसि? त्वदर्थमहं किं करिष्यामि? स उक्तवान्, हे प्रभोऽहं द्रष्टुं लभे।

XLII तदा यीशुरुवाच, दृष्टिशक्तिं गृह्णाण तव प्रत्ययस्त्वां स्वस्थं कृतवान्।

XLIII ततस्तत्क्षणात् तस्य यक्षुषी प्रसन्ने; तस्मात् स ईश्वरं धन्यं वदन् तत्पश्चाद् ययौ, तदालोक्य सर्वे लोका ईश्वरं प्रशंसितुम् आरेभिरे।

XIX

I यदा यीशु यिरीडोपुरं प्रविश्य तन्मध्येन गच्छंस्तदा

II सङ्केयनामा करसञ्चायिनां प्रधानो धनवानेको

III यीशुः कीदृशिति द्रष्टुं येषितवान् किन्तु पर्षत्वाल्लोकसंघमध्ये तद्दर्शनमप्राप्य

IV येन पथा स यास्यति तत्पथेऽग्रे धावित्वा तं द्रष्टुम् उडुम्बरतरमारुरोह।

V પશ્ચાદ્ યીશુસ્તસ્થાનમ્ ઇત્વા ઊર્ધ્ધ્વં વિલોક્ય તં દૃષ્ટવાવાદીત્, હે સક્કેય ત્વં શીઘ્રમવરોહ મયાઘ ત્વદ્ગ્રહે વસ્તવ્યાં

VI તતઃ સ શીઘ્રમવરુદ્ધ સાહ્યાદં તં જગ્રાહ

VII તદ્ દૃષ્ટવા સર્વો વિવદમાના વક્તુમારેભિરે, સોતિથિત્વેન દુષ્ટલોકગૃહં ગચ્છતિ

VIII કિન્તુ સક્કેયો દણ્ડાયમાનો વક્તુમારેભે, હે પ્રભો પશ્ય મમ યા સમ્પત્તિરસ્તિ તદદર્શ્ય દરિદ્રેભ્યો દદે, અપરમ્ અન્યાયં કૃત્વા કસ્માદપિ યદિ કદાપિ કિચ્ચિત્ મયા ગૃહીતં તર્હિ તચ્ચતુર્ગુણં દદામિ

IX તદા યીશુસ્તમુક્તવાન્ અયમપિ ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનોડતઃ કારણાદ્ અદાસ્ય ગૃહે ત્રાણમુપસ્થિતાં

X યદ્ હારિતં તત્ મૃગયિતું રક્ષિતુચ્ચ મનુષ્યપુત્ર આગતવાન્

XI અથ સ ચિરશાલમઃ સમીપ ઉપાતિષ્ઠદ્ ઇશ્વરરાજત્વસ્થાનુષ્ઠાનં તદૈવ ભવિષ્યતીતિ લોકૈરન્વભૂયત, તસ્માત્ સ શ્રોતૃભ્યઃ પુનર્દૃષ્ટાન્તકથામ્ ઉત્થાપ્ય કથયામાસા

XII કોપિ મહાલ્લોકો નિજાર્થં રાજત્વપદં ગૃહીત્વા પુનરાગન્તું દૂરદેશં જગામ

XIII યાત્રાકાલે નિજાન્ દશદાસાન્ આહૂય દશસ્વર્ણમુદ્રા દત્વા મમાગમનપર્યન્તં વાણિજ્યં કુરુતેત્યાદિદેશ

XIV કિન્તુ તસ્ય પ્રજાસ્તમવજ્ઞાય મનુષ્યમેનમ્ અસ્માકમુપરિ રાજત્વં ન કારયિવ્યામ ઇમાં વાર્તાં તન્નિકટે પ્રેરયામાસુઃ

XV અથ સ રાજત્વપદં પ્રાપ્યાગતવાન્ એકૈકો જનો બાણિજ્યેન કિં લબ્ધવાન્ ઇતિ જ્ઞાતું યેષુ દાસેષુ મુદ્રા અર્પયત્ તાન્ આહૂયાનેતુમ્ આદિદેશ

XVI તદા પ્રથમ આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવ તયૈકયા મુદ્રયા દશમુદ્રા લબ્ધાઃ

XVII તતઃ સ ઉવાચ ત્વમુત્તમો દાસઃ સ્વલ્પેન વિશ્વાસ્યો જાત ઇતઃ કારણાત્ ત્વં દશનગરાણામ્ અધિપો ભવા

XVIII દ્વિતીય આગત્ય કથિતવાન્, હે પ્રભો તવૈકયા મુદ્રયા પચ્ચમુદ્રા લબ્ધાઃ

XIX તતઃ સ ઉવાચ, ત્વં પચ્ચાનાં નગરાણામધિપતિ ભવા

XX તતોન્ય આગત્ય કથયામાસ, હે પ્રભો પશ્ય તવ યા મુદ્રા અહં વસ્ત્રે બદ્ધવાસ્થાપયં સેયં।

XXI ત્વં કૃપણો યન્નાસ્થાપયસ્તદપિ ગૃહ્ણાસિ, યન્નાવપસ્તદેવ ય છિનત્સિ તતોહં ત્વત્તો ભીતઃ।

XXII તદા સ જગાદ, રે દુષ્ટદાસ તવ વાક્યેન ત્વાં દોષિણં કરિષ્યામિ, યદહં નાસ્થાપયં તદેવ ગૃહ્ણામિ, યદહં નાવપન્ન તદેવ છિનન્મિ, એતાદૃશઃ કૃપણોહમિતિ યદિ ત્વં જાનાસિ,

XXIII તર્હિ મમ મુદ્રા બણિજાં નિકટે કુતો નાસ્થાપયઃ? તયા કૃતેડહમ્ આગત્ય કુસીદેન સાર્દ્ધં નિજમુદ્રા અપ્રાપ્સ્યમ્।

XXIV પશ્ચાત્ સ સમીપસ્થાન્ જનાન્ આજ્ઞાપયત્ અસ્માત્ મુદ્રા આનીય યસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ તસ્મૈ દત્તા।

XXV તે પ્રોચુઃ પ્રભોડસ્ય દશમુદ્રાઃ સન્તિ।

XXVI યુષ્માનહં વદામિ યસ્યાશ્રયે વદ્ધતે ડધિકં તસ્મૈ દાયિષ્યતે, કિન્તુ યસ્યાશ્રયે ન વદ્ધતે તસ્ય યદ્દસ્તિ તદપિ તસ્માન્ નાયિષ્યતે।

XXVII કિન્તુ મમાધિપતિત્વસ્ય વશત્વે સ્થાતુમ્ અસમ્મન્યમાના યે મમ રિપવસ્તાનાનીય મમ સમક્ષં સંહરતા।

XXVIII ઇત્યુપદેશકથાં કથયિત્વા સોગ્રગઃ સન્ ચિરૂશાલમપુરં યયૌ।

XXIX તતો બૈત્કગીબૈથનીયાગ્રામયોઃ સમીપે જૈતુનાદ્રેરન્તિકમ્ ઇત્વા શિષ્યદ્વયમ્ ઇત્યુક્ત્વા પ્રેષયામાસ,

XXX યુવામમું સમ્મુખસ્થગ્રામં પ્રવિશ્યૈવ યં કોપિ માનુષઃ કદાપિ નારોહત્ તં ગર્દભશાવકં બદ્ધં દ્રક્ષ્યથસ્તં મોચયિત્વાનયતાં।

XXXI તત્ર કુતો મોચયથઃ? ઇતિ ચેત્ કોપિ વક્ષ્યતિ તર્હિ વક્ષ્યથઃ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તે।

XXXII તદા તૌ પ્રરિતૌ ગત્વા તત્કથાનાસારેણ સર્વ્વં પ્રાપ્તૌ।

XXXIII ગર્દભશાવકમોચનકાલે તત્વામિન ઊચુઃ, ગર્દભશાવકં કુતો મોચયથઃ?

XXXIV તાવૂચતુઃ પ્રભોરત્ર પ્રયોજનમ્ આસ્તે।

XXXV પશ્ચાત્ તૌ તં ગર્દભશાવકં યીશોરન્તિકમાનીય તત્પૃષ્ઠે નિજવસનાનિ પાતયિત્વા તદ્દુપરિ યીશુમારોહયામાસતુઃ।

XXXVI અથ યાત્રાકાલે લોકાઃ પથિ સ્વવસ્ત્રાણિ પાતયિતુમ્ આરેભિરે

XXXVII અપરં જૈતુનાદ્રેરુપત્યકામ્ ઇત્વા શિષ્યસંઘઃ પૂર્વદૃષ્ટાનિ મહાકર્માણિ સ્મૃત્વા,

XXXVIII યો રાજા પ્રભો નમ્નાયાતિ સ ધન્યઃ સ્વર્ગે કુશલં સર્વોચ્ચે જયધ્વનિ ભવતુ, કથામેતાં કથયિત્વા સાનન્દમ્ ઉચૈરીશ્વરં ધન્યં વક્તુમારેભે

XXXIX તદા લોકારણ્યમધ્યસ્થાઃ કિયન્તઃ ફિરિશિનસ્તત્ શ્રુત્વા યીશું પ્રોચુઃ, હે ઉપદેશક સ્વશિષ્યાન્ તર્જયા

XL સ ઉવાચ, યુષ્માનહં વદામિ યદમી નીરવાસ્તિષ્ઠન્તિ તર્હિ પાષાણા ઉચૈઃ કથાઃ કથયિષ્યન્તિ

XLI પશ્ચાત્ તત્પુરાન્તિકમેત્ય તદવલોક્ય સાશ્રુપાતં જગાદ,

XLII હા હા ચેત્ ત્વમગ્રેડજ્ઞાસ્યથાઃ, તવાસ્મિન્નેવ દિને વા યદિ સ્વમજ્જલમ્ ઉપાલપ્સ્યથાઃ, તર્હ્યુત્તમમ્ અભવિષ્યત્, કિન્તુ ક્ષણેસ્મિન્ તત્તવ દૃષ્ટેરગોચરમ્ ભવતિ

XLIII ત્વં સ્વત્રાણકાલે ન મનો ન્યઘત્યા ઇતિ હેતો ર્યત્કાલે તવ રિપવસ્ત્વાં ચતુર્દિક્ષુ પ્રાચીરેણ વેષ્ટયિત્વા રોત્સ્યન્તિ

XLIV બાલકૈઃ સાર્દ્ધં ભૂમિસાત્ કરિષ્યન્તિ ચ ત્વન્મધ્યે પાષાણૌકોપિ પાષાણોપરિ ન સ્થાસ્યતિ ચ, કાલ ઈદૃશ ઉપસ્થાસ્યતિ

XLV અથ મધ્યેમન્દિરં પ્રવિશ્ય તત્રત્યાન્ ક્રયિવિક્રયિણો બહિષ્કુર્વન્

XLVI અવદત્ મદ્દૃહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ લિપિરાસ્તે કિન્તુ યૂયં તદેવ ચૈરાણાં ગહ્વરં કુરુથા

XLVII પશ્ચાત્ સ પ્રત્યહં મધ્યેમન્દિરમ્ ઉપદિદેશ; તતઃ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાચીનાશ્ચ તં નાશયિતું ચિચેષ્ટિરે;

XLVIII કિન્તુ તદુપદેશે સર્વે લોકા નિવિષ્ટયિતાઃ સ્થિતાસ્તસ્માત્ તે તત્કર્તુ નાવકાશં પ્રાપુઃ

XX

I અથૈકદા યીશુ મનિદરે સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનુપદિશતિ, એતર્હિ પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાઃ પ્રાઞ્ચશ્ચ તન્નિકટમાગત્ય પપ્રચ્છુઃ

II કયાજાયા ત્વં કર્માણ્યેતાનિ કરોષિ? કો વા ત્વામાજ્ઞાપયત્? તદસ્માન્ વદા

III સ પ્રત્યુવાચ, તર્હિ યુષ્માનપિ કથામેકાં પૃચ્છામિ તસ્યોત્તરં વદતા

IV યોહનો મજ્જનમ્ ઈશ્વરસ્ય માનુષાણાં વાજ્ઞાતો જાતં?

V તતસ્તે મિથો વિવિચ્ય જગદ્ઃ, યદીશ્વરસ્ય વદામસ્તર્હિ તં કુતો ન પ્રત્યૈત સ ઇતિ વક્ષ્યતિ

VI યદિ મનુષ્યસ્યેતિ વદામસ્તર્હિ સર્વે લોકા અસ્માન્ પાષાણૈર્હનિષ્યન્તિ યતો યોહન્ ભવિષ્યદ્વાદીતિ સર્વે દૃઢે જાનન્તિ

VII અતએવ તે પ્રત્યૂચુઃ કસ્યાજાયા જાતમ્ ઇતિ વક્તું ન શક્નુમઃ!

VIII તદા યીશુરવદત્ તર્હિ કયાજાયા કર્માણ્યેતાતિ કરોમીતિ ચ યુષ્માન્ ન વક્ષ્યામિ

IX અથ લોકાનાં સાક્ષાત્ સ ઇમાં દૃષ્ટાન્તકથાં વક્તુમારેભે, કશ્ચિદ્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં કૃત્વા તત્ ક્ષેત્રં કૃષીવલાનાં હસ્તેષુ સમર્પ્ય બહુકાલાર્થ દૂરદેશં જગામા

X અથ ફલકાલે ફલાનિ ગ્રહીતુ કૃષીવલાનાં સમીપે દાસં પ્રાહિણોત્ કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં પ્રહત્ય રિક્તહસ્તં વિસસર્જુઃ!

XI તતઃ સોધિપતિઃ પુનરન્યં દાસં પ્રેષયામાસ, તે તમપિ પ્રહત્ય કુવ્યવહત્ય રિક્તહસ્તં વિસસૃજુઃ!

XII તતઃ સ તૃતીયવારમ્ અન્યં પ્રાહિણોત્ તે તમપિ ક્ષતાઙ્ગ કૃત્વા બહિર્નિચિક્ષિપુઃ!

XIII તદા ક્ષેત્રપતિર્વિચારયામાસ, મમેદાનીં કિં કર્તવ્યં? મમ પ્રિયે પુત્રે પ્રહિતે તે તમવશ્યં દૃષ્ટવા સમાદરિષ્યન્તે

XIV કિન્તુ કૃષીવલાસ્તં નિરીક્ષ્ય પરસ્પરં વિવિચ્ય પ્રોચુઃ, અયમુત્તરાધિકારી આગચ્છતૈનં હન્મસ્તતોધિકારોસ્માકં ભવિષ્યતિ

XV તતસ્તે તં ક્ષેત્રાદ્ બહિર્નિપાત્ય જઘ્નુસ્તસ્માત્ સ ક્ષેત્રપતિસ્તાન્ પ્રતિ કિં કરિષ્યતિ?

XVI સ આગત્ય તાન્ કૃષીવલાન્ હત્વા પરેષાં હસ્તેષુ તત્ક્ષેત્રં સમર્પયિષ્યતિ; ઇતિ કથાં શ્રુત્વા તે ડવદન્ એતાદૃશી ઘટના ન ભવતુ!

XVII કિન્તુ ચીશુસ્તાનવલોક્ય જગાદ, તર્હિ, સ્થપતયઃ કરિષ્યન્તિ ગ્રાવાણં યન્તુ તુચ્છકં પ્રધાનપ્રસ્તરઃ કોણે સ એવ હિ ભવિષ્યતિ એતસ્ય શાસ્ત્રીયવચનસ્ય કિં તાત્પર્યં?

XVIII અપરં તત્પાષાણોપરિ યઃ પતિષ્યતિ સ ભંક્ષયતે કિન્તુ યસ્યોપરિ સ પાષાણઃ પતિષ્યતિ સ તેન ધૂલિવચ્ ચૂર્ણીભવિષ્યતિ!

XIX સોસ્માકં વિરુદ્ધં દૃષ્ટાન્તમિમં કથિતવાન્ ઇતિ જ્ઞાત્વા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તદૈવ તં ધર્તુ વવાગ્ધુઃ કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ!

XX અતએવ તં પ્રતિ સતર્કાઃ સન્તઃ કથં તદ્વાક્યદોષં ધૃત્વા તં દેશાધિપસ્ય સાધુવેશધારિણશ્ચરાન્ તસ્ય સમીપે પ્રેષયામાસુઃ!

XXI તદા તે તં પપ્રચ્છુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ યથાર્થ કથયન્ ઉપદિશતિ, કમપ્યનપેક્ષ્ય સત્યત્વેનૈશ્વરં માર્ગમુપદિશતિ, વયમેતજ્જાનીમઃ!

XXII કૈસરરાજાય કરોસ્માભિ દૈયો ન વા?

XXIII સ તેષાં વચ્ચનં જ્ઞાત્વાવદત્ કુતો માં પરીક્ષધ્વે? માં મુદ્રામેકં દર્શયત!

XXIV ઇહ લિખિતા મૂર્તિરિયં નામ ચ કસ્ય? તેડવદન્ કૈસરસ્યા

XXV તદા સ ઉવાચ, તર્હિ કૈસરસ્ય દ્રવ્યં કૈસરાય દત્તઃ ઈશ્વરસ્ય તુ દ્રવ્યમીશ્વરાય દત્ત!

XXVI તસ્માલ્લોકાનાં સાક્ષાત્ તત્કથાયાઃ કમપિ દોષં ધર્તુમપ્રાપ્ય તે તસ્યોત્તરાદ્ આશ્ચર્ય્ય મન્યમાના મૌનિનસ્તસ્થુઃ!

XXVII અપરચ્ચ શ્મશાનાદુત્થાનાનફીકારિણાં સિદ્ધકિનાં કિયન્તો જના આગત્ય તં પપ્રચ્છુઃ,

XXVIII હે ઉપદેશક શાસ્ત્રે મૂસા અસ્માન્ પ્રતીતિ લિલેખ યસ્ય ભ્રાતા ભાર્યાયાં સત્યાં નિઃસન્તાનો મિયતે સ તજ્જાયાં વિવદ્ય તદ્વશમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ!

XXIX તથાય કેચિત્ સપ્ત ભ્રાતર આસન્ તેષાં જયેષ્ઠો ભ્રાતા વિવદ્ય નિરપત્યઃ પ્રાણાન્ જહૌ!

XXX અથ દ્વિતીયસ્તસ્ય જાયાં વિવહ્ય નિરપત્યઃ સન્ મમારા તૃતીયશ્ચ તામેવ વ્યુવાહઃ;

XXXI ઇત્યં સપ્ત ભ્રાતરસ્તામેવ વિવહ્ય નિરપત્યાઃ સન્તો મમ્બુઃ।

XXXII શેષે સા સ્ત્રી ચ મમારા

XXXIII અતએવ શ્મશાનાદુત્થાનકાલે તેષાં સપ્તજનાનાં કસ્ય સા ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યતઃ સા તેષાં સપ્તાનામેવ ભાર્યાસીત્।

XXXIV તદા યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, એતસ્ય જગતો લોકા વિવહન્તિ વાગદત્તાશ્ચ ભવન્તિ

XXXV કિન્તુ યે તજ્જગતપ્રાપ્તિયોગ્યત્વેન ગણિતાં ભવિષ્યન્તિ શ્મશાનાચ્ચોત્થાસ્યન્તિ તે ન વિવહન્તિ વાગદત્તાશ્ચ ન ભવન્તિ,

XXXVI તે પુન ન મ્રિયન્તે કિન્તુ શ્મશાનાદુત્થાપિતાઃ સન્ત ઈશ્વરસ્ય સન્તાનાઃ સ્વર્ગીયદૂતાનાં સદૃશાશ્ચ ભવન્તિ।

XXXVII અધિકન્તુ મૂસાઃ સ્તમ્બોપાખ્યાને પરમેશ્વર ઈબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબશ્ચેશ્વર ઇત્યુક્ત્વા મૃતાનાં શ્મશાનાદ્ ઉત્થાનસ્ય પ્રમાણં લિલેખા

XXXVIII અતએવ ચ ઈશ્વરઃ સ મૃતાનાં પ્રભુ ન કિન્તુ જીવતામેવ પ્રભુઃ, તન્નિકટે સર્વે જીવન્તઃ સન્તિ।

XXXIX ઇતિ શ્રુત્વા કિયન્તોઘ્યાપકા ઊચુઃ, હે ઉપદેશક ભવાન્ ભદ્રં પ્રત્યુક્તવાન્।

XL ઇતઃ પરં તં કિમપિ પ્રષ્ટં તેષાં પ્રગલ્ભતા નાભૂત્।

XLI પશ્ચાત્ સ તાન્ ઉવાચ, યઃ ખ્રીષ્ટઃ સ દાયૂદઃ સન્તાન એતાં કથાં લોકાઃ કથં કથયન્તિ?

XLII યતઃ મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ। તવ શત્રૂનહં યાવત્ પાદપીઠં કરોમિ ના તાવત્ કાલં મદીયે ત્વં દક્ષપાર્શ્વ ઉપાવિશા

XLIII ઇતિ કથાં દાયૂદ્ સ્વયં ગીતગ્રન્થેઽવદત્।

XLIV અતએવ યદિ દાયૂદ્ તં પ્રભું વદતિ, તર્હિ સ કથં તસ્ય સન્તાનો ભવતિ?

XLV પશ્ચાદ્ યીશુઃ સર્વજનાનાં કાર્ણગોચરે શિષ્યાનુવાચ,

XLVI येऽध्यापका दीर्घपरिच्छेदं परिधाय भ्रमन्ति, उट्टापणयो र्भस्कारे भोजनगोष्ठस्य प्रोख्यासने भोजनगृहस्य प्रधानस्थाने य प्रीयन्ते

XLVII विधवानां सर्व्वस्वं ग्रसित्वा छलेन दीर्घकालं प्रार्थयन्ते य तेषु सावधाना भवत, तेषामुग्रदण्डो भविष्यति।

XXI

I अथ धनिलोका भाण्डागारे धनं निक्षिपन्ति स तदेव पश्यति,

II अेतर्हि कायिदीना विधवा पणद्वयं निक्षिपति तद् दृष्ट्वा

III ततो यीशुरुवाय युष्मानहं यथार्थं वदामि, दरिद्रेयं विधवा सर्व्वेभ्योधिकं न्यक्षेप्सीत्,

IV यतोऽन्ये स्वप्राण्यधनेभ्य ईश्वराय किञ्चित् न्यक्षेप्सुः, किन्तु दरिद्रेयं विधवा दिनयापनार्थं स्वस्य यत् किञ्चित् स्थितं तत् सर्व्वं न्यक्षेप्सीत्।

V अपरञ्च उत्तमप्रस्तरैरुत्सृष्टव्यैश्च मन्दिरं सुशोभतेतरां कैश्चिदित्युक्ते स प्रत्युवाय

VI यूयं यद्विदं निययनं पश्यथ, अस्य पाषाणैकोध्यन्यपाषाणोपरि न स्थास्यति, सर्व्वे भूसाह्वविष्यन्ति कालोयमायाति।

VII तदा ते पप्रच्छुः, हे गुरो घटनेदृशी कदा भविष्यति? घटनाया अेतस्यसश्चिह्नं वा किं भविष्यति?

VIII तदा स जगाद, सावधाना भवत यथा युष्माकं भ्रमं कोपि न ज्ञयति, षीष्टोऽमित्युक्त्वा मम नाम्ना बहव उपस्थास्यन्ति स कालः प्रायेणोपस्थितः, तेषां पश्चान्मा गच्छता

IX युद्धस्योपप्लवस्य य वार्त्ता श्रुत्वा मा शङ्कध्वं, यतः प्रथमम् अेता घटना अवश्यं भविष्यन्ति किन्तु नापाते युगान्तो भविष्यति।

X अपरञ्च कथयामास, तदा देशस्य विपक्षत्वेन देशो राज्यस्य विपक्षत्वेन राज्यम् उत्थास्यति,

XI नानास्थानेषु भडाभूकम्पो दुर्भिक्षं मारी य भविष्यन्ति, तथा व्योमभाण्डस्य भयङ्करदर्शनान्यश्चर्य्यलक्षणानि य प्रकाशयिष्यन्ते।

XII કિન્તુ સર્વાસામેતાસાં ઘટનાનાં પૂર્વ્વ લોકા યુષ્માન્ ધૃત્વા તાડયિષ્યન્તિ, ભજનાલયે કારાયાઞ્ચ સમર્પયિષ્યન્તિ મમ નામકારણાદ્ યુષ્માન્ ભૂપાનાં શાસકાનાઞ્ચ સમ્મુખં નેષ્યન્તિ યા

XIII સાક્ષ્યાર્થમ્ એતાનિ યુષ્માન્ પ્રતિ ઘટિષ્યન્તો

XIV તદા કિમુત્તરં વક્તવ્યમ્ એતત્ ન ચિન્તયિષ્યામ ઇતિ મનઃસુ નિશ્ચિતનુતા

XV વિપક્ષા યસ્માત્ કિમધ્યુત્તરમ્ આપત્તિઞ્ચ કર્તુ ન શક્યન્તિ તાદૃશં વાક્યપટુત્વં જ્ઞાનઞ્ચ યુષ્મભ્યં દાસ્યામિ

XVI કિઞ્ચ યૂયં પિત્રા માત્રા ભ્રાત્રા બન્ધુના જ્ઞાત્યા કુટુમ્બેન ચ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યધ્વે; તતસ્તે યુષ્માકં કઞ્ચન કઞ્ચન ઘાતયિષ્યન્તિ

XVII મમ નામ્નઃ કારણાત્ સર્વે મનુષ્યૈ રૂયમ્ ઋતીયિષ્યધ્વો

XVIII કિન્તુ યુષ્માકં શિરઃકેશૈકોપિ ન વિનંશ્યતિ,

XIX તસ્માદેવ ધૈર્યમવલમ્બ્ય સ્વસ્વપ્રાણાન્ રક્ષતા

XX અપરઞ્ચ ચિરશાલમ્બુરં સૈન્યવેષ્ટિતં વિલોક્ય તસ્યોચ્છિન્નતાયાઃ સમયઃ સમીપ ઇત્યવગમિષ્યથા

XXI તદા ચિહ્નદાદેશસ્થા લોકાઃ પર્વતં પલાયન્તાં, યે ચ નગરે તિષ્ઠન્તિ તે દેશાન્તરં પલાયન્તા, યે ચ ગ્રામે તિષ્ઠન્તિ તે નગરં ન પ્રવિશન્તુ,

XXII યતસ્તદા સમુચિતદણ્ડનાય ધર્મપુસ્તકે યાનિ સર્વાણિ લિખિતાનિ તાનિ સફલાનિ ભવિષ્યન્તિ

XXIII કિન્તુ યા યાસ્તદા ગર્ભવત્યઃ સ્તન્યદાવ્યશ્ચ તામાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ, યત એતાલ્લોકાન્ પ્રતિ કોપો દેશે ચ વિષમદુર્ગતિ ઘટિષ્યતો

XXIV વસ્તુતસ્તુ તે બજ્જધારપરિવ્જ્ઞ લાપ્સ્યન્તે બદ્ધાઃ સન્તઃ સર્વદેશેષુ નાયિષ્યન્તે ચ કિઞ્ચાન્યદેશીયાનાં સમયોપસ્થિતિપર્યન્તં ચિરશાલમ્બુરં તૈઃ પદ્મતલૈ દ્વિલયિષ્યતો

XXV સૂર્યચન્દ્રનક્ષત્રેષુ લક્ષણાદિ ભવિષ્યન્તિ, ભુવિ સર્વદેશીયાનાં દુઃખં ચિન્તા ય સિન્ધૌ વીચીનાં તર્જનં ગર્જનઞ્ચ ભવિષ્યન્તિ

XXVI ભૂભૌ ભાવિઘટનાં ચિન્તયિત્વા મનુજા ભિયામૃતકલ્પા ભવિષ્યન્તિ, યતો વ્યોમમણ્ડલે તેજસ્વિનો દોલાયમાના ભવિષ્યન્તિ

XXVII તદા પરાક્રમેણા મહાતેજસા ચ મેઘાઝઠં મનુષ્યપુત્રમ્ આયાન્તં દ્રક્ષ્યન્તિ।

XXVIII કિન્ત્વેતાસાં ઘટનાનામારમ્ભે સતિ યૂયં મસ્તકાન્યુત્તોલ્ય ઊર્દઘ્વં દ્રક્ષ્યથ, યતો યુષ્માકં મુક્તેઃ કાલઃ સવિધો ભવિષ્યતિ।

XXIX તતસ્તેનૈતદૃષ્ટાન્તકથા કથિતા, પશ્યત ઉડુમ્બરાદિવૃક્ષાણાં

XXX નવીનપત્રાણિ જાતાનીતિ દૃષ્ટ્વા નિદાવકાલ ઉપસ્થિત ઇતિ યથા યૂયં જ્ઞાતું શક્નુથ,

XXXI તથા સર્વાસામાસાં ઘટનાનામ્ આરમ્ભે દૃષ્ટે સતીશ્વરસ્ય રાજત્વં નિકટમ્ ઇત્યપિ જ્ઞાસ્યથા।

XXXII યુષ્માનહં યથાર્થં વદામિ, વિદ્યમાનલોકાનામેષાં ગમનાત્ પૂર્વમ્ એતાનિ ઘટિષ્યન્તો।

XXXIII નભોભુવોર્લોપો ભવિષ્યતિ મમ વાક્ તુ કદાપિ લુપ્તા ન ભવિષ્યતિ।

XXXIV અતએવ વિષમાશનેન પાનેન ચ સાંમારિકચિન્તાભિશ્ચ યુષ્માકં ચિત્તેષુ મત્તેષુ તદ્દિનમ્ અકસ્માદ્ યુષ્માન્ પ્રતિ યથા નોપતિષ્ઠતિ તદર્થં સ્વેષુ સાવધાનાસ્તિષ્ઠતા।

XXXV પૃથિવીસ્થસર્વલોકાન્ પ્રતિ તદ્દિનમ્ ઉન્માથ ઇવ ઉપસ્થાસ્યતિ।

XXXVI યથા યૂયમ્ એતદ્ભાવિઘટના ઉત્તર્તુ મનુજસુતસ્ય સમ્મુખે સંસ્થાતુઞ્ચ યોગ્યા ભવથ કારણાદસ્માત્ સાવધાનાઃ સન્તો નિરન્તરં પ્રાર્થયધ્વાં।

XXXVII અપરઞ્ચ સ દિવા મન્દિર ઉપદિશ્ય રાયૈ જૈતુનાર્દ્રિ ગત્વાતિષ્ઠત્।

XXXVIII તતઃ પ્રત્યૂષે લાકાસ્તત્કથાં શ્રોતું મન્દિરે તદન્તિકમ્ આગચ્છન્।

XXII

I અપરઞ્ચ કિણ્ણવશૂન્યપૂપોત્સવસ્ય કાલ ઉપસ્થિતે

II પ્રધાનયાજકા અધ્યાયકાશ્ચ યથા તં હન્તું શક્નુવન્તિ તથોપાયામ્ અચેષ્ટન્ત કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ।

III એતસ્તિન્ સમયે દ્વાદશશિષ્યેષુ ગણિત ઈષ્કરિયોતીયરૂઢિમાન્ યો યિહૂદાસ્તસ્યાન્તઃકરણં શૈતાનાશ્રિતત્વાત્

IV સ ગત્વા યથા યીશું તેષાં કરેષુ સમર્પયિતું શક્નોતિ તથા મન્ત્રણાં પ્રધાનયાજકૈઃ સેનાપતિભિશ્ચ સહ ચકારા

V તેન તે તુષ્ટાસ્તસ્મૈ મુદ્રાં દાતું પણં ચક્રુઃ।

VI તતઃ સોફ્રીકૃત્ય યથા લોકાનામગોચરે તં પરકરેષુ સમર્પયિતું શક્નોતિ તથાવકાશં ચેષ્ટિતુમારેભો

VII અથ કિણ્વશૂન્યપૂપોત્મવદિને, અર્થાત્ યસ્મિન્ દિને નિસ્તારોત્સવસ્ય મેષો હન્તવ્યસ્તસ્મિન્ દિને

VIII યીશુઃ પિતરં યોહનઆહૂય જગાદ, યુવાં ગત્વાસ્માકં ભોજનાર્થં નિસ્તારોત્સવસ્ય દ્રવ્યાણ્યાસાદયતાં

IX તદા તૌ પપ્રચ્છતુઃ કુયાસાદયાવો ભવતઃ કેચ્છા?

X તદા સોવાદીત્, નગરે પ્રવિષ્ટે કશ્ચિજ્જલકુમ્ભમાદાય યુવાં સાક્ષાત્ કરિષ્યતિ સ યન્નિવેશનં પ્રવિશતિ યુવામપિ તન્નિવેશનં તત્પશ્ચાદિત્વા નિવેશનપતિમ્ ઇતિ વાક્યં વદતાં,

XI યત્રાહં નિસ્તારોત્સવસ્ય ભોજ્યં શિષ્યૈઃ સાહ્યં ભોક્તું શક્નોમિ સાતિથિશાલા઼ા કુત્ર? કથામિમાં પ્રભુસ્ત્વાં પૃચ્છતિ।

XII તતઃ સ જનો દ્વિતીયપ્રકોષ્ઠીયમ્ એકં શસ્તં કોષ્ઠં દર્શયિષ્યતિ તત્ર ભોજ્યમાસાદયતાં

XIII તતસ્તૌ ગત્વા તદ્વાક્યાનુસારેણ સર્વં દૃષ્ટ્વા તત્ર નિસ્તારોત્સવીયં ભોજ્યમાસાદયામાસતુઃ।

XIV અથ કાલ ઉપસ્થિતે યીશુ દ્વાદશભિઃ પ્રેરિતૈઃ સહ ભોક્તુમુપવિશ્ય કથિતવાન્

XV મમ દુઃખભોગાત્ પૂર્વ્વં યુભાભિઃ સહ નિસ્તારોત્સવસ્યૈતસ્ય ભોજ્યં ભોક્તું મયાતિવાગ્મ્ણ કૃતાં

XVI યુષ્માન્ વદામિ, યાવત્કાલમ્ ઈશ્વરરાજ્યે ભોજનં ન કરિષ્યે તાવત્કાલમ્ ઇદં ન ભોક્ષ્યે

XVII તદા સ પાનપાત્રમાદાય ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ કીર્તયિત્વા તેભ્યો દત્વાવદત્, ઇદં ગૃહ્ણીત યૂયં વિભજ્ય પિવતા

XXVIII युष्मान् वदामि यावत्कालम् ईश्वरराजत्वस्य संस्थापनं न भवति तावद् द्राक्षाङ्गलरसं न पास्यामि।

XIX ततः पूषं गृहीत्वा ईश्वरगुणान् कीर्त्तयित्वा भङ्गता तेभ्यो दत्त्वावदत्, युष्मदर्थं समर्पितं यन्मम वपुस्तद्विदं, अेतत् कर्म मम स्मरणार्थं कुरुध्वं।

XX अथ भोजनान्ते तादृशं पात्रं गृहीत्वावदत्, युष्मत्कृते पातितं यन्मम रक्तं तेन निर्णीतनवनियमत्रुपं पानपात्रमिदं।

XXI पश्यत यो मां परकरेषु समर्पयिष्यति स मया सह भोजनासन उपविशति।

XXII यथा निरूपितमास्ते तदनुसारेणा मनुष्यपुत्रस्य गति र्भविष्यति किन्तु यस्तं परकरेषु समर्पयिष्यति तस्य सन्तापो भविष्यति।

XXIII तदा तेषां को जन अेतत् कर्म करिष्यति तत् ते परस्परं प्रष्टुमारेभिरे।

XXIV अपरं तेषां को जनः श्रेष्ठत्वेन गणयिष्यते, अत्रार्थे तेषां विवाद्योभवत्।

XXV अस्मात् कारणात् सोवदत्, अन्यदेशीयानां राजानः प्रजानामुपरि प्रभुत्वं कुर्वन्ति दारुणशासनं कृत्वापि ते भूपतित्वेन विख्याता भवन्ति या।

XXVI किन्तु युष्माकं तथा न भविष्यति, यो युष्माकं श्रेष्ठो भविष्यति स कनिष्ठवद् भवतु, यश्च मुष्यो भविष्यति स सेवकवद्भवतु।

XXVII भोजनोपविष्टपरियारकयोः कः श्रेष्ठः? यो भोजनायोपविशति स किं श्रेष्ठो न भवति? किन्तु युष्माकं मध्येऽहं परियारकघवास्मि।

XXVIII अपरञ्च युयं मम परीक्षाकाले प्रथममारभ्य मया सह स्थिता।

XXIX अेतत्कारणात् पित्रा यथा मदर्थं राज्यमेकं निरूपितं तथाहमपि युष्मदर्थं राज्यं निरूपयामि।

XXX तस्मान् मम राज्ये भोजनासने य भोजनपाने करिष्यध्वे सिंहासनेषूपविश्य येस्नायेलीयानां द्वादशवंशानां विचारं करिष्यध्वे।

XXXI अपरं प्रभुरुवाय, हे शिमोन् पश्य तितउना धान्यानीव युष्मान् शैतान् यालयितुम् अैच्छत्,

XXXII કિન્તુ તવ વિશ્વાસસ્ય લોપો યથા ન ભવતિ એતત્ ત્વદર્થ પ્રાર્થિતં મયા, ત્વન્મનસિ પરિવર્તિતે ચ ભ્રાતૃણાં મનાંસિ સ્થિરીકુરા

XXXIII તદા સોવદત્, હે પ્રભોહં ત્વયા સાહ્યં કારાં મૃતિઞ્ચ યાતું મજ્જિજ્જતોસ્મિ

XXXIV તતઃ સ ઉવાચ, હે પિતર ત્વાં વદામિ, અદ્ય કુક્કુટરવાત્ પૂર્વ ત્વં મત્પરિચયં વારત્રયમ્ અપહ્લોષ્યસે

XXXV અપરં સ પપ્રચ્છ, યદા મુદ્રાસમ્પુટં ખાદ્યપાત્રં પાદુકાઞ્ચ વિના યુષ્માન્ પ્રાહિણવં તદા યુષ્માકં કસ્યાપિ ન્યૂનતાસીત્? તે પ્રોયુઃ કસ્યાપિ ના

XXXVI તદા સોવદત્ કિન્ત્વિદાનીં મુદ્રાસમ્પુટં ખાદ્યપાત્રં વા યસ્યાસ્તિ તેન તદ્ગ્રહીતવ્યં, યસ્ય ચ કૃપાણો નાસ્તિ તેન સ્વવસ્ત્રં વિક્રીય સ ક્રેતવ્યઃ।

XXXVII યતો યુષ્માનહં વદામિ, અપરાધિજ્જનૈઃ સાહ્યં ગણિતઃ સ ભવિષ્યતિ। ઇદં ચચ્છાસ્ત્રીયં વચનં લિખિતમસ્તિ તન્મયિ ફલિષ્યતિ યતો મમ સમ્બન્ધીયં સર્વ્વં સેત્સ્યતિ।

XXXVIII તદા તે પ્રોયુઃ પ્રભો પશ્ય ઇમૌ કૃપાણૌ। તતઃ સોવદદ્ એતૌ યથેષ્ટૌ।

XXXIX અથ સ તસ્માદ્બહિર્ ગત્વા સ્વાચારાનુસારેણ જૈતુનનામાદ્ધિ જગામ શિષ્યાશ્ચ તત્પશ્ચાદ્ યયુઃ।

XL તત્રોપસ્થાય સ તાનુવાચ, યથા પરીક્ષાયાં ન પતથ તદર્થ પ્રાર્થયધ્વાં

XLI પશ્ચાત્ સ તસ્માદ્ એકશરક્ષેપાદ્ બહિર્ ગત્વા જાનુની પાતયિત્વા એતત્ પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે,

XLII હે પિત ર્થદિ ભવાન્ સમ્મન્યતે તર્હિ કંસમેનં મમાન્તિકાદ્ દૂર્ય કિન્તુ મદિચ્છાનુરૂપં ન ત્વદિચ્છાનુરૂપં ભવતુ।

XLIII તદા તસ્મૈ શક્તિં દાતું સ્વર્ગીયદૂતૌ દર્શનં દદૌ।

XLIV પશ્ચાત્ સોત્યન્તં યાતનયા વ્યાકુલો ભૂત્વા પુનર્દૃઢં પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે, તસ્માદ્ બૃહચ્છોણિતબિન્દવ ઇવ તસ્ય સ્વેદબિન્દવઃ પૃથિવ્યાં પતિતુમારેભિરે

XLV અથ પ્રાર્થનાત ઉત્થાય શિષ્યાણાં સમીપમેત્ય તાન્ મનોદુઃખિનો નિદ્રિતાન્ દૃષ્ટવાવદત્

XLVI કુતો નિદ્રાથ? પરીક્ષાયામ્ અપતનાર્થં પ્રર્થયધ્વાં

XLVII એતત્કથાયા: કથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણાં મધ્યે ગણિતો યિહૂદાનામા જનતાસહિતસ્તેષામ્ અગ્રે ચલિત્વા યીશોશ્રુમ્બનાર્થં તદન્તિકમ્ આયયૌ|

XLVIII તદા યીશુરુવાય, હે યિહૂદા કિં યુમ્બનેન મનુષ્યપુત્રં પરકરેષુ સમર્પયસિ?

XLIX તદા યદ્યદ્ ઘટિષ્યતે તદનુમાય સક્ષિમિરુક્તં, હે પ્રભો વયં કિ ખર્જેન ઘાતયિષ્યામઃ?

L તત એકઃ કરવાલેનાહત્ય પ્રધાનયાજકસ્ય દાસસ્ય દક્ષિણાં કર્ણ ચિચ્છેદ|

LI અધૂના નિવર્તસ્વ ઇત્યુક્ત્વા યીશુસ્તસ્ય શ્રુતિં સ્પૃષ્ટ્વા સ્વસ્યં ચકાર|

LII પશ્ચાદ્ યીશુઃ સમીપસ્થાન્ પ્રધાનયાજકાન્ મન્દિરસ્ય સેનાપતીન્ પ્રાચીનાંશ્ચ જગાદ, યૂયં કૃપાણાન્ યષ્ટીંશ્ચ ગૃહીત્વા માં કિં ચોરં ઘર્તુમાયાતાઃ?

LIII યદાહં યુષ્માભિઃ સહ પ્રતિદિનં મન્દિરેડતિષ્ઠં તદા માં ઘર્ત્તં ન પ્રવૃત્તાઃ, કિન્તિવદાનીં યુષ્માકં સમયોન્ધકારસ્ય યાધિપત્યમસ્તિ|

LIV અથ તે તં ઘૃત્વા મહાયાજકસ્ય નિવેશનં નિન્યુઃ| તતઃ પિતરો દૂરે દૂરે પશ્ચાદિત્વા|

LV બૃહત્કોષ્ઠસ્ય મધ્યે યત્રાગ્નિં જ્વાલયિત્વા લોકાઃ સમેત્યોપવિષ્ટાસ્તત્ર તૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઉપવિવેશ|

LVI અથ વહ્નિસન્નિઘૌ સમુપવેશકાલે કાયિદાસી મનો નિવિશ્ય તં નિરીક્ષ્યાવદત્ પુમાનયં તસ્ય સર્જેડસ્થાત્|

LVII કિન્તુ સ તદ્ અપહ્નુત્યાવાદીત્ હે નારિ તમહં ન પરિચિનોમિ|

LVIII ક્ષણાન્તરેડન્યજનસ્તં દૃષ્ટ્વાબ્રવીત્ ત્વમપિ તેષાં નિકરસ્યૈકજનોસિ| પિતરઃ પ્રત્યુવાય હે નર નાહમસ્મિ|

LIX તતઃ સાર્દ્ધદ્વૈદ્યયાત્ પરં પુનરન્યો જનો નિશ્ચિત્ય બભાષે, એષ તસ્ય સર્જીતિ સત્યં યતોયં ગાલીલીયો લોકઃ|

LX તદા પિતર ઉવાચ હે નર ત્વં યદ્ વદમિ તદહં બોહ્લું ન શક્નોમિ, ઇતિ વાક્યે કથિતમાત્રે કુક્કુટો રુરાવા

LXI તદા પ્રભુણા વ્યાધુત્ય પિતરે નિરીક્ષિતે કૃકવાકુરવાત્ પૂર્વ્વ માં ત્રિરપહ્નોષ્યસે ઇતિ પૂર્વ્વોક્તં તસ્ય વાક્યં પિતરઃ સ્મૃત્વા

LXII બહિર્ગત્વા મહાખેદેન ચક્રન્દા

LXIII તદા યૈ યીશુર્ધૃતસ્તે તમુપહસ્ય પ્રહર્તુમારેભિરે

LXIV વસ્ત્રેણ તસ્ય દૃશૌ બદ્ધ્વા કપોલે ચપેટાઘાતં કૃત્વા પપ્રચ્છુઃ, કસ્તે કપોલે ચપેટાઘાતં કૃતવાન? ગણયિત્વા તદ્ વદા

LXV તદન્યત્ તદ્ધિરુહ્લં બહુનિન્દાવાક્યં વક્તુમારેભિરે

LXVI અથ પ્રભાતે સતિ લોકપ્રાન્નઃ પ્રધાનયાજ્ઞકા અધ્યાપકાશ્ચ સભાં કૃત્વા મધ્યેસભં યીશુમાનીય પપ્રચ્છુઃ, ત્વમ્ અભિષિક્તોસિ ન વાસ્માન્ વદા

LXVII સ પ્રત્યુવાચ, મયા તસ્મિન્નુક્તેડપિ યૂયં ન વિશ્વસિષ્યથા

LXVIII કસ્મિંશ્ચિદ્વાક્યે યુષ્માન્ પૃષ્ટેડપિ માં ન તદ્દુત્તરં વક્ષ્યથ ન માં ત્યક્ષ્યથ ચા

LXIX કિન્તિવતઃ પરં મનુજસુતઃ સર્વ્વશક્તિમત ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણે પાર્શ્વે સમુપવેક્ષ્યતિા

LXX તતસ્તે પપ્રચ્છુઃ, તિહ ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રઃ? સ કથયામાસ, યૂયં યથાર્થં વદથ સ એવાહં

LXXI તદા તે સર્વ્વે કથયામાસુઃ, તિહ સાક્ષ્યેડન્સસ્મિન્ અસ્માકં કિં પ્રયોજનં? અસ્ય સ્વમુખાદેવ સાક્ષ્યં પ્રાપ્તમ્

XXIII

I તતઃ સભાસ્થાઃ સર્વ્વલોકા ઉત્થાય તં પીલાતસમ્મુખં નીત્વાપ્રોદા વક્તુમારેભિરે,

II સ્વમભિષિક્તં રાજાનં વદન્તં કૈમરરાજાય કરદાનં નિષેધન્તં રાજ્યવિપર્યયં કુર્તુ પ્રવર્તમાનમ્ એન પ્રાપ્તા વયાં

III તદા પીલાતસ્તં પૃષ્ટવાન્ ત્વં કિં ચિહ્નદીયાનાં રાજા? સ પ્રત્યુવાચ ત્વં સત્યમુક્તવાન્

IV તદા પીલાતઃ પ્રધાનયાજ્ઞકાદિલોકાન્ જગાદ્, અહમેતસ્ય કમપ્યપરાધં નાપ્તવાન્

V ततस्ते पुनः साडमिनो भूत्वावदन्, अेष गालील अेतत्स्थानपर्यन्ते सर्वस्मिन् यिडूदादेशे सर्वाल्लोकानुपदिश्य कुप्रवृत्तिं ग्राहीतवान्।

VI तदा पीलातो गालीलप्रदेशस्य नाम श्रुत्वा पप्रच्छ, किमयं गालीलीयो लोकः?

VII ततः स गालीलप्रदेशीयडेरोट्राणस्य तदा स्थितेस्तस्य समीपे यीशुं प्रेषयामास।

VIII तदा डेरोट् यीशुं विलोक्य सन्तुतोष, यतः स तस्य बहुवृत्तान्तश्रवणात् तस्य किञ्चिद्यदाश्रय्यकर्म पश्यति छत्याशां कृत्वा बहुकालमारभ्य तं द्रष्टुं प्रयासं कृतवान्।

IX तस्मात् तं बहुकथाः पप्रच्छ किन्तु स तस्य कस्यापि वाक्यस्य प्रत्युत्तरं नोवाच।

X अथ प्रधानयाजका अध्यापकाश्च प्रोत्तिष्ठन्तः साडसेन तमपवदितुं प्रारंभिरे।

XI डेरोट् तस्य सेनागणश्च तमवज्ञाय उपडासत्वेन राजवस्त्रं परिधाप्य पुनः पीलातं प्रति तं प्राडिणोत्।

XII पूर्व डेरोट्पीलातयोः परस्परं वैरभाव आसीत् किन्तु तद्दिने द्वयोर्भेलनं जातम्।

XIII पश्चात् पीलातः प्रधानयाजकान् शासकान् लोकान्श्च युगपदाहूय बभाषे,

XIV राज्यविपर्ययकारकोयम् छत्युक्त्वा मनुष्यमेनं मम निकटमानैष्ट किन्तु पश्यत युष्माकं समक्षम् अस्य विचारं कृत्वापि प्रोक्तापवादानुरूपेणस्य कोप्यपराधः सप्रमाणो न जातः,

XV यूयञ्च डेरोटः सन्निधौ प्रेषिता मया तत्रास्य कोप्यपराधस्तेनापि न प्राप्तः। पश्यतानेन वधडेतुं किमपि नापराद्धं।

XVI तस्मादेनं ताडयित्वा विडास्यामि।

XVII तत्रोत्सवे तेषामेको भोययितव्यः।

XVIII छति डेतोस्ते प्रोच्यैरेकदा प्रोयुः, अेनं दूरीकृत्य बरब्बानामानं भोयथा।

XIX स बरब्बा नगर उपप्लववधापराधाभ्यां कारायां बद्ध आसीत्।

XX किन्तु पीलातो यीशुं भोययितुं वाञ्छन् पुनस्तानुवाया

XXI तथाप्येनं कुशे व्यध कुशे व्यधेति वदन्तस्ते रुरुवुः।

XXII ततः स तृतीयवारं जगाद कुतः? स किं कर्म कृतवान्? नाहमस्य
कमपि वधापराधं प्राप्तः केवलं ताडयित्वाभुं त्यजामि।

XXIII तथापि ते पुनरेनं कुशे व्यध धृत्युक्त्वा प्रोर्यैर्दृढं प्रार्थयाञ्चक्रिरे;

XXIV ततः प्रधानयाजकादीनां कलरवे प्रबले सति तेषां प्रार्थनात्पुं कर्तुं
पीलात आदिदेश।

XXV राजद्रोहवधयोरपराधेन कारास्थं यं ज्ञनं ते ययायिरे तं
भोययित्वा यीशुं तेषामिच्छायां समार्पयत्।

XXVI अथ ते यीशुं गृहीत्वा यान्ति, अतर्हि ग्रामादागतं
शिमोननामानं कुरीणीयं ज्ञनं धृत्वा यीशोः पश्चान्नेतुं तस्य स्कन्धे
कुशमर्पयामासुः।

XXVII ततो लोकारण्यमध्ये अडुस्त्रियो रुदत्यो विलपन्त्यश्च
यीशोः पश्चाद् ययुः।

XXVIII किन्तु स व्याधुत्य ता उवाच, हे यिज्ञालमो नाय्यो युयं मधर्थं
न रुदित्वा स्वार्थं स्वापत्यार्थञ्च रुदिति;

XXIX पश्यत यः कदापि गर्भवत्यो नाभवन् स्तन्यञ्च नापाययन्
तादृशी र्वन्ध्या यदा धन्या वक्ष्यन्ति स काल आयाति।

XXX तदा हे शैला अस्माकमुपरि पतत, हे उपशैला
अस्मानाच्छाद्यत कथामीदृशीं लोका वक्ष्यन्ति।

XXXI यतः सतेजसि शाप्तिनि येदेतद् घटते तर्हि शुष्कशाप्तिनि किं न
घटिष्यते?

XXXII तदा ते हन्तुं द्वावपराधिनौ तेन सार्द्धं निन्युः।

XXXIII अपरं शिरःकपालनामकस्थानं प्राप्य तं कुशे विविधुः;
तद्वयोरपराधिनोरेकं तस्य दक्षिणो तदन्यं वामे कुशे विविधुः।

XXXIV तदा यीशुरकथयत्, हे पितरेतान् क्षमस्व यत अते यत् कर्म
कुर्वन्ति तन् न विदुः; पश्चात्ते गुटिकापातं कृत्वा तस्य वस्त्राणि विभज्य
जगृहुः।

XXXV તત્ર લોકસંઘસ્તિષ્ઠન્ દદર્શ; તે તેષાં શાસકાશ્ચ તમુપહસ્ય જગદ્; એષ ઇતરાન્ રક્ષિતવાન્ યદીશ્વરેણાભિરુચિતો ડભિષિક્તસ્ત્રાતા ભવતિ તર્હિ સ્વમધુના રક્ષતુ!

XXXVI તદન્યઃ સેનાગણા એત્ય તસ્મૈ અમ્બરસં દત્વા પરિહસ્ય પ્રોવાય,

XXXVII ચેત્વં ચિહ્નુદીયાનાં રાજાસિ તર્હિ સ્વં રક્ષા

XXXVIII ચિહ્નુદીયાનાં રાજેતિ વાક્યં યૂનાનીયરોમીયેબ્રીયાક્ષરૈ લિખિતં તચ્છિરસ ઊર્દ્ધ્વેડસ્થાપ્યતા

XXXIX તદોભયપાર્શ્વયો વિહ્દૌ યાવપરાધિનૌ તયોરેકસ્તં વિનિન્દ્ય બભાષે, ચેત્વમ્ અભિષિક્તોસિ તર્હિ સ્વમાવાઞ્ચ રક્ષા

XL કિન્ત્વન્યસ્તં તર્જયિત્વાવદત્, ઈશ્વરાત્તવ કિન્ચિદપિ ભયં નાસ્તિ કિં? ત્વમપિ સમાનદણ્ડોસિ,

XLI યોગ્યપાત્રે આવાં સ્વસ્વકર્મણાં સમુચિતફલં પ્રાપ્નુવઃ કિન્ત્વનેન કિમપિ નાપરાહ્દં!

XLII અથ સ યીશું જગાદ હે પ્રભે ભવાન્ સ્વરાજ્યપ્રવેશકાલે માં સ્મરતુ!

XLIII તદા યીશુઃ કથિતવાન્ ત્વાં યથાર્થં વદામિ ત્વમદૈવ મયા સાર્દ્ધં પરલોકસ્ય સુખસ્થાનં પ્રાપ્સ્યસિ!

XLIV અપરઞ્ચ દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામપર્યન્તં રવેસ્તેજસોન્તર્હિતત્વાત્ સર્વદેશોડન્ધકારેણાવૃતો

XLV મન્દિરસ્ય યવનિકા ય છિદ્ધમાના દ્વિધા બભૂવા

XLVI તતો યીશુરુચ્યૈરુવાય, હે પિત મમાત્માનં તવ કરે સમર્પયે, ઇત્યુક્ત્વા સ પ્રાણાન્ જહૌ!

XLVII તદૈતા ઘટના દૃષ્ટવા શતસેનાપતિરીશ્વરં ધન્યમુક્ત્વા કથિતવાન્ અયં નિતાન્તં સાધુમનુષ્ય આસીત્!

XLVIII અથ યાવન્તો લોકા દ્રષ્ટુમ્ આગતાસ્તે તા ઘટના દૃષ્ટવા વક્ષઃસુ કરાઘાતં કૃત્વા વ્યાચુત્ય ગતાઃ!

XLIX યીશો જ્ઞાતિયો યા યા યોષિતશ્ચ ગાલીલસ્તેન સાર્દ્ધમાયાતાસ્તા અપિ દૂરે સ્થિત્વા તત્ સર્વં દદૃશુઃ!

L तदा यिहूदीयानां मन्त्रिणां क्रियाञ्जासम्मन्यमान ईश्वरस्य राजत्वम् अपेक्षमाणो

LI यिहूदिदेशीयो ऽरिभथीयनगरीयो यूषङ्नामा मन्त्री भद्रो धार्मिकश्च पुमान्

LII पीलातान्तिकं गत्वा यीशो र्देलं ययायो

LIII पश्चाद् वपुरवरोह्य वाससा संवेष्ट्य यत्र कोपि मानुषो नास्थाप्यत तस्मिन् शैले स्वाते श्मशाने तदस्थापयत्

LIV तद्दिनमायोञ्जनीयं दिनं विश्रामवारश्च समीपः।

LV अपरं यीशुना सार्द्धं गालील आगता योषितः पश्चादित्वा श्मशाने तत्र यथा वपुः स्थापितं तस्य दृष्ट्वा

LVI व्याद्युत्य सुगन्धिद्रव्यतैलानि कृत्वा विधिवद् विश्रामवारे विश्रामं यक्षुः।

XXIV

I अथ सप्ताहप्रथमदिनेऽतिप्रत्यूषे ता योषितः सम्पादितं सुगन्धिद्रव्यं गृहीत्वा तदन्याभिः कियतीभिः स्त्रीभिः सह श्मशानं ययुः।

II किन्तु श्मशानद्वारात् पाषाणमपसारितं दृष्ट्वा

III ताः प्रविश्य प्रभो र्देलमप्राप्य

IV व्याकुला भवन्ति अतर्हि तेजोभयवस्त्रान्वितौ द्वौ पुरुषौ तासां समीपे समुपस्थितौ

V तस्मात्ताः शङ्कायुक्ता भूमावधोमुष्यस्यस्थुः। तदा तौ ता उच्यतु र्भूतानां मध्ये ञ्जवन्तं कुतो मृगयथ?

VI सोत्र नास्ति स उदस्थात्

VII पापिनां करेषु समर्पितेन कुशे लतेन य मनुष्यपुत्रेण तृतीयदिवसे श्मशानाद्दुत्यातव्यम् एति कथां स गलीलि तिष्ठन् युष्मभ्यं कथितवान् तां स्मरता

VIII तदा तस्य सा कथा तासां मनःसु ज्ञाता।

IX अनन्तरं श्मशानाद् गत्वा ता अेकादशशिष्यादित्यः सर्वेभ्यस्तां वार्त्ता कथयामासुः।

X मगदलीनीमरियम्, योडना, याकूबो माता मरियम् तदन्याः सङ्गिन्यो योषितश्च प्रेरितेभ्य एताः सर्वा वार्ताः कथयामासुः

XI किन्तु तासां कथाम् अनर्थकाभ्यान्मात्रं बुद्ध्वा कोपि न प्रत्यैत्

XII तदा पितर उत्थाय श्मशानान्तिकं दधाव, तत्र य प्रहो भूत्वा पार्श्वैकस्थापितं केवलं वस्त्रं ददर्श; तस्मादाश्चर्य्य मन्यमानो यदघटत तन्मनसि विचारयन् प्रतस्थे

XIII तस्मिन्नेव दिने द्वौ शिष्यौ यिऱ्शालमश्चतुष्कोशान्तरितम् एम्मायुग्रामं गच्छन्तौ

XIV तासां घटनानां कथामकथयतां

XV तयोरालापविचारयोः काले यीशुरागत्य ताभ्यां सड जगाम

XVI किन्तु यथा तौ तं न परिचिनुतस्तदर्थं तयो दृष्टिः संरुद्धा

XVII स तौ पृष्टवान् युवां विषण्णौ किं विचारयन्तौ गच्छथः?

XVIII ततस्तयोः क्लियपानामा प्रत्युवाय यिऱ्शालमपुरेडधुना यान्यघटन्त त्वं केवलविदेशी किं तद्दृत्तान्तं न जानासि?

XIX स पप्रच्छ का घटनाः? तदा तौ वक्तुमारेभाते यीशुनामा यो नासरतीयो भविष्यद्वादी एश्वरस्य मानुषाणाञ्च साक्षात् वाक्ये कर्म्मणि य शक्तिमानासीत्

XX तम् अस्माकं प्रधानयाजका विचारकाश्च केनापि प्रकारेण कुशे विद्द्वा तस्य प्राणाननाशयन् तदीया घटनाः;

XXI किन्तु य एस्त्रायेलीयलोकान् उद्धारयिष्यति स एवायम् एत्याशास्माभिः कृता तद्यथा तथास्तु तस्या घटनाया अद्य दिनत्रयं गतां

XXII अधिकन्त्वस्माकं सङ्गिनीनां क्रियत्स्त्रीणां मुपेभ्योऽसम्भववाक्यमिदं श्रुतं;

XXIII ताः प्रत्युषे श्मशानं गत्वा तत्र तस्य देहम् अप्राप्य व्याघुत्येत्वा प्रोक्तवत्यः स्वर्गासद्गतौ दृष्टावस्माभिस्तौ यावादिष्टां स श्रुवितवान्

XXIV ततोस्माकं कैश्चित् श्मशानमगम्यत तेऽपि स्त्रीणां वाक्यानुत्पं दृष्टवन्तः किन्तु तं नापश्यन्

XXV तदा स तावुवाय, हे अबोधौ हे भविष्यद्वादिभिरुक्तवाक्यं प्रत्येतुं विलम्बमानौ;

- XXVI એતત્સર્વદુઃખં ભુક્ત્વા સ્વભૂતિપ્રાપ્તિઃ કિં પ્રીષ્ટસ્ય ન ન્યાય્યા?
- XXVII તતઃ સ મૂસાગ્રન્થમારભ્ય સર્વભવિષ્યદ્વાદિનાં સર્વશાસ્ત્રે સ્વસ્મિન્ લિખિતાખ્યાનાભિપ્રાયં બોધયામાસા
- XXVIII અથ ગમ્યગ્રામાભ્યર્ણાં પ્રાપ્ય તેનાગ્રે ગમનલક્ષણે દર્શિતે
- XXIX તૌ સાધયિત્વાવદતાં સહાવાભ્યાં તિષ્ઠ દિને ગતે સતિ રાત્રિરભૂતઃ તતઃ સ તાભ્યાં સાદ્ધૃં સ્થાતું ગૃહં યયૌ
- XXX પશ્ચાદ્બોજનોપવેશકાલે સ પૂર્ણં ગૃહીત્વા ઈશ્વરગુણાન્ જગાદ તન્ન ભંક્ત્વા તાભ્યાં દદૌ
- XXXI તદા તયો દૃષ્ટૌ પ્રસન્નાયાં તં પ્રત્યભિજ્ઞાતુઃ કિન્તુ સ તયોઃ સાક્ષાદન્તર્દઘે
- XXXII તતસ્તૌ મિથોભિધાતુમ્ આરબ્ધવન્તૌ ગમનકાલે યદા કથામકથયત્ શાસ્ત્રાર્થઞ્ચબોધયત્ તદાવયો બુદ્ધિઃ કિં ન પ્રાજ્વલત્?
- XXXIII તૌ તત્ક્ષણાદુત્થાય ચિરશાલમપુરં પ્રત્યાયયતુઃ, તત્સ્થાને શિષ્યાણામ્ એકાદશાનાં સક્ષિનાન્ન દર્શનં જાતં
- XXXIV તે પ્રોયુઃ પ્રભુરુદતિષ્ઠદ્ ઇતિ સત્યં શિમોને દર્શનમદાસ્યા
- XXXV તતઃ પથઃ સર્વઘટનાયાઃ પૂર્ણભક્ષણેન તત્પરિચયસ્ય ચ સર્વવૃત્તાન્તં તૌ વક્તુમારેભાતે
- XXXVI ઇત્યં તે પરસ્પરં વદન્તિ તત્કાલે યીશુઃ સ્વયં તેષાં મધ્ય પ્રોત્થય યુષ્માકં કલ્યાણં ભૂયાદ્ ઇત્યુવાચ,
- XXXVII કિન્તુ ભૂતં પશ્યામ ઇત્યનુમાય તે સમુદ્ધિવિજિરે ત્રેષુશ્ચા
- XXXVIII સ ઉવાચ, કુતો દુઃખિતા ભવથ? યુષ્માકં મનઃસુ સન્દેહ ઉદેતિ ચ કુતઃ?
- XXXIX એષોહં, મમ કરૌ પશ્યત વરં સ્પૃષ્ટ્વા પશ્યત, મમ યાદૃશાનિ પશ્યથ તાદૃશાનિ ભૂતસ્ય માંસાસ્થીનિ ન સન્તિ
- XL ઇત્યુક્ત્વા સ હસ્તપાદાન્ દર્શયામાસા
- XLI તેઽસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સાનન્દા ન પ્રત્યયન્ તતઃ સ તાન્ પપ્રચ્છ, અત્ર યુષ્માકં સમીપે ખાદં કિન્નિદસ્તિ?
- XLII તતસ્તે કિયદ્ગદમત્સ્યં મધુ ચ દદુઃ
- XLIII સ તદાદાય તેષાં સાક્ષાદ્ બુભુજે

XLIV કથયામાસ ચ મૂસાવ્યવસ્થાયાં ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ ગીતપુસ્તકે ચ મયિ યાનિ સર્વાણિ વચનાનિ લિખિતાનિ તદ્દનુરૂપાણિ ઘટિષ્યન્તે યુષ્માભિઃ સાર્દ્ધં સ્થિત્વાહં યદેતદ્વાક્યમ્ અવદં તદિદાનીં પ્રત્યક્ષમભૂત્

XLV અથ તેભ્યઃ શાસ્ત્રબોધાધિકારં દત્વાવદત્,

XLVI ખ્રીષ્ટેનેત્યં મૃતિયાતના ભોક્તવ્યા તૃતીયદિને ચ શ્મશાનાદુત્થાતવ્યઞ્ચેતિ લિપિરસ્તિ;

XLVII તન્નામ્ના ચિરૂશાલમમારભ્ય સર્વદેશે મનઃપરાવર્તનસ્ય પાપમોચનસ્ય ચ સુસંવાદઃ પ્રચારયિતવ્યઃ,

XLVIII એષુ સર્વેષુ યૂયં સાક્ષિણઃ।

XLIX અપરઞ્ચ પશ્યત પિત્રા યત્ પ્રતિજ્ઞાતં તત્ પ્રેષયિષ્યામિ, અતએવ યાવત્કાલં યૂયં સ્વર્ગીયાં શક્તિં ન પ્રાપ્સ્યથ તાવત્કાલં ચિરૂશાલમ્નગરે તિષ્ઠતા

L અથ સ તાન્ બૈથનીયાપર્યન્તં નીત્વા હસ્તાવુત્તોલ્ય આશિષ વક્તુમારેભે

LI આશિષં વદન્નેવ ચ તેભ્યઃ પૃથગ્ ભૂત્વા સ્વર્ગાય નીતોઽભવત્

LII તદા તે તં ભજમાના મહાનન્દેન ચિરૂશાલમં પ્રત્યાજગ્મુઃ।

LIII તતો નિરન્તરં મન્દિરે તિષ્ઠન્ત ઈશ્વરસ્ય પ્રશંસાં ધન્યવાદઞ્ચ કર્ત્તમ્ આરેભિરે ઇતિ।

Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Gujarati Script

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01